

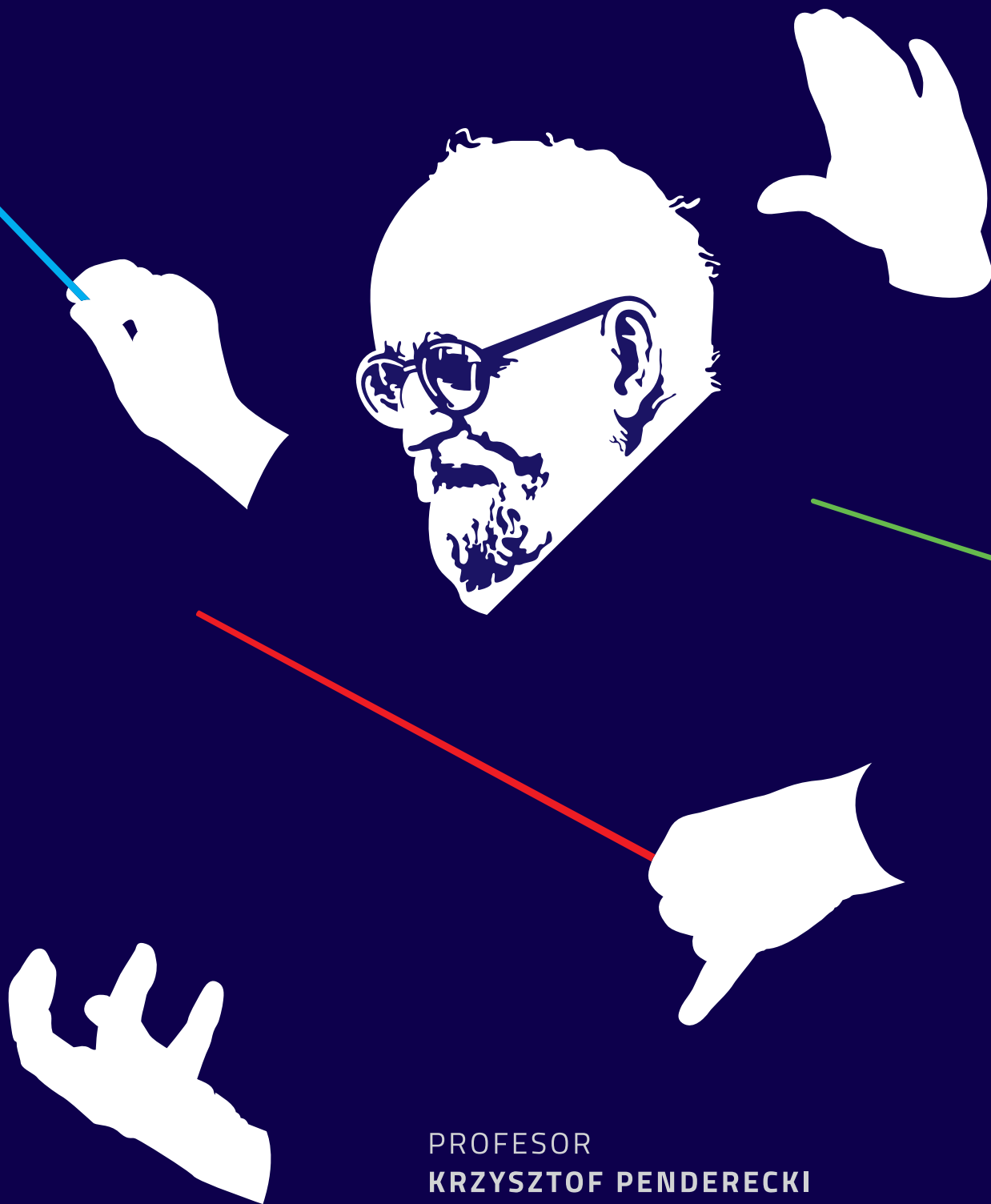
4/5 (215-216)

ZIELONA GÓRA kwiecień/maj 2014

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

M I E S I Ę C Z N I K S P O Ł E C Z N O Ś C I A K A D E M I C K I E J

ISSN 1644-7867

PROFESOR
KRZYSZTOF PENDERECKI
DOKTOR HONORIS CAUSA
UNIWERSYTETU
ZIELONOGÓRSKIEGO

PROFESOR
KRZYSZTOF PENDERECKI
DOKTOR HONORIS CAUSA
UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

w numerze —

EWA SAPEŃKO / Profesor Krzysztof Penderecki doktor honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego	4
SŁAWOMIR KUFEL / Krzysztof Penderecki – kompozytor i humanista	5
ANDRZEJ TUCHOWSKI / Laudacja poświęcona prof. Krzysztofowi Pendereckiemu	6
KRZYSZTOF PENDERECKI / Wykład	8
ROBERT KORNELUK / Z obrad Senatu	10
ROBERT KORNELUK / Zarządzenia JM Rektora	14
NOWE HABILITACJE:	
ARTUR KINAL / Dr hab. Beata Trzop	18
STANISŁAW R. KORTYKA / Dr hab. Jarosław Łukasik	19
STANISŁAW R. KORTYKA / Dr hab. Norman Smużniak	20
EWA SAPEŃKO / Prestiżowy grant dla dr Agnieszki Łobodziec	21
Laur z Gaju Akademosa	22
EWA SAPEŃKO / Stypendium FNP dla prof. W. Błogowskiego	22
KATARZYNA JANAS-SUBSAR / Profesorowie UZ w Pensylwanii	23
Polsko-włoskie badania ptaków	23
EWA TWOROWSKA-CHWALIBÓG / Wyjątkowy gość na UZ	24
EWA SAPEŃKO / Wydział Prawa i Administracji	25
STEFAN KONSTAŃCZAK / O sensie i bezsensie obrony humanistyki	27
ANDRZEJ WINISZEWSKI / Big Band UZ 15 lat minęło...	29
WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE:	
Wydział Artystyczny	30
Wydział Ekonomii i Zarządzania	35
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	36
Wydział Humanistyczny	37
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	42
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	44
Wydział Mechaniczny	45
Wydział Nauk Biologicznych	47
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	48
MONIKA RUTKOWSKA / Lidl Brand Factory na Uniwersytecie Zielonogórskim	51
LILIA SMOŁA / XII Targi Pracy ETAT 2014	52
LILIA SMOŁA / Wizyta studyjna na UZ	53
Telewizja Uniwersytetu Zielonogórskiego	54
KAJA ROSTKOWSKA / Media akademickie na posterunku	54
HENRYK MICHALAK / UZ Akademickim Mistrzem Polski w tenisie stołowym	56
DONATA WOLSKA / Tydzień Bibliotek – Bibliotekarze w podróży	58
EWA POPIŁKA / Nowości wydawnicze	60
EWA POPIŁKA, ANNA CEJMER-KAMIŃSKA / Oficyna UZ na Targach Książki	62

— DHC

Krzysztof Penderecki jest kompozytorem wybitnym, uznanym, genialnym – te i wiele innych słów uznania można przeczytać o Maestro w oficjalnych biogramach. Ale jest też niezwykle miły, ciepły i sympatyczny w bezpośrednim kontakcie, a tego już raczej nigdzie na oficjalnych stronach nie przeczytamy. Chociaż tak wiele mówi to o człowieku. Wszyscy, którzy zetknęliśmy się z Profesorem podczas jego pobytu na Uniwersytecie Zielonogórskim z okazji nadania mu tytułu doktora honoris causa, odnieśliśmy chyba takie samo, pozytywne wrażenie. Mimo, że Państwo Pendereccy niemal cały dzień spędzili w podróży, na wernisażu wystawy w Bibliotece UZ pojawili się, wprawdzie z lekkim opóźnieniem, ale z uśmiechem na twarzy. Spóźnienie dało się nadrobić (skrząc do minimum wystąpienia podczas oficjalnego otwarcia:)) i tym samym zrealizować wszystkie punkty programu przygotowanego przez organizatorów tego wydarzenia. Zarówno pierwszego jak i drugiego dnia. A program był bardzo bogaty – wernisaż, spotkanie z pracownikami i studentami, koncert, uroczysta kolacja, no i następnego dnia od rana dziennikarze, uroczystość...

Bogata jest też nasza relacja z tego wydarzenia. Zapraszamy więc do lektury!

esa

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA
Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski,
Renata Grochowalska, Dorota Hebisz, Robert Korneluk,
Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Alicja Lewicka-Szczegół, Jacek Rusiński,
Magdalena Steciąg, Joachim Syga, Anna Urbańska,
Janina Wallis, Kinga Włoch

I STRONA OKŁADKI
Mirosław Adamczyk

PROJEKT GRAFICZNY / ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w maju 2014 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI

R E D A K C J A

ul. Licealna 9
65-417 Zielona Góra
tel. 68 328 2593, ~2592
miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

PROFESOR KRZYSZTOF PENDERECKI

DOKTOR HONORIS CAUSA UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

13 maja 2014 r. w Auli Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się uroczystość nadania tytułu **DOCTORA HONORIS CAUSA UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO PROFESOROWI KRZYSZTOFOWI PENDERECKIEMU**. Dzień wcześniej, 12 maja, w Bibliotece Uniwersyteckiej Maestro wraz z małżonką wziął udział w wernisażu wystawy *Powiało na mnie morze snów... Krzysztof Penderecki - partytury i muzyczne notacje*. Wystawa prezentuje 29 oryginalnych partytur Krzysztofa Pendereckiego, takich jak *Diabły z Loudun*, *Requiem*, *Symfonia wigilijna*, *Te Deum*, *Credo*, *De natura sonoris*, *Siedem bram Jerozolimy*, *Koncert skrzypcowy*, *Per Slava*, *Capriccio*, *Ogrody*, *Kosmogonia*, *V Symfonia*, *Jutrznia*, *Pieśni zadumy i nostalgii*. Wystawę będzie można oglądać do 16 czerwca br.

Maestro spotkał się także z pracownikami i studentami wydziałów: Humanistycznego i Artystycznego, a wieczorem w Filharmonii Zielonogórskiej, Państwo Pendereccy wzięli udział w koncercie, w którym usłyszeliśmy *Agnus Dei na orkiestrę smyczkową* i *Concerto grosso na 3 wiolonczele i orkiestrę* Krzysztofa Pendereckiego oraz *VII Symfonię A-dur* L. van Beethovena w wykonaniu orkiestry FZ pod dyрекcją Czesława Grabowskiego oraz solistów: Tomasza Strahla, Rafała Kwiatkowskiego, Marty Kordykiewicz.

Sama uroczystość odbyła się w największej uniwersyteckiej auli, w obecności zaproszonych gości, pracowników i studentów naszej uczelni. Procedurę nadania doktora honoris causa przedstawił prof. Sławomir Kufel, wnioskodawca honorowego przewodu doktorskiego dziekana Wydziału Humanistycznego, natomiast laudację wygłosił prof. Andrzej Tuchowski z Instytutu Muzyki, promotor przewodu.

Niezwykle miłym akcentem całej uroczystości był występ Julii Aksentowicz - uczennicy państwowej szkoły muzycznej I stopnia w Nowej Soli w klasie skrzypiec Beaty Gołemberskiej. Młoda artystka wykonała utwór Henryka Wieniawskiego pt. *Obertas*. Julia jest jedną z czwórki mło-

dych Lubuszan, którzy są członkami Lusławickiej Orkiestry Talentów. Jej członkowie to najmłodsi adepci muzyki posiadający wyjątkowe umiejętności artystyczne.

Prof. Krzysztof Penderecki jest 11. doktorem honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego. Przed nim godność tę otrzymali:

- __prof. Lech Górniewicz, 10 czerwca 2013 r.
- __prof. Marian Piotr Kaźmierkowski, 4 czerwca 2012 r.
- __ksiądz biskup dr Adam Dyczkowski, 7 czerwca 2011 r.
- __prof. Diethard Pallaschke, 14 czerwca 2010 r.
- __prof. Jan Węglarz, 5 czerwca 2009 r.
- __prof. Owen Gingerich, 23 czerwca 2008 r.
- __prof. Henryk Tunia, 22 czerwca 2007 r.
- __prof. Julian Musielak, 4 czerwca 2007 r.
- __prof. Ryszard Tadeusiewicz, 7 czerwca 2005 r.
- __prof. Tadeusz Kaczorek, 19 grudnia 2002 r.

Przed nami, w czerwcu 2014 r. kolejna uroczystość. Tytuł doktora honoris Causa Uniwersytetu Zielonogórskiego odbiorą dwaj wybitni astrofizycy: prof. dr hab. Wojciech Dziembowski i prof. dr Richard Wielebinski.

esa

KRZYSZTOF PENDERECKI – KOMPOZYTOR I HUMANISTA

Dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ
Dziekan Wydziału Humanistycznego

*Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Szanowni Państwo,*

przypadł mi w udziale wielki zaszczyt przedstawienia w imieniu Wydziału Humanistycznego kandydata do tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego - pana profesora Krzysztofa Pendereckiego.

Dzisiejsza humanistyka wraca powoli do korzeni *universitas*. Nowoczesne kształcenie jest w takim ujęciu holistyczne, wielodyscyplinarne. Powrót do idei *septem artes liberales* pozwala we właściwych proporcjach ujrzeć poszczególne dziedziny wiedzy kurs ten składające - gramatykę, retorykę, filozofię, geometrię, arytmetykę, astronomię, a nade wszystko wieńczącą *quadrivium* muzykę.

W myśleniu humanistycznym, w kształceniu humanistycznym, widzimy kulturę we wszystkich jej przejawach, a muzyka jest jednym z najważniejszych elementów życia człowieka. To prawda znana nie od dziś, przynajmniej od tak dawna, odkąd rozpoznajemy instrumenty muzyczne, na przykład flety z kości sprzed około 30 tysięcy lat. Można więc powiedzieć, że muzyka towarzyszyła człowiekowi od zawsze, że kształtowała jego zachowania i bagaż kulturowy, że wzbogacała i modyfikowała jego myślenie.

Jednocześnie muzyka ściśle związana jest z innymi dźwiękami - mową. Zdolność człowieka do używania języka, w tym do śpiewu, wyróżnia go spośród innych stworzeń żyjących na ziemi. Język jest nośnikiem kultury, tworzywem, które pozwala przerzucać mosty nad otchłaniami wieków. W śpiewie najpełniej wyrażamy uczucia - od gniewu i nienawiści do chwały i uwielbienia. Nic dziwnego za-

tem, że w obrębie każdej religii, od jej początków do dziś, jest śpiew, jest muzyka ludzkiej mowy.

Muzyka, podobnie jak literatura, malarstwo czy rzeźba - istnieje poza czasem i poza przestrzenią. Posługuje się najbardziej uniwersalnym kodem i dlatego może być odczytana zawsze i wszędzie. To geometria, proporcja, albo nawet matematyka, co, trochę za pitagorejczykami, powtarzał w swym fundamentalnym *Traite de l'harmonie reduite a ses principes naturels divise en IV livres* Jean-Philippe Rameau. Dlatego w dziedzictwie światowej kultury są i zawsze pozostaną wielkie dzieła i ich twórcy: Claudio Monteverdi, Giovanni Pergolesi, Domenico Scarlatti, Jean-Baptiste Lully, Francois Couperin Le Grand, Jan Sebastian Bach, Wolfgang Amadeusz Mozart, Ludvig van Beethoven, Fryderyk Chopin, Piotr Czajkowski, Arnold Schönberg, Krzysztof Penderecki...

Szanowni Państwo,

Profesor Krzysztof Penderecki to taki właśnie, renesansowy z ducha i litery humanista. Zgiełk i rozedrganie współczesności potrafi opanować głęboką refleksją o człowieku, o podstawach jego egzystencji. To, co nas otacza, i co ułatwia nam życie nie jest elementem oderwanym od tradycji, przeciwnie, powinno w tej tradycji być zanurzone. Muzyka Krzysztofa Pendereckiego to w rzeczy samej poemat o człowieku i jego kondycji, poemat, w którym czas i przestrzeń stanowi kontinuum - *Pasja według św. Łukasza* czy *Siedem bram Jerozolimy* i wtedy, i teraz, i zawsze będą przypowieściami o człowieku i najważniejszych chwilach jego historii, chwilach, które ukształtowały takie, a nie inne przeznaczenie ludzkości.

Bo w istocie profesor Krzysztof Penderecki, jak każdy klasyk, opowiada nam wciąż tę samą historię, byśmy zrozumieli, że, jeśli chcemy pozostać ludźmi, innej mieć nie możemy. *Et in arbore veritas est*, a rzeczy świata tego musimy wciąż odkrywać na nowo. Tak, jak we wspaniałej *Polymorphii* - i na początku, i na końcu było i jest C-dur...

Szanowni Państwo,

Profesor Krzysztof Penderecki doskonale wie, że tak pojęty humanizm musi być promowany, rozwijany i wspomagany. Jedną z inicjatyw zmierzających do wspomnianego celu jest kształcenie młodych, niezwykle zdolnych adeptów sztuki. Luśtawicka Orkiestra Talentów, jako projekt Europejskiego Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego jest znakomitą przykładową wprowadzania w profesjonalizm tak, aby po latach na tych właśnie ludziach oprzeć odbudowę polskiej i europejskiej kultury muzycznej. Szczycimy się, że troje uczestników Orkiestry pochodzi z naszego regionu - Zielonej Góry i Nowej Soli. Wierzymy też, że inicjatywa Pana Profesora będzie się rozwijać, a lubuskie, szczególnie zaś Zielona Góra, jeszcze mocniej zaznaczy swą obecność we współczesnej muzyce polskiej.

Biorąc to wszystko pod uwagę, a także mając świadomość dokonania Profesora Krzysztofa Pendereckiego dla sztuki muzycznej współczesnego świata, Rada Wydziału Humanistycznego, w porozumieniu z zaprzyjaźnionym Wydziałem Artystycznym, w dniu 25 czerwca 2013 roku podjęła uchwałę o wystąpieniu z wnioskiem o nadanie Profesorowi Krzysztofowi Pendereckiemu tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego.

LAUDACJA POŚWIĘCONA PROF. KRZYSZTOFOWI PENDERECKIEMU

dr hab. Andrzej Tuchowski prof. UZ

Promotor

*Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Czcigodny Doktorze Honorowy,
Szanowni Państwo,*

mam ogromny zaszczyt pełnienia roli promotora w dzisiejszej uroczystości nadania godności doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego światowej sławy kompozytorowi, dyrygentowi, pedagogowi muzycznemu, wybitnemu humaniście - panu profesorowi Krzysztofowi Pendereckiemu.

Krzysztof Penderecki urodził się w Dębicy w 1933 r. Studia kompozytorskie odbył w ówczesnej Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie pod kierunkiem Stanisława Wiechowicza i Artura Maławskiego uczęszczając równocześnie - jako wolny słuchacz - na wykłady w zakresie filozofii i kultury antyku prowadzone przez najznakomitszych profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po ukończeniu studiów - w 1958 r. - został zatrudniony w charakterze asystenta przy Katedrze Kompozycji Krakowskiej PWSM, zaś rok później w sensacyjny wręcz sposób wygrał II Ogólnopolski Konkurs Młodych Związku Kompozytorów Polskich uzyskując wszystkie trzy główne nagrody za *Strofy*, *Emanacje* i *Psalmy Dawida*. I właśnie wykonanie *Strof* na sopran, głos recytujący i 10 instrumentów na „Warszawskiej Jesieni” w 1959 r. przyniosło pierwszy w życiu młodego kompozytora sukces międzynarodowy. W tym też czasie powstała jedna z najbardziej jego znanych kompozycji: *Tren* poświęcony pamięci ofiar Hiroszimy. Dzieło to - wkrótce uhonorowane nagrodą UNESCO - stało się początkiem jego światowej kariery.

Z początkiem lat 60. XX wieku Krzysztof Penderecki został niekwestionowanym liderem polskiej awangardy muzycznej, a także jej najbardziej rozpoznawalną ikoną w świecie. Powstałe w tym okresie *Wymiary czasu i ciszy*, *Fluorescencje*, a zwłaszcza dwa błyskotliwe studia orkiestrowe *De natura sonoris* otworzyły nieznane dotąd horyzonty brzmieniowe stając się początkiem nowego stylu, kojarzonego przez krytykę zagraniczną z Polską Szkołą Kompozytorską, a w kraju określonego mianem „sonoryzm”. Dzieła te zademonstrowały światu, iż tradycyjna orkiestra symfoniczna, czy też chór, wzbogacone pomysłowymi, niekonwencjonalnymi źródłami brzmienia, mogą wygenerować równie fantastyczne wizje dźwiękowe, jak te, które powstają w studiach muzyki elektronicznej, że można w ten sposób stworzyć muzyczną reprezentację współczesności zdominowanej przez odgłosy wytworów nowoczesnej cywilizacji. Oczywiście samo bogactwo efektów akustycznych wyzwolonych przez nowy styl nie było celem samym w sobie. Nowatorski język muzyczny - co charakterystyczne dla postawy estetycznej kompozytora - nie zaprzeczał wypracowanej przez wielkich mistrzów przeszłości logice rozwoju muzycznej dramaturgii. Penderecki

nie postrzegał awangardy jako alternatywy wobec tradycji, dystansował się też wobec częstego wśród reprezentantów awangardy Zachodu traktowania sztuki jako doraźnego instrumentu politycznego - na ogół w służbie ideologii lewicowych bądź o zabarwieniu nihilistyczno-anarchistycznym. Świadectwem tego jest powstała w 1966 r. *Pasja wg św. Łukasza* - pierwsze w twórczości kompozytora monumentalne dzieło sakralne wyrosłe z syntezy nowoczesności z tradycjami sięgającymi średniowiecza. Dziełem tym kompozytor zapisał się w historii, jako pierwszy w byłym „bloku wschodnim” twórca muzyki, który miał odwagę podjąć tematykę sakralną, zaś polskie prawykonanie *Pasji* - choć powstałej w wyniku zamówienia Westdeutsche Rundfunk - zbiegło się czasowo z kulminacją pamiętnego konfliktu pomiędzy reżimem Gomułki, a Episkopatem Polski, co nie tylko przybliżyło *Pasję* szerokim kręgom słuchaczy, ale wręcz

przyczyniło się do postrzegania jej autora niemalże w kategoriach „kompozytora narodowego”. Można też rzec, iż zawierająca wyraźne antytotalitarne akcenty *Pasja* stała się muzycznym aktem pojednania, pozytywnie wpisując się w zawiłą historię relacji polsko-niemieckich.

Kolejny, zaskakujący krytyków i publiczność, zwrot stylistyczny zainicjowany został powstałym w połowie lat 70. *Koncertem skrzypcowym* otwierającym nowy rozdział w historii muzyki polskiej, określane zwykle mianem Nowego Romantyzmu. Zwrot ten oznaczał odejście od radykalizmu estetyki awangardy na rzecz brzmieniowości i aury emocjonalnej stanowiącej kontynuację tradycji neoromantycznej, później zaś - na rzecz poszukiwań wielkiej stylistycznej syntezy, tendencji trafnie określonej przez Mieczysława Tomaszewskiego jako „wchłanianie wszystkiego, co zaistniało”. Jak wspominał po latach kompozytor: „Znaleźliśmy się w punkcie, gdy najbardziej twórcze okazało się otwieranie drzwi za sobą...”, zaś dalsze zaskakujące wolty stylistyczne utwierdziły światową krytykę w przekonaniu, iż osobowości twórczej Krzysztofa Pendereckiego niepodobna określić jakąkolwiek formułą, niepodobna zamknąć w jakimkolwiek idiomie.

Jednakże pomimo dokonujących się na przestrzeni lat radykalnych zmian stylistycznych, w jego twórczości za-uważamy, iż jakimkolwiek językiem muzycznym przemawia kompozytor, ze zdumiewającą konsekwencją powraca do fundamentalnych kwestii filozoficzno-etycznych, tak jakby oczekiwał, iż w ten sposób poruszy jak największą liczbę

słuchaczy, zmuszając ich do refleksji. Uwikłanie Krzysztofa Pendereckiego w złożone dylematy współczesności, które - w miarę kolejnych transformacji stylistycznych - okazują się dylematami wszech czasów, ukazują prawdziwe - bo trwałe, oblicze humanisty, któremu obca jest wszelka *splendid isolation*, i który dostrzega profetyczno-społeczny wymiar swej sztuki. Jego ogromna, złożona z ponad osiemdziesięciu dzieł twórczość zawiera przesłanie, które zdaje się dążyć - jak stwierdził sam kompozytor - do odbudowania „metafizycznej przestrzeni człowieka strzaskanej przez wydarzenia XX wieku” zmierzając tym samym do odzyskania ładu etyczno-intelektualnego naruszonego przez historię. Już w młodzieńczych *Strofach* spotykamy cytaty myśli starożytnych mędrców, których przesłanie rozpościera się nad całą właściwie twórczością kompozytora: „Jakże uroczą istotą jest człowiek, jeżeli jest człowiekiem”

jedynym sposobem uratowania człowieka(...). Sztuka powinna być źródłem trudnej nadziei...”. Trudno oprzeć się refleksji, iż zasadniczym celem poszukiwań twórczych profesora Pendereckiego była i jest próba przywrócenia ładu wewnętrznego człowieka - owej utraconej harmonii odniesień absolutnych, o których opowiada opera *Raj utracony*, a które - jak boecjańska *musica mundana* - winny strzec uniwersalnych standardów człowieczeństwa.

Jak wiadomo, oprócz pracy twórczej wiele czasu i uwagi poświęcił profesor Penderecki pracy dydaktycznej i organizacyjnej. W latach 1966-68 był wykładowcą w Volkwang Hochschule fuer Musik w Essen, w roku 1972, jako jeden z najmłodszych wówczas profesorów sztuki muzycznej został rektorem krakowskiej Akademii Muzycznej, w tym samym roku podjął współpracę z Yale University School of Music w New Haven. Ukoronowaniem działań we wspo-

powiada Menander, zaś Izajasz przestrzega: „Biada wam, którzy nazywacie złe dobrem, a dobre złem...”. Tak więc dzieło Krzysztofa Pendereckiego mówi o związkach etyki i rozumu, o tęsknotach naszych czasów za utraconym rajem odniesień absolutnych, o wędrówce człowieka w poszukiwaniu pitagorejsko-boecjańskiej harmonii, w oparciu o którą stworzony został on sam. Charakterystyczne dla kompozytora są echa Sokratejskiego intelektualizmu etycznego (obrona prawdy za cenę życia w operze *Diabły z Loudun*), odniesienia do augustiańskiego dualizmu źródeł dobra i zła (symboliczna wymowa chorału *Aus tiefer Not* w operze *Czarna Maski*), czy też kantowskiego imperatywu nakazującego jednostce postępowanie wedle zasady, które chciałaby ona widzieć jako prawo powszechne. Dążąc do odzyskania jedności w sferze etyki i epistemologii wyraża dzieło profesora Pendereckiego sprzeciw wobec zgubnej kulturowo i społecznie - a obecnie częściej w wymiarze publicznym - relatywizacji wartości. Relatywizacja ta upłynnia wszelkie normy etyczne, łącznie z deontologią, można więc niepostrzeżenie znaleźć się w świecie bez wartości, w którym - jak uczy historia króla Ubu - z dość mrocznej opery komicznej *Ubu Rex* - każde szaleństwo jest możliwe, zaś symboliczna maszyna do „wymordzenia” przestrzega przed tym, co stanie się z wymiarem poznawczym, jeśli etyczny ulegnie zdruzgotaniu. Jedną z najbardziej znanych metafor spotykanych w wypowiedziach kompozytora jest metafora dzieła muzycznego jako drzewa, które zakorzenione w ziemi sięga ku niebu: „Przywrócenie wymiaru sakralnego - stwierdził w jednej ze swych wypowiedzi - jest

mnianej sferze było utworzenie w 2013 r. Europejskiego Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Łusławicach - nowoczesnego ośrodka kształcenia młodych talentów muzycznych z całej Europy. Należy też wspomnieć, iż od 1972 r. profesor Penderecki działa również jako dyrygent i w tym wymiarze aktywności artystycznej odnosząc znaczące międzynarodowe sukcesy. Prowadził najbardziej renomowane zespoły orkiestrowe świata, wiążąc się na dłużej z orkiestrami symfonicznymi Hamburga, Lipska i Pekinu.

Światową pozycję artysty poświadcza imponująca ilość blisko sześćdziesięciu nagród, odznaczeń i wyróżnień nadanych przez prestiżowe organizacje muzyczne, fundacje, uczelnie i władze państwowe z osiemnastu krajów świata, honorowe członkostwa trzydziestu sześciu stowarzyszeń artystycznych i naukowych z piętnastu krajów świata oraz doktoraty honorowe dwudziestu ośmiu uniwersytetów i akademii muzycznych z USA, Wielkiej Brytanii, Francji, Belgii, Hiszpanii, Niemiec, Szwajcarii, Irlandii, Argentyny, Korei Południowej, Rosji, byłej Jugosławii, Ukrainy, Estonii oraz sześciu uczelni polskich. Wśród nich znajdujemy Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, oraz Akademię Muzyczną w Krakowie, Warszawie i Gdańsku. Pragnę wyrazić radość i satysfakcję, iż nasza Uczelnia - jeden z najmłodszych uniwersytetów polskich - również znajdzie się w szacownym gronie tych ośrodków akademickich, które w uznaniu doniosłości zasług profesora Krzysztofa Pendereckiego dla kultury polskiej i światowej, dla sztuki muzycznej i szeroko pojętej humanistyki - nadały mu tytuł doktora honoris causa.

WYKŁAD PROF. KRZYSZTOFA PENDERECKIEGO

Wielce Szanowni Państwo!

To dla mnie wielki zaszczyt i honor otrzymać tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego - uczelni w randze uniwersytetu młodej, jeszcze

I temu służy właśnie uniwersytet: jest rodzajem „pracowni”, w której spotykają się mistrzowie i uczniowie. I to spotkanie, wyrastające z idei dialogu, powinno być zawsze energetyzujące, inspirujące, wzbogacające i uszlachetniające - dla obu stron.

Jednocześnie winny jestem wdzięczność za dostrzeżenie roli muzyki we współczesnej kulturze. Nie od dziś wiadomo, że muzyka jest językiem uniwersalnym, przemawiającym ponad indywidualnymi uprzedzeniami czy narodowymi i kulturowymi partykularyzmami. Jednocząca moc muzyki podnoszona była - i to w sposób znaczący - przez wielu twórców i artystów. Ernst Theodor Amadeus Hofmann wyraził się o muzyce, że jest najdoskonalszą ze wszystkich sztuk, gdyż ma za przedmiot nieskończoność.

W strukturze Uniwersytetu Zielonogórskiego znajduje się Wydział Artystyczny, a w jego ramach istnieje Instytut Muzyki. To niezwykle ważne, że w uczelni jest miejsce na kształcenie artystów i twórców kultury.

Będąc w tym mieście nie sposób nie wspomnieć o Filharmonii Zielonogórskiej, która nosi imię Tadeusza Bairda - wybitnego polskiego kompozytora, jednego z inicjatorów Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”. Baird był przede wszystkim lirykiem, autorem m.in. pięknych *Czterech sonetów miłosnych do słów Williama Szekspira*. Z intensywniej ekspresji uczynił ważną wartość dla współczesnej muzyki. A nie był to czas sprzyjający pisaniu utworów ekspresyjnych:

„niepełnoletniej”, a już silnie zaznaczającej swoją obecność. Młodość kojarzy mi się z czasem zdobywania nowych światów i kształtowania osobowości, z czasem korzystania, i to łapczywie, z różnych źródeł inspiracji i pokładów życia, bo w szałach, ale tym konstruktywnym - jest metoda.

Kiedy zaczynałem moją przygodę ze sztuką dźwięków, wielokrotnie buntowałem się przeciwko wpajaniom mi regułom czy zasadom. Przywilejem młodego wieku jest chęć zmiany otoczenia i rzeczywistości, uczynienia jej barwniejszą i nowocześniejszą. Zawsze jednak miałem wielki szacunek do tego, co określa się mianem warsztatu i etosu; do tego, co jest konieczną wiedzą, a co współcześnie nazywa się zawodową kompetencją. Zawsze też twierdziłem, że rzemiosła i techniki można nauczyć.

w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych dwudziestego wieku interesowano się przede wszystkim organizacją języka muzycznego, nowymi dźwiękowymi systemami i oryginalnymi kompozytorskimi technikami. Zaczęto gubić po drodze do nowoczesności wartości fundamentalne dla człowieka. Baird przyczynił się do tego, że pieśń w muzyce polskiej uszła cało.

Od dłuższego czasu bliski mi jest ów liryczny czas muzyki - czas innego przepływu myśli, czas wolniejszego komponowania przestrzeni, czas zatrzymywania narracji. Dlatego piszę pieśni, łącząc dźwięk ze słowem obdarzonym znaczeniem i sensem.

Cieszę fakt, że tu, w Zielonej Górze, w Filharmonii, odbywają się Międzynarodowe Spotkania Muzyczne „Wschód-Zachód” - w ramach festiwalu „Dni Muzyki nad Odrą”.

Cenne jest kultywowanie w tutejszym środowisku wielokulturowego dialogu. Żyjemy w czasach kiedy tylko poprzez postawy dialogujące i otwarte na dialog z innymi osiągnąć można zrozumienie i porozumienie. Kiedyś pisano, że moja *Jutrznia* była takim ekumenicznym gestem otwarcia w stronę Wschodu.

Patronem Zielonej Góry jest Święty Urban - papież i męczennik. W tradycji chrześcijańskiej uznany został za patrona winiarzy, ogrodników oraz dobrych urodzajów. Jestem przekonany, że kultura i natura splatają się z sobą niczym temat i odpowiedź w muzycznej fudze. Bo czymże jest ogród jak nie naturalną „partyturą” jakiegoś utworu? Bo czymże jest kompozycja muzyczna jak nie wzrastającym muzycznie „drzewem”, często wywiedzionym z jednego ziarna-motywu? Człowiek, nie tylko *homo sapiens*, ale i *homo ludens*, potrzebuje zarówno piękna otaczającej go natury, jak i piękna tworzonej dla niego kultury. Choć w dwudziestym wieku pojęcie piękna zostało znacząco rozszerzone: nie wolno jednak z brzydoty robić nowego kanonu piękna, a kiczu kreować na wartość. We współczesnej przestrzeni musi się znaleźć stałe miejsce dla sztuki wysokiej, odpowiednio pielęgnowanej i zadbanej przez mecenat państwa.

We współczesnym odbiorcy trzeba rozbudzać apetyt na sztukę wysoką - i temu może także służyć właśnie środowisko uniwersyteckie, stojące na straży wartości. Jakiś czas mieszkam daleko stąd - w Nowym Świecie, w Ameryce. W tym roku przypada 140. rocznica urodzin i 60. rocznica śmierci Charlesa Edwarda Ivesa - kompozytora amerykań-

odnoszące się właśnie do sosny. „Drzewo wierne!” - pisał Witwicki; „Nie zniesiesz wygnania tęsknoty”.

Kocham drzewa - za ich naturalne piękno i za ich piękną symbolikę. Drzewo uczy człowieka jak ważne jest zako-
rzenie - w określonym miejscu na ziemi i w duchowym krajobrazie; drzewo uczy jak istotne staje się kierowanie myśli i działań ku górze, ku nowym horyzontom, których, być może, na samym początku jeszcze nie widać. Sadzenie drzew jest jak planowanie kompozycji - w przestrzeni i w czasie, składanie jej z motywów, rytmów i kolorów. A potem: obserwowanie i uczestniczenie w procesie wzrastania oraz rozkwitu tej tajemniczej *materii prima*.

Wielce Szanowni Państwo!

Jeszcze raz serdecznie dziękuję za przyznanie mi zaszczytnego tytułu doktora honorowego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Bynajmniej nie czuję się jednak jak... Doktor Faustus. Żyję i tworzę w labiryncie, zbudowałem go dla siebie w Lusławicach. Bo najważniejsze jest poszukiwanie - ono stanowi o istocie każdej twórczości. Szukając, odnajdujemy siebie - w gąszczu dróg, wśród rozmaitych ścieżek i tropów, na przecięciu się różnych szlaków i kierunków. Sens kryje się w poszukiwaniu. I bycia w takim właśnie żywiole poszukiwania życzę całej uczelnianej społeczności. *Hominis est propria veri inquisitio atque investigatio* - właściwe człowiekowi jest poszukiwanie i badanie prawdy.

skiego, ekscentryka i piewcy wolności, wychowanego na romantycznych ideałach amerykańskich transcendentalistów. Ives nieustrudzenie powtarzał, że muzyka jest dualistycznym zbiorem wartości - formy i treści, i że najważniejsza jest treść - zawartość duchowa i idea muzyki.

Zielona Góra słynie z zielonych przestrzeni - według danych statystycznych dziewięćdziesiąt procent populacji jej drzew zajmują sosny. Sosna jest drzewem szczególnie w Polsce nacechowanym i ważnym dla kultury polskiej. Komponując cykl pieśni „*Powiało na mnie morze snów...*” *Pieśni zadumy i nostalgii* na sopran, mezzosopran, baryton, chór i orkiestrę (na zamówienie Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina z okazji 200-lecia urodzin Fryderyka Chopina) znalazłem - wśród tysięcy wierszy - i te strofy z poezji Tadeusza Micińskiego czy Stefana Witwickiego

Z O B R A D S E N A T U

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 26 lutego 2014 r. podjął następujące uchwały:

Nr 241 zmieniającą uchwałę nr 27 Senatu UZ z dn. 07.11.2012 r. w sprawie powołania Komisji ds. budżetu i finansów.

Wskutek zmian skład Komisji ds. budżetu i finansów przedstawia się następująco:

1. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - Prorektor ds. Rozwoju - **przewodniczący**,
2. prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrzak - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
3. prof. dr hab. Leszek Jerzak - Wydział Nauk Biologicznych,
4. dr hab. inż. Ryszard Rybski, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
5. dr hab. inż. Roman Stryjski, prof. UZ - Wydział Mechaniczny,
6. dr hab. Radosław Czarkowski, prof. UZ - Wydział Artystyczny,
7. dr hab. Jarosław Kijak, prof. UZ - Wydział Fizyki i Astronomii,
8. dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
9. dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
10. dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
11. dr Zbigniew Binek - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
12. mgr inż. Irmina Michałak-Kuberka - Kanclerz,
13. mgr inż. Jakub Lipiński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
14. Tomasz Bryk - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska.

Nr 242 zmieniającą uchwałę nr 31 Senatu UZ z dn. 07.11.2012 r. w sprawie powołania Komisji dyscyplinarnej dla studentów.

Wskutek zmian skład Komisji dyscyplinarnej dla studentów przedstawia się następująco:

1. dr inż. Gerard Bryś - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
2. dr inż. Wiesław Danielak - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
3. dr inż. Wojciech Paszke - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. dr inż. Aneta Klementowska - Wydział Mechaniczny,
5. dr inż. Agnieszka Mirończyk - Wydział Nauk Biologicznych,
6. dr inż. Hanna Uździcka - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
7. I st. kw. art. Leszek Krutulski - Wydział Artystyczny,
8. dr Marta Borowiecka - Olszewska - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
9. dr Tomasz Ratajczak - Wydział Humanistyczny,
10. dr Agnieszka Słowikowska - Wydział Fizyki i Astronomii,

11. Tomasz Bryk - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
12. Maciej Gawron - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
13. Natalia Litwin - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
14. Patrycja Urbaniak - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
15. Justyna Słonimiec - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
16. Daria Tarnowska - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
17. Kamil Woźnica - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
18. Bartosz Wróblewski - Wydział Mechaniczny.

Nr 243 mocą, której stwierdził wygaśnięcie mandatu członka Senatu dr hab. Ewy Narkiewicz-Niedbałec, prof. UZ

Nr 244 stwierdzającą wygaśnięcie mandatu członka Senatu dr hab. Marii Zielińskiej, prof. UZ

Nr 245 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany struktury organizacyjnej Centrum Komputerowego UZ oraz Regulaminu organizacyjnego Centrum Komputerowego UZ

Nr 246 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany struktury Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Regulaminu Organizacyjnego Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 247 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany struktury organizacyjnej Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Regulaminu Organizacyjnego Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii UZ

Nr 248 w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości. Podjęta uchwała brzmi:

„ § 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż nieruchomości gruntowych niezabudowanych stanowiących własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonych w Janach:

Obręb	Nr Działki	Powierzchnia (ha)
0003 Jany	22/4	5,95
0003 Jany	25/1	4,73
0003 Jany	28/1	28,14
0003 Jany	35/1	2,12
0003 Jany	47	9,83
0003 Jany	48	4,76
0003 Jany	60	2,58
0003 Jany	61/7	0,25
0003 Jany	61/8	4,85
0003 Jany	88/1	6,22
0003 Jany	88/2	10,90
0003 Jany	89	14,73
0003 Jany	252/1	1,57
Razem:		96,63

dla których prowadzona jest księga wieczysta KW nr ZG1E/00061821/2, o łącznej wartości rynkowej 1 413 450 zł.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 249 w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości. Podjęta uchwała brzmi:

„ § 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż nieruchomości gruntowych niezabudowanych stanowiących własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonych w Przytoku:

Obręb	Nr Działki	Powierzchnia (ha)
0006 Przytok	424/26	1,12
0006 Przytok	424/27	18,24
0006 Przytok	506	42,60
0006 Przytok	507	0,99
0006 Przytok	508	25,38
Razem:		88,33

dla których prowadzona jest księga wieczysta KW nr ZG1E/00064432/9, o łącznej wartości rynkowej 1 289 220 zł.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 250 w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości, mówiącą, że Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż nieruchomości gruntowej stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej w Przylepie przy ul. 22 Lipca 6b, 6c, w obrębie 0012, obejmującej działkę nr 11/11 (o powierzchni 4 257 m²), zabudowanej dwoma budynkami hotelowymi (mieszkalnymi), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E/00057667/3, o wartości rynkowej 2 333 000 zł.

Nr 251 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej obniżenia ceny sprzedaży nieruchomości gruntowych, mówiącą, że Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża pozytywną opinię dotyczącą obniżenia ceny sprzedaży stanowiących własność Uniwersytetu Zielonogórskiego nieruchomości gruntowych niezabudowanych położonych w Zielonej Górze w obrębie 21 przy ul. Prostej, dla których prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E/00046886/4, oznaczonych jako:

1. działka nr 14/8 o powierzchni 1077 m² - do 10 proc. wartości ww. nieruchomości określonej zgodnie z operatem szacunkowym,
2. działka nr 14/17 o powierzchni 908 m² - do 6 proc. wartości ww. nieruchomości określonej zgodnie z operatem szacunkowym.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 19 marca 2014 r. podjął następujące uchwały:

Nr 252 w sprawie korekty przewidywanego planu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2014

Nr 253 w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *inżynieria kosmiczna* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku

Nr 254 w sprawie utworzenia na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii studiów podyplomowych *analiza danych - metody, narzędzia, praktyka* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 255 w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku studiów pierwszego stopnia *fizyka* prowadzonych na Wydziale Fizyki i Astronomii

Nr 256 w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku studiów drugiego stopnia *fizyka* prowadzonych na Wydziale Fizyki i Astronomii

Nr 257 w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości, mówiącą, że Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż nieruchomości gruntowej stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej w miejscowości Nowy Kisielin, ul. Odrzańska 57, obejmującej działkę nr 15/65 o powierzchni 47 600 m², zabudowanej budynkiem pałacu oraz budynkami i obiektami gospodarczymi, dla której prowadzona jest księga wieczysta ZG1E/00061820/5, o wartości rynkowej 2 700 000 zł.

Nr 258 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej obniżenia ceny sprzedaży nieruchomości. Podjęta uchwała mówi, że Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża pozytywną opinię dotyczącą obniżenia ceny sprzedaży stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego nieruchomości gruntowej niezabudowanej oznaczonej jako działka nr 158/15, obręb 16, o powierzchni 3 564 m², położonej w Zielonej Górze przy ul. Podgórnej 68 - 72, dla której Sąd Rejonowy w Zielonej Górze prowadzi księgę wieczystą nr KW ZG1E/0060975/9 - do 12 proc. wartości ww. nieruchomości określonej zgodnie z operatem szacunkowym.

Nr 259 w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu. Podjęta uchwała mówi, że Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipotek do łącznej wysokości 5 850 000,00 PLN na rzecz banku wylonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomościach zabudowanych położonych w Zielonej Górze:

- 1) przy ul. Szafrana 21, oznaczonej jako działka 192/17, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078667/6 oraz
 - 2) przy ul. Szafrana 19, oznaczonej jako działka 192/13, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078668/3 oraz
 - 3) przy ul. Wiśniowej 10, oznaczonej jako działka 56, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00047501/9 oraz
 - 4) przy ul. Monte Cassino 21B, oznaczonej jako działka 161, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00053878/7
- jako zabezpieczenie kredytu obrotowego w rachunku kredytowym w wysokości 3 900 000,00 PLN.

Nr 260 w sprawie poparcia wniosku o przyznanie dr hab. Barbarze Literskiej nagrody indywidualnej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego

Nr 261 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej utworzenia Wydziału Prawa i Administracji. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat wyraża pozytywną opinię w sprawie utworzenia z dniem 1 października 2014 r. Wydziału Prawa i Administracji.

§ 2

Senat wyraża pozytywną opinię w sprawie utworzenia w strukturze organizacyjnej Wydziału Prawa i Administracji następujących katedr:

- 1) Katedry Prawa Konstytucyjnego,
- 2) Katedry Teorii Prawa,
- 3) Katedry Prawa Karnego i Postępowania Karnego,
- 4) Katedry Prawa Cywilnego, Postępowania Cywilnego oraz Komparatystyki Prawa Prywatnego,
- 5) Katedry Prawa Administracyjnego i Finansowego,
- 6) Katedry Systemów Ustrojowych i Praw Człowieka,
- 7) Katedry Prawa Międzynarodowego i Europejskiego,
- 8) Katedry Historii Doktryn Polityczno-Prawnych i Historii Prawa.

§ 3

Cele i zadania, warunki lokalowe oraz źródła pokrycia kosztów związanych z utworzeniem Wydziału Prawa i Administracji określa załącznik do niniejszej uchwały.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 262 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nie określony

Nr 263 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 02 kwietnia 2014 r. podjął następującą uchwałę:

Nr 264 w sprawie wyrażenia poparcia dla połączenia Miasta Zielona Góra i Gminy Zielona Góra. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego, kierując się troską o rozwój Zielonej Góry i regionu, popiera działania zmierzające do połączenia Miasta Zielona Góra i Gminy Zielona Góra.

W ocenie Senatu powstanie nowej jednostki samorządowej przyczyni się do stworzenia jeszcze korzystniejszych warunków rozwoju dla jej mieszkańców.

Poprawienie warunków życia związane z rozwojem gospodarczym, infrastrukturą komunalną, mieszkaniową oraz oświatową jest zgodne ze strategią rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego jako ośrodka naukowego, którego zadania ustawowe obejmują działania na rzecz społeczności lokalnych.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 265 w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia doktoranckie w roku akademickim 2014/2015. Zgodnie z przyjętą uchwałą:

„§ 1

1. Na studia doktoranckie może być przyjęta osoba, która posiada tytuł magistra lub równorzędny i spełnia warunki rekrutacji określone w niniejszej uchwale.
2. Kandydaci na pierwszy rok studiów doktoranckich przyjmowani są na poszczególne studia doktoranckie w ramach limitów przyjęć, ustalonych przez Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego po zasięgnięciu opinii kierowników jednostek organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie.
3. Rekrutacja na studia doktoranckie odbywa się w drodze konkursu według szczegółowych zasad określonych w załącznikach do niniejszej uchwały na wniosek rad jednostek organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie.
4. Cudzoziemcy mogą podejmować studia doktoranckie na zasadach określonych w art. 43 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym oraz przepisach wykonawczych, w szczególności w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 października 2006 r. w sprawie podejmowania i odbywania przez cudzoziemców studiów i szkoleń oraz ich uczestnictwa w badaniach naukowych i pracach rozwojowych (Dz. U. z 2006 r., nr 190, poz. 1406 z p. zm.).
5. W przypadku ukończenia studiów wyższych za granicą, gdy dyplom musi podlegać uznaniu w trybie nostryfikacji, wymagane jest zaświadczenie uprawnionej rady jednostki o uznaniu dyplomu za równoważny z polskim dyplomem ukończenia studiów wyższych i tytułem zawodowym według wzoru określonego w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą (Dz. U. z 2011 r., nr 196, poz. 1168)

§ 2

1. Postępowanie rekrutacyjne na studia doktoranckie przeprowadza Komisja rekrutacyjna powołana przez kierownika jednostki organizacyjnej prowadzącej studia doktoranckie.
2. W skład Komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi: przewodniczący, kierownik studiów doktoranckich oraz nie mniej niż trzy osoby posiadające tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego.
3. Komisja rekrutacyjna podejmuje decyzję o przyjęciu kandydata na studia doktoranckie.
4. Od decyzji Komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od daty doręczenia decyzji, do Rektora. Podstawą odwołania może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia doktoranckie. Decyzja Rektora jest ostateczna.
5. Wyniki postępowania rekrutacyjnego na studia doktoranckie są jawne.

§ 3

1. Warunkiem przystąpienia do konkursu jest rejestracja kandydata na podstawie złożonego w terminie kompletu wymaganych dokumentów.
2. Wykaz wymaganych dokumentów, terminy ich składania, terminy rozmów i ogłoszenia wyników oraz limity przyjęć, zostaną określone zarządzeniami Rektora i ogłoszone w terminie do 31 maja 2014 r.
3. Limit przyjęć, termin i miejsce składania dokumentów oraz termin i miejsce przeprowadzenia postępowania rekrutacyjnego podają do wiadomości publicznej

kierownicy studiów doktoranckich na tablicach ogłoszeń w siedzibie i na stronach internetowych jednostki organizacyjnej oraz w środkach masowego przekazu w terminie do 30 czerwca 2014 r.

§ 4

Kandydatowi, legitymującemu się orzeczeniem Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności (dołączonym do kompletu składanych dokumentów wraz z zaświadczeniem lekarskim o braku przeciwwskazań do podjęcia określonych studiów doktoranckich), Komisja rekrutacyjna może na jego wniosek dostosować sposób przeprowadzenia rozmowy kwalifikacyjnej (o ile jest przewidziana w szczegółowych zasadach rekrutacji) do rodzaju lub stopnia niepełnosprawności.

§ 5

1. Szczegółowe zasady rekrutacji na studia doktoranckie prowadzone przez poszczególne wydziały określają załączniki do niniejszej uchwały:
 - 1) Załącznik nr 1 - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
 - 2) Załącznik nr 2 - Wydział Fizyki i Astronomii,
 - 3) Załącznik nr 3 - Wydział Humanistyczny,
 - 4) Załącznik nr 4 - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
 - 5) Załącznik nr 5 - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
 - 6) Załącznik nr 6 - Wydział Nauk Biologicznych.
2. Jeśli w szczegółowych zasadach rekrutacji uwzględniony jest wynik ukończenia studiów wyższych, to:
 - 1) następującym wpisanym na dyplomach wynikiem ukończenia studiów odpowiadają oceny liczbowe W:
 - bardzo dobry, celujący - ocena W = 5,0,
 - dobry plus, ponad dobry - ocena W = 4,5,
 - dobry - ocena W = 4,0,
 - dostateczny plus, dość dobry - ocena W = 3,5,
 - dostateczny, zadowalający - ocena W = 3,0,
 - 2) odpowiadająca wpisanemu na dyplomie wynikowi ukończenia studiów ocena S w skali ocen innej niż stosowana na Uniwersytecie Zielonogórskim, przeliczana jest zgodnie ze wzorem:

$$W = 3(S - m) / (M - m) + 2,$$
 gdzie M - jest maksymalną, a m - minimalną oceną w skali stosowanej na innej uczelni.

§ 6

Studia doktoranckie mogą nie być uruchomione w przy-

padku, gdy liczba przyjętych jest mniejsza niż limit przyjęć.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia."

Nr 266 zmieniającą uchwałę nr 119 z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2014/2015. Podjęta uchwała m.in. mówi, że:

1. § 2 ust. 2 uchwały otrzymuje brzmienie:

„Postanowienia ust. 1 dotyczą wyłącznie różnych kierunków prowadzonych na tym samym wydziale dla następujących wydziałów: Wydział Artystyczny, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Wydział Fizyki i Astronomii, Wydział Humanistyczny, Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska, Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, Wydział Mechaniczny, Wydział Nauk Biologicznych oraz wszystkich kierunków prowadzonych na wydziałach: Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, Wydziale Fizyki i Astronomii”.

2. § 8 ust. 8 uchwały otrzymuje brzmienie:

„Jeśli w szczegółowych zasadach rekrutacji uwzględniony jest wynik ukończenia studiów wyższych, to następującym wpisanym na dyplomach wynikiem ukończenia studiów odpowiadają oceny liczbowe W: bardzo dobry, celujący - ocena W = 5,0; dobry plus, ponad dobry - ocena W = 4,5; dobry - ocena W = 4,0; dostateczny plus, dość dobry - ocena W = 3,5; dostateczny, zadowalający - ocena W = 3,0. Odpowiadająca wpisanemu na dyplomie wynikowi ukończenia studiów ocena S w skali ocen innej niż stosowana na Uniwersytecie Zielonogórskim, przeliczana jest zgodnie z wzorem $W = 3(S - m) / (M - m) + 2$, gdzie M - jest maksymalną, a m - minimalną oceną w skali stosowanej na innej uczelni.”

Nr 267 zmieniającą uchwałę nr 120 Senatu UZ z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia zasad rekrutacji na studia laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego w latach 2014/2015, 2015/2016, 2016, 2017

Nr 268 w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości, mówiącą, że Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż nieruchomości gruntowej niezabudowanej stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej w miejscowości Nowy Kisielin, obręb 0010, obejmującej działkę nr 16/7 o powierzchni 136 400 m², dla której prowadzona jest księga wieczysta ZG1E/00061820/5, o wartości rynkowej 5 337 000 zł.

Szanownej Pani mgr Annie Strzyżewskiej i Panu prof. dr. hab. Wojciechowi Strzyżewskiemu

wyrazy głębokiego współczucia po stracie

Mamy, Teściowej

składają

pracownicy Pionu Prorektora ds. Studenckich

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 11 z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie limitu przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia oraz na jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2014/2015. Zarządzenie brzmi:

„§ 1

Ustalam następujące limity rekrutacyjne na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych rozpoczynających się w semestrze zimowym w roku akademickim 2014/2015:

1. Studia pierwszego stopnia:

nazwa kierunku studiów	studia stacjonarne	studia niestacjonarne
Wydział Artystyczny		
ARCHITEKTURA WNĘTRZ	20	-
EDUKACJA ARTYSTYCZNA W ZAKRESIE SZTUK PLASTYCZNYCH	12	-
EDUKACJA ARTYSTYCZNA W ZAKRESIE SZTUKI MUZYCZNEJ	12	-
GRAFIKA	15	-
JAZZ I MUZYKA ESTRADOWA	8	-
MALARSTWO	8	-
Wydział Ekonomii i Zarządzania		
ADMINISTRACJA	150	150
BEZPIECZEŃSTWO NARODOWE	180	120
EKONOMIA	180	90
LOGISTYKA	90	60
ZARZĄDZANIE	150	120
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji		
AUTOMATYKA I ROBOTYKA	75	60
ELEKTRONIKA I TELEKOMUNIKACJA	60	-
ELEKTROTECHNIKA	75	60
INFORMATYKA	150	120
Wydział Fizyki i Astronomii		
FIZYKA	15	-
FIZYKA w języku angielskim	15	-
FIZYKA TECHNICZNA	15	-
FIZYKA TECHNICZNA w języku angielskim	15	-
Wydział Humanistyczny		
DZIENNIKARSTWO I KOMUNIKACJA SPOŁECZNA	30	30
EUROPEISTYKA I STOSUNKI TRANSGRANICZNE	30	-
FILOLOGIA, filologia angielska	120	60
FILOLOGIA, filologia germańska	90	60
FILOLOGIA, filologia romańska	30	-
FILOLOGIA, filologia rosyjska	30	30
FILOLOGIA POLSKA	30	30
FILOZOFIA	30	-
HISTORIA	30	-
KOMUNIKACJA BIZNESOWA W JĘZYKU ROSYJSKIM	30	30
KULTUROZNAWSTWO	60	-
OCHRONA I BEZPIECZEŃSTWO DZIEDZICTWA KULTUROWEGO	30	-

POLITOLOGIA	60	-
POLITYKA PUBLICZNA	30	30
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska		
ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU	90	60
ARCHITEKTURA I URBANISTYKA	75	-
BUDOWNICTWO	240	120
INŻYNIERIA ŚRODOWISKA	160	80
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii		
INFORMATYKA I EKONOMETRIA	30	-
INŻYNIERIA DANYCH	90	-
MATEMATYKA	60	-
Wydział Mechaniczny		
BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY	120	120
EDUKACJA TECHNICZNO-INFORMATYCZNA	60	60
INŻYNIERIA BIOMEDYCZNA	60	-
MECHANIKA I BUDOWA MASZYN	90	90
ZARZĄDZANIE I INŻYNIERIA PRODUKCJI	120	120
Wydział Nauk Biologicznych		
BIOLOGIA	60	30
BIOTECHNOLOGIA	60	-
OCHRONA ŚRODOWISKA	60	30
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu		
PEDAGOGIKA	540	300
PIELĘGNIARSTWO*	75	-
PRACA SOCJALNA	100	60
SOCJOLOGIA	100	60
WYCHOWANIE FIZYCZNE	100	60

*- limity ustalone przez Ministerstwo Zdrowia

2. Studia drugiego stopnia

nazwa kierunku studiów	studia stacjonarne	studia niestacjonarne
Wydział Artystyczny		
EDUKACJA ARTYSTYCZNA W ZAKRESIE SZTUK PLASTYCZNYCH	10	-
EDUKACJA ARTYSTYCZNA W ZAKRESIE SZTUKI MUZYCZNEJ	10	-
MALARSTWO	10	-
Wydział Ekonomii i Zarządzania		
ADMINISTRACJA	150	150
BEZPIECZEŃSTWO NARODOWE	120	120
ZARZĄDZANIE	120	120
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji		
AUTOMATYKA I ROBOTYKA	30	45
ELEKTROTECHNIKA	30	45
INFORMATYKA	45	60
Wydział Fizyki i Astronomii		
FIZYKA	10	-
FIZYKA w języku angielskim	10	-
Wydział Humanistyczny		
FILOLOGIA, filologia angielska	60	45
FILOLOGIA, filologia germańska	30	30

FILOLOGIA, filologia rosyjska	30	30
FILOLOGIA POLSKA	30	30
FILOZOFIA	30	30
HISTORIA	30	30
POLITOLOGIA	60	60
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska		
ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU	-	60
BUDOWNICTWO	-	90
INŻYNIERIA ŚRODOWISKA	-	120
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii		
INFORMATYKA I EKONOMETRIA	30	-
MATEMATYKA	30	-
Wydział Mechaniczny		
EDUKACJA TECHNICZNO-INFORMATYCZNA	30	30
INŻYNIERIA BIOMEDYCZNA	30	30
MECHANIKA I BUDOWA MASZYN	60	60
ZARZĄDZANIE I INŻYNIERIA PRODUKCJI	60	60
Wydział Nauk Biologicznych		
BIOLOGIA	60	40
BIOTECHNOLOGIA	60	-
OCHRONA ŚRODOWISKA	90	90
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu		
PEDAGOGIKA, specjalność:		
- animacja kultury z profilem artystycznym	60	35
- teatr		
- edukacja medialna i informatyczna	30	35
- edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna	90	75
- opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka	90	75
- pomoc społeczna i socjoterapia	75	60
- resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym	150	90
SOCJOLOGIA	90	60
WYCHOWANIE FIZYCZNE	75	45

3. Jednolite studia magisterskie:

nazwa kierunku studiów	studia stacjonarne	studia niestacjonarne
Wydział Ekonomii i Zarządzania		
PRAWO	150	150
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu		
PSYCHOLOGIA	60	60

§ 2

Ustalam następujące limity rekrutacyjne na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych rozpoczynających się w semestrze letnim w roku akademickim 2014/2015:

Studia drugiego stopnia:

nazwa kierunku studiów	studia stacjonarne	studia niestacjonarne
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji		
AUTOMATYKA I ROBOTYKA	30	45
ELEKTROTECHNIKA	30	45
INFORMATYKA	90	45
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska		
ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU	60	-

ARCHITEKTURA I URBANISTYKA	60	-
BUDOWNICTWO	120	-
INŻYNIERIA ŚRODOWISKA	120	-
Wydział Mechaniczny		
EDUKACJA TECHNICZNO-INFORMATYCZNA	30	30
INŻYNIERIA BIOMEDYCZNA	30	30
MECHANIKA I BUDOWA MASZYN	30	30
ZARZĄDZANIE I INŻYNIERIA PRODUKCJI	30	30

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania."

Nr 12 z dnia 25 lutego 2014 r. zmieniające § 1 w zarządzeniu nr 111 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na semestr letni w roku akademickim 2013/2014 na studia drugiego stopnia. Wymieniony paragraf otrzymał następujące brzmienie:

ustala się termin składania dokumentów w postępowaniu rekrutacyjnym na studia stacjonarne i niestacjonarne drugiego stopnia na semestr letni w roku akademickim 2013/2014:

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska	
Wydział Mechaniczny	
składanie dokumentów	17.02 - 08.03.2014
Rozmowa kwalifikacyjna na kierunek architektura i urbanistyka	10.03.2014
ogłoszenie list osób przyjętych i nieprzyjętych na studia	do 12.03.2014

Nr 13 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie regulaminu oceny okresowej zatrudnionych na Uniwersytecie Zielonogórskim pracowników niebędących nauczycielami akademickimi

Nr 14 z dnia 26 lutego 2014 r. brzmiące:

„ § 1

1. Powołuję Komisję do przeprowadzenia przetargu nieograniczonego (licytacji ustnej) w postępowaniu dotyczącym sprzedaży prawa własności nieruchomości gruntowych rolnych, niezabudowanych, położonych w miejscowościach Jany i Przytok (składających się z działek wyszczególnionych w tabeli nr 1 i nr 2), będących własnością Uniwersytetu Zielonogórskiego z siedzibą w Zielonej Górze przy ul. Licealnej 9, dla których prowadzone są księgi wieczyste nr ZG1E/00061821/0 (Jany), ZG1E/00064432/8 (Przytok), w składzie:
 - 1) inż. Henryk Michałak - przewodniczący,
 - 2) mgr Sławomir Szumalo - zastępca przewodniczącego,
 - 3) inż. Agnieszka Oleszek - sekretarz,
 - 4) lic. Wioleta Michałak - członek,
 - 5) Jan Ostrowski - członek.

Tabela nr 1 - numery i powierzchnie działek w Janach

Obręb	Nr Jednostki	Nr Działki	Powierzchnia (m ²)
Jany	160	25/1	47 300

Jany	160	28/1	281 400
Jany	160	35/1	21 200
Jany	160	22/4	59 500
Jany	160	48	47 600
Jany	160	60	25 800
Jany	160	61/7	2 500
Jany	160	61/8	48 500
Jany	160	47	98 300
Jany	160	89	14 730
Jany	160	88/2	109 000
Jany	160	88/1	62 200
Jany	160	252/1	157 000
Razem			966 300

Tabela nr 2 - numery i powierzchnie działek w Przytoku

Obręb	Nr Jednostki	Nr Działki	Powierzchnia (m ²)
Przytok	110	506	426 000
Przytok	110	507	9 900
Przytok	110	508	253 800
Przytok	110	424/26	11 200
Przytok	110	424/27	182 400
Razem			883 300
OGÓŁEM:			1 849 600 m ²

2. Posiedzenia Komisji zwołuje jej przewodniczący, z zastrzeżeniem, że na pierwsze spotkanie cały skład komisji zostanie zaproszony przez sekretarza komisji.
3. Komisja podejmuje decyzje w drodze głosowania zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby jej członków. W przypadku równej liczby głosów decydujący głos ma przewodniczący.
4. Komisja sporządzi regulamin przetargu (licytacji ustnej), wyznaczy termin przetargu (licytacji ustnej) i opracuje treść ogłoszenia o przetargu (licytacji ustnej).
5. Obsługę administracyjną Komisji prowadzi Biuro Zarządzania Nieruchomościami i Obsługi Uczelni.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.”

Nr 15 z dnia 26 lutego 2014 r. brzmiące:

„§ 1

1. Powołuję Komisję do przeprowadzenia przetargu nieograniczonego (licytacji ustnej) w postępowaniu dotyczącym sprzedaży prawa własności nieruchomości gruntowej, położonej w miejscowości Przyłep przy ul. 22 Lipca 6b, 6c, w obrębie 0012, obejmującej działkę nr 11/11 (o powierzchni 4 257 m²), zabudowanej dwoma budynkami hotelowymi (mieszkalnymi), będącej własnością Uniwersytetu Zielonogórskiego z siedzibą w Zielonej Górze przy ul. Licealnej 9, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr ZG1E/00057667/3, w składzie:
 - a) inż. Henryk Michalak - przewodniczący,
 - b) mgr Sławomir Szumalo - zastępca,
 - c) inż. Agnieszka Oleszek - sekretarz,
 - d) lic. Wioleta Michalak - członek,
 - e) Jan Ostrowski - członek.

2. Posiedzenia Komisji zwołuje jej przewodniczący, z zastrzeżeniem, że na pierwsze spotkanie cały skład komisji zostanie zaproszony przez sekretarza komisji.
3. Komisja podejmuje decyzje w drodze głosowania zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby jej członków. W przypadku równej liczby głosów decydujący głos ma przewodniczący.
4. Komisja sporządzi regulamin przetargu (licytacji ustnej), wyznaczy termin przetargu (licytacji ustnej) i opracuje treść ogłoszenia o przetargu (licytacji ustnej).
5. Obsługę administracyjną komisji prowadzi Biuro Zarządzania Nieruchomościami i Obsługi Uczelni.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.”

Nr 16 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zmiany struktury organizacyjnej Centrum Komputerowego Uniwersytetu Zielonogórskiego, Regulaminu Organizacyjnego Centrum Komputerowego oraz zmiany Regulaminu Organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 17 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie struktury organizacyjnej Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego, wprowadzenia Regulaminu Organizacyjnego Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Zmiany Regulaminu Organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 18 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany struktury organizacyjnej Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz regulaminu organizacyjnego Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii UZ

Nr 19 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie wzoru umowy dotyczącej warunków kształcenia na studiach podyplomowych i odpłatności za świadczone przez Uniwersytet Zielonogórski usługi edukacyjne związane z prowadzeniem tych studiów

Nr 20 z dnia 11 marca 2014 r. powołujące uczelnianą Komisję opiniodawczo-likwidacyjną w składzie:

- 1) mgr Melania Milto - przewodniczący,
- 2) Jan Ostrowski - zastępca przewodniczącego,
- 3) mgr Paweł Nyckowiak - członek,
- 4) Elżbieta Lisowska - członek,
- 5) mgr inż. Arkadiusz Konkol - członek,
- 6) mgr Kazimierz Mazur - członek,
- 7) mgr inż. Leszek Wilczyński - członek.

Nr 21 z dnia 11 marca 2014 r. zmieniające wielkość limitu rekrutacyjnego w semestrze letnim w roku akademickim 2013/2014 na studiach stacjonarnych drugiego stopnia na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji na Wydziale Mechanicznym - 41 miejsc.

Nr 22 z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie restrukturyzacji zatrudnienia pracowników niebędących nauczycielami akademickimi

Nr 23 z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Humanistycznego

Nr 24 z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie utworzenia Wydziału Prawa i Administracji

Nr 25 z dnia 01 kwietnia 2014 r. w sprawie ustalenia dni wolnych od pracy w 2014 r. dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi

Nr 26 z dnia 02 kwietnia 2014 r. ustalające limit ilościowy prac dyplomowych podlegających kontroli w ramach Systemu Plagiat.pl na poszczególnych wydziałach, w okresie od 1 maja 2014 r. do 30 kwietnia 2015 r.:

Nazwa Wydziału	Liczba prac
Artystyczny	11
Ekonomii i Zarządzania	125
Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	35

Fizyki i Astronomii	2
Humanistyczny	60
Inżynierii Lądowej i Środowiska	73
Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	5
Mechaniczny	55
Nauk Biologicznych	14
Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	120
Razem:	500

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

Robert Korneluk
Biuro Prawne

JUBILEUSZ PROFESOR JANINY STANKIEWICZ

12 i 13 maja 2014 r. na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyła się XV Ogólnopolska Konferencja Naukowa *Nowoczesne Zarządzanie Przedsiębiorstwem*, zorganizowana przez Katedrę Zarządzania Potencjałem Społecznym Wydziału Ekonomii i Zarządzania. Tematyka poświęcona została zagadnieniom współczesnego zarządzania przedsiębiorstwem w różnych obszarach jego działalności (kapitał ludzki, społeczna odpowiedzialność biznesu, controlling, marketing, logistyka itp.), w zmieniającej się sytuacji społeczno-gospodarczej. Konferencja była też okazją do wymiany wiedzy i doświadczeń dotyczących współczesnego zarządzania przedsiębiorstwem.

Tegoroczna edycja jubileuszowej, XV Konferencji miała wyjątkowy charakter - była okazją do upamiętnienia kolejnego jubileuszu - **Jubileuszu 45-lecia pracy naukowej** inicjatorce i głównej organizatorki konferencji - **prof. dr hab. inż. Janiny Stankiewicz**.

FOT. T. GAWARKEWICZ

Janina Stankiewicz ukończyła studia na Wydziale Inżynierjno-Ekonomicznym Przemysłu Spożywczego Wyższej Szkoły Ekonomicznej we Wrocławiu. Po ich ukończeniu przez cztery lata pracowała w administracji państwowej i w tym czasie (1970 r.) podjęła studia doktoranckie na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. W tym samym roku związała się z zielonogórskim środowiskiem naukowym i do dziś skutecznie rozwija to środowisko i wzbogaca swoim ogromnym dorobkiem organizacyjnym i naukowym.

W 1977 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii. W tym samym roku objęła stanowisko adiunkta w zielonogórskiej uczelni. W 1992 r. decyzją Rady Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego nadano Jej stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie socjologii, a w roku 2004 Jej imponujący dorobek naukowy zwieńczony został tytułem naukowym profesora nauk ekonomicznych. W swojej karierze zawodowej prof. Janina Stankiewicz pełniła liczne funkcje organizacyjne, m.in. prodziekana Wydziału Podstawowych Problemów Techniki (1993–1996); dyrektora Instytutu Organizacji i Zarządzania (1995–2003); kierownika Polsko-Francuskich Studiów Zarządzania (1994–1995), od roku 2003 do chwili obecnej pełni funkcję kierownika Katedry Zarządzania Potencjałem Społecznym Organizacji, a w kadencji 2012–2016 została dziekanem Wydziału Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Prof. Janina Stankiewicz jest również redaktorem naczelnym czasopisma naukowego *Management*, wydawanego początkowo w wersji językowej polskiej i angielskiej, a od sześciu lat tylko w języku angielskim. Pełniąc tak liczne funkcje organizacyjne, prof. J. Stankiewicz wniosła także wymierny wkład w proces kształcenia młodej kadry naukowej jako promotor 5 przewodów doktorskich, recenzent siedmiu rozpraw doktorskich, dwóch rozpraw habilitacyjnych, dwóch recenzji wydawniczych książek habilitacyjnych, jednego wniosku dorobku naukowego na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

NOWE HABILITACJE

DR HAB. BEATA TRZOP

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
Instytut Socjologii

FOT. Z DOMOWEGO ARCHIWUM BEATY TRZOP

Miło nam donieść, że 4 kwietnia 2014 r. pozytywnie zakończyło się kolokwium habilitacyjne dr Beaty Trzop, zatrudnionej w Instytucie Socjologii UZ. Podstawą procesu habilitacyjnego była praca *Dojrzałe, spełnione, niezależne? Kobiety 50+ w socjologicznym zwierciadle*. Recenzentami byli: prof. zw. dr hab. Marian Golka (UAM), prof. zw. dr hab. Małgorzata Fuszera (UWr), dr hab. Ewa Malinowska (UŁ), dr hab. Danuta Zalewska (UWr).

Beata Trzop (ur. 1971 r.), ukończyła studia magisterskie na kierunku kulturoznawstwo (UAM). Tytuł doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii uzyskała w 2004 r. na Uniwersytecie Wrocławskim. Jest adiunktem w Zakładzie Socjologii Ogólnej w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się wokół problematyki szeroko rozumianych stylów życia, dyfuzji kulturowej, problematyki kobiecej. B. Trzop jest autorką monografii *Typy kultury popularnej na łamach czasopism kobiecych* (2005) oraz artykułów związanych z procesami dyfuzji kulturowej na zachodnim pograniczu Polski.

Autorka w zakończeniu swej najnowszej książki tak opisuje jej problematykę: *Próbując znaleźć odpowiedź na pytanie kim jest współczesna kobieta dojrzała przyjęto za punkt wyjścia założenie, że dla kobiet 50+ - określanych jako kobiety dojrzałe, faza życia między średnią a późną dorosłością to początek ważnych zmian, które ukształtują ich życie na dalsze lata. Zmiany biologiczne organizmu związane z procesem starzenia się i przekwitania determinują stan zdrowia fizycznego i psychicznego kobiet. Nowe role społeczne lokują je w innej przestrzeni, zaś dotychczasowe role powoli ulegają. Zebrany materiał empiryczny pozwolił na ukazanie kobiet dojrzałych w kilku wymiarach.*

O książce też przychylnie wypowiadają się recenzenci:

W ocenie recenzowanej rozprawy wyeksponować chciałbym (...) znaczenie społeczne i poznawcze problemów, które poddaje Autorka analizie. Zgadzam się z opinią Autorki, że wybór kobiet 50+ do badań socjologicznych sprzyja ukazaniu mało eksplorowanego przez socjologów zjawiska społecznego, o którym wiedza naukowa ma walory teoretyczne i przydatność praktyczną (...)

Kryteria wyodrębniania stylów życia stosowane przez Autorkę pozwoliły Jej na dokładny opis pięciu stylów życia, z wyraźnym wyeksponowaniem ich odmienności. W tym dokonaniu ukazuje się wyraźna przydatność teoretycznej wiedzy socjologicznej, którą Autorka wykorzystała wyodrębniając style życia badanych kobiet.

prof. zw. dr hab. Edward Hajduk,
fragment recenzji

Książka Beaty Trzop skupia się na bardzo ważnej i właściwie do tej pory nieporuszanej w sposób syntetyczny przez polskich socjologów problematyce kobiet 50+, czyli w fazie średniej i późnej dorosłości, choć fragmentarycznych omówień jest na ten temat nie tak mało. Ma zatem niewatpliwie nowatorski charakter. (...) Szczególnie zatem cenne i pionierskie jest podjęcie się badania kondycji kobiet 50+ w województwie lubuskim przez autorkę książki. Obejmuje ona różne kategorie społeczne kobiet. Umożliwia także pożądaną esktrapolację wyników na populację generalną, gdyż województwo lubuskie nie różni się pod względem wyróżnionych kategorii typologicznych od reszty kraju. (...) Praca jest bardzo ciekawa, pionierska, oceniam ją wysoko. Autorka zgromadziła bogaty materiał empiryczny, włożyła w to ogromną pracę. W oparciu o zebrany materiał jakościowy dokonała trafnej analizy typologicznej. Opanowała świetnie kanony socjologii interpretatywnej.

dr hab. Anna Wachowiak, prof. WSH TW w Szczecinie,
fragment recenzji

Gratulujemy Koleżance sukcesu!

Artur Kinal

Decyzją Rady Wydziału Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, 20 marca 2014 r., **Jarosławowi Łukasikowi i Normanowi Smużniakowi** z Instytutu Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego nadano stopnie naukowe doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki piękne.

DR HAB. JAROSŁAW ŁUKASIK

FOT. Z ARCHIWUM J. ŁUKASIKA

Jarosław Łukasik urodził się w 1969 r. w Warszawie. W 1987 r. podjął studia zaoczne na Wydziale Edukacji Artystycznej w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu, które ukończył w 1992 roku uzyskując dyplom z wyróżnieniem. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Dyplom z malarstwa realizowany w pracowni **prof. Jerzego Kałuckiego** uzyskał w 1995 roku. Ważnym dla jego zainteresowań sztuką współczesną było spotkanie ze znakomitym krytykiem i znawcą sztuki awangardowej, **Jerzym Ludwińskim**, wykładowcą w PWSSP w Poznaniu, u którego był asystentem stażystą w latach 1993-1995. W Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej (obecnie Instytucie Sztuk Wizualnych) w Zielonej Górze zatrudniony jest od 1995 r. Do 2002 r. był asystentem w Pracowni Malarstwa i Rysunku prowadzonej przez **adiunkta Leszka Knaflewskiego**, a następnie do roku 2008 w pracowni **prof. Jana Gawrona**. Po uzyskaniu doktoratu na Wydziale Malarstwa i Rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu w 2004 r. jest zatrudniony na stanowisku adiunkta. Od roku akademickiego 2009/2010 samodzielnie prowadzi dyplomującą Pracownię Malarstwa na studiach licencjackich i magisterskich. W latach 2009-2011 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Sztuk Wizualnych. W 2010 r. za osiągnięcia organizacyjne otrzymał nagrodę Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego. Poza prowadzeniem Pracowni Malarstwa, **Jarosław Łukasik** prowadził wykłady i ćwiczenia z historii i teorii sztuki (dla studentów kierunków plastycznych a także muzycznych), bierze udział w sympozjach problemowych poświęconych zagadnieniom sztuki i multimediów, jest autorem tekstów o sztuce współczesnej. Przede wszystkim jest aktywnym malarzem biorącym udział w licznych wystawach zbiorowych i prezentującym swoje obrazy na wystawach indywidualnych.

W rozprawie doktorskiej ***Malarstwo współczesne wobec narastającej ekspansji mediów elektronicznych*** opowiadał się za autonomicznością wciąż jeszcze nośnego

języka czystego malarstwa, by dokładnie 10 lat później, w 2014 r., także we wrocławskiej uczelni, podczas kolokwium habilitacyjnego nadać temu językowi wyjątkowe znaczenie w możliwości wyrażania egzystencjalnego niepokoju w cyklu obrazów ***Miejsca osobiste***. **Jarosław Łukasik** tak definiuje pojęcie „miejsca osobistego”: - *Obrazy miejsc osobistych są liryczną, osobistą próbą powstrzymania destrukcyjnego wpływu czasu (...) Wbrew tytułowi wiele z malowanych przestrzeni nie jest nawiązaniem do tego, co zwykle nazywamy miejscami osobistymi. To taka przewrotność, której zadaniem jest prowokowanie odpowiedzi na pytanie co to jest, ta nasza głęboka i osobista prywatność. (...) Obrazy „miejsc osobistych” są inkluzją w przestrzeń mej pamięci takich miejsc, które są moje poprzez miarę mych przeżyć i refleksji. W wymiarze czysto wizualnym malarską twórczość **Jarosława Łukasika** postrzega się jako wyrażnie określoną postawę artystyczną.*

Jego obrazy, przy stosowaniu tradycyjnych środków, cechuje tendencja do swoistego kodowania artystycznego i intelektualnego przesłania - do prowadzenia dialogu z tradycją i podejmowania bardzo osobistego dyskursu z bliskimi mu malarzami (**Wróblewski**), do wpisywania w surowość malarskiej formy wcale nie dyskretnej ironii (obraz ***Młot PRL-u***). Najczęściej są te obrazy wyrazem kontemplacyjnego stosunku do otaczającej rzeczywistości: tej bezpośrednio doświadczanej i przeżywanej, pośród najprostszych rzeczy i najzwyklejszych zdarzeń. W malarskich rozstrzygnięciach **Jarosława Łukasika** nie jest to tylko rejestracja faktów (układy przedmiotów) i spostrzeżeń. Na ogół jest to subtelne przesunięcie granicy rzeczywistości w stronę poetyckiego zadziwienia „stanem rzeczy”, próba nadania owym „stanom” niejednoznacznej często interpretacji, a nawet filozoficznej wobec nich refleksji.

*Sposób w jaki dziś maluję obrazy - pisze ich twórca w autoreferacie - w przestrzeni lat ewoluował od instynktownego, często ekspresyjnego wyrażania emocjonalnej energii ku stanom refleksji, wyciszenia. Trudno jest wnioskować o własnej osobie, ale wydaje się, że jest to proces naturalny, będący wynikiem dojrzewania. Bagaż osobistych doświadczeń, praca ze studentami, miały, i zapewne mieć będą, wpływ na kształt tego, co się dzieje w moich obrazach. Istotna jest w tym kontekście rzeczywistość. Prof. Jan Pamuła z ASP w Krakowie, jeden z recenzentów w przewodzie habilitacyjnym, dostrzega formalno-treściowy związek artystycznej koncepcji **Jarosława Łukasika**, pisząc: - *Płaskość malarska tych obrazów wzmacnia symboliczną „płaskość” tej rzeczywistości, z którą tak często się stykamy. Sięgnięcie po tak przeciętną i nieatrakcyjną rzeczywistość z całą jej pustką i brzydotą jest już samo w sobie gestem heroicznym. Tak mógłby się zamykać ten rozdział wnikliwego spojrzenia na tylekroć przywoływaną, a nie precyzowaną, rzeczywistość **Jarosława Łukasika** - malarza, gdyby nie jego, wspomniany wcześniej, zmysł ironii, która niekiedy wnika w tę prostą formę i mocne kolorystyczne kontrasty obrazów na zasadzie malarskiego żartu, bliskiego surrealistycznej poetyce. Taki jest choćby obraz, przewrotnie zatytułowany ***Pokój z widokiem na morze***, gdzie owym morzem jest „morski pejzaż”, obraz wiszący na czołowej ścianie rzeczonego pokoju, albo „wizerunki” postaci, po których zostają tylko puste ubrania, powtarzające ruch i ludzkie gesty.**

Wiele z tych obrazów można było oglądać na ostatnich wystawach indywidualnych **Jarosława Łukasika**: w Galerii

Miejskiej „Arsenał” w Poznaniu (2007), W Galerii ASP „Za szybą” we Wrocławiu (2008) i w Galerii Biblioteki Sztuki ISW w Zielonej Górze (2011), towarzyszącej Festiwalowi Nauki UZ. A tak wyznaje w autokomentarzu autor tych wystaw: *Obrazy duże i małe, obrazy malowane długo lub tylko chwilę, doraźnie leczą mnie ze smutku. (...) Ale jako uzależniony, nie potrafię inaczej myśleć o swoim życiu jak tylko poprzez kadry następnych obrazów.*

Należy więc życzyć naszym habilitantom, aby swoimi obrazami manifestowali własny, oryginalny sposób widzenia rzeczywistości, a także dalszych naukowo-artystycznych osiągnięć i owocnej pracy ze studentami.

Stanisław R. Kortyka

DR HAB. NORMAN SMUŻNIAK

FOT. Z ARCHIWUM N. SMUŻNIAKA

Norman Smużniak urodził się w 1969 r. w Legnicy. W latach 1989-1991 odbywał studia w zakresie wychowania plastycznego w Kaliszu (filia Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), a następnie na Wydziale Malarstwa i Rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Dyplom z wyróżnieniem, który realizował pod kierunkiem prof. Andrzeja Klimczaka-Dobrzanieckiego, uzyskał w 1996 r. Po ukończeniu studiów zatrudniony został w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej w ówczesnej Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze na stanowisku asystenta, w Pracowni Malarstwa i Rysunku prowadzonej przez prof. Andrzeja Klimczaka-Dobrzanieckiego. Po przewodzie kwalifikacyjnym I stopnia, przeprowadzonym w listopadzie 2002 r. w ASP we Wrocławiu, od 1 października 2003 r. został zatrudniony na stanowisku adiunkta. Po odejściu prof. Andrzeja Klimczaka-Dobrzanieckiego, od 2009 r. samodzielnie prowadzi Pracownię Malarstwa i Rysunku, później Pracownię Malarstwa w Instytucie Sztuk Wizualnych. Trzeba zaznaczyć, że Norman Smużniak od ukończenia studiów jest również związany z wrocławską Akademią Sztuk Pięknych.

W Instytucie Sztuk Wizualnych, jako podstawowym miejscu zatrudnienia, Norman Smużniak prowadzi pracownię dyplomuującą z zakresu malarstwa na studiach licencjackich i magisterskich. W pracy dydaktycznej potrafi świetnie wykorzystywać swoje artystyczne i warsztatowe doświadczenia oraz szeroką wiedzę z zakresu teorii i historii sztuki. Jego działalność nie ogranicza się wyłącznie do dydaktyki, choć z dydaktyką artystyczną jest ściśle związana. Jest to organizowanie wystaw, warsztatów i plenerów malarских, recenzowanie prac dyplomowych w obydwu uczelniach: zielonogórskiej i wrocławskiej. W ostatnich latach, co trzeba wyraźnie podkreślić, Norman Smużniak z powodzeniem pełni funkcje kuratora technicznego i głównego poważnych wystaw organizowanych przez Akademię Sztuk Pięknych we Wrocławiu, wystarczy wymienić dużą wystawę w Starym Browarze w Poznaniu *Wrocław nie do Poznania* (2010), *Co tu je, co tu neni* (Co tu jest, czego tu nie ma) w Liberu (2011/2012) czy wystawę w Kunsthalle w Wiesbaden *Przestrzeń pomiędzy nami* - (A space between us/ Der Raum zwischen uns) (2012), której był głównym kuratorem. Gdyby dodać jeszcze udział w kilku sympozjach

połączony z pokazami własnych prac i prelekcjami, można mieć w miarę pełne wyobrażenie o tej działalności Normana Smużniaka, która odbywa się poza własną pracownią. Tutaj, jeśli to w ogóle możliwe, trzeba oderwać się od problemów dydaktyki. Zapomnieć, choćby na chwilę o licznych obowiązkach. W tej, niemal intymnej przestrzeni, odbywają się prawdziwe zmagania z piękną w swej potencjalności, ale też często oporną materią, z której chce się wykreować obraz na miarę, nie tyle własnych możliwości, ile na miarę swoich wyobrażeń o malarstwie, które staje się artystycznym spełnieniem.

W swoim referacie wygłoszonym podczas sympozjum *Malarstwo, czyli co?*, zorganizowanego przez katedry malarские skupione na Wydziale Malarstwa i Rzeźby ASP we Wrocławiu, w listopadzie 2012 r. w Luboradowie zawarta jest bardzo osobista refleksja: *Kiedy wracam do swoich obrazów, zamykam się po raz kolejny w swoim świecie, gdzie czas przestaje mieć szczególne znaczenie, gdzie muzyka i cisza wypełniają naprzemiennie warstwę ochronną mojego świata, chaos otoczenia znika, nie ma niepotrzebnych pytań, nie ma całej fikcji związanej z kompletnym beztędem rzeczywistości na zewnątrz. Jestem ja, obrazy, trwanie, (...) sny o tym, co być może będzie, marzenie o wieczności. A to, co powstaje w zaciśniętej pracowni, to układające się rozbudowane cykle obrazy stanowiące jakiś logiczny ciąg myślenia o kształtowaniu barwnych struktur na powierzchni płótna. W swoim artystycznym credo wyznaje: ...nałożenie wielu warstw w moich obrazach wymaga spojrzenia na relacje zachodzące w przestrzeniach pomiędzy tymi warstwami. Chodzi mi o uzyskanie jak najstarszej i najbardziej naturalnej płynności... Metoda pracy nad obrazem, którą stosuje Norman Smużniak jest takim spełnianiem się obrazu w procesie, w uchwyceniu momentu kiedy zdumienie przeradza się w pewność osiągniętego efektu wizualnego.*

W swoich obrazach Norman Smużniak znakomicie godzi malarski żywioł samego procesu malowania z wyciszoną

emocjonalnością czegoś, co najogólniej można określić jako rodzaj pozamalarskiego przekazu (treści), a co zawsze stanowiło ważny element tej twórczości. Te na pozę abstrakcyjne kompozycje malarskie zawierają bowiem istotny dla malarza przekaz kodowany w całym systemie znaków kontrastujących, ale też „wpisujący” się w bogatą materię obrazu. Po wielu latach warsztatowych eksperymentów i technologicznych doświadczeń, Norman Smużniak wypracował własną metodę kształtowania plamy barwnej nadając jej swoistą przestrzenność i niezwykłą świetlistość. Uzyskany efekt wizualny pozwala sycić się jej malarską urodą, ale też skłania do refleksji nad tajemnicą, może nawet mistyką malarskiego języka. Skoro światło odgrywa tak znaczącą rolę w strukturze barwnej obrazu, oczywistym się wydaje fakt, że tematem wykładu habilitacyjnego była twórczość niemieckiego malarza Gerharda Richtera. Fascynacja światłem, rozumienie czasu i procesu malarskiego, kontemplacja malarska, poszukiwanie obrazu idealnego, to zagadnienia tak bliskie obu malarzom.

Takie też są obrazy Normana Smużniaka prezentowane na licznych wystawach. Szczególnie dostrzega się ich walory i konsekwencję w realizowaniu własnego programu artystycznego na licznych pokazach indywidualnych, zawsze opatrzone odpowiednim dla prezentowanego cyklu tytułem, jak choćby ostatni habilitacyjny pokaz *Pamięć zmyśłów*, a poprzedzony takimi wystawami jak m. in.: *Lamenty* w Galerii Sztuki w Legnicy (1999), *Sacrum i profanum*

- wystawa z okazji przewodu I stopnia w ASP we Wrocławiu (2002), *Neonlicht* i *Die Reiss- Out of time*, Wiesbaden (2002, 2005), *Solarium* - Galeria Miejska, Wrocław (2009). Jeśli do tych ponad dwudziestu wystaw indywidualnych dodać udział w około trzydziestu wystawach zbiorowych, środowiskowych, ogólnopolskich i zagranicznych, można mieć wyobrażenie o aktywności artystyczno-wystawienniczej, o działalności twórczej i dydaktycznej, rozpiętej pomiędzy Wrocławiem i Zieloną Górą - tego, wciąż jeszcze młodego, artysty i pedagoga.

Norman Smużniak był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W 2010 r. otrzymał nagrodę Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego za osiągnięcia dydaktyczne.

Jego malarstwo, poza wyróżnieniami m. in. na Konkursie im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, nagradzane było na wystawie *Promocje 96* w Legnicy w 1997 r. nagrodą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Grand Prix im. Bronisława Chyły na XXVI Przeglądzie Plastyki Zagłębia Miedziowego w Legnicy.

Przy swoim dość refleksyjnym usposobieniu, Norman Smużniak jest niezwykle barwną postacią. Oryginalność noszenia się, niezależność sądów, pasja w kreowaniu świata swojej sztuki i nieograniczoność czasu poświęcanego korektom studenckich prac określają również miarę jego osobowości.

Stanisław R. Kortyka

PRESTIŻOWY GRANT DLA DR AGNIESZKI ŁOBODZIEC

Dr Agnieszka Łobodziec z Zakładu Kultury i Literatury Angielskiego Obszaru Językowego w Katedrze Filologii Angielskiej otrzymała prestiżowy grant przyznany przez amerykański Departament Stanu na udział w sześciotygodniowym programie SUSI (Study of The US Institutes) na temat współczesnej literatury amerykańskiej. Dr A. Łobodziec wyjedzie do Louisville (Kentucky, USA) 13 czerwca 2014 (do Polski wróci 27 lipca).

Dr Agnieszka Łobodziec, jako jedyna, będzie reprezentowała Polskę w osiemnastoosobowej, międzynarodowej grupie laureatów.

FOT. Z ARCHIWUM A. ŁOBODZIEC

LAUR Z GAJU AKADEMOSA

FOT. Z WYDZIAŁU

Miło nam poinformować, że prof. **Pola Kuleczka** za wybitne zasługi wniesione w rozwój nauki polskiej i działalność społeczną otrzymała **Laur z Gaju Akademosa**.

Wyróżnienie to w imieniu Nadwiślańskiego Towarzystwa Literackiego Sodalitas Litteraria Vistulana w Sopocie przyznała Kapituła pod przewodnictwem red. Edwina Kozłowskiego.

Serdecznie gratulujemy Pani Profesor!

STYPENDIUM FNP dla PROF. W. BŁOGOWSKIEGO

Dr hab. **Wojciech Błogowski**, profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego został laureatem konkursu Fundacji na rzecz Nauki Polskiej **START**, którego celem jest wyróżnienie najzdolniejszych młodych uczonych i zachęcenie ich do dalszego rozwoju naukowego przez umożliwienie pełne-

go poświęcenia się pracy badawczej. Prof. Błogowski ma 29 lat - przyznano mu stypendium z dziedziny: medycyna kliniczna. Wysokość stypendium to 28 tys. zł. Laureat może go przeznaczyć na dowolny cel.

Jest to już 22. edycja konkursu w programie **START**. Fundacja na rzecz Nauki Polskiej w tym roku wyłoniła **136 laureatów - młodych, wybitnych uczonych na starcie kariery naukowej**. Tegoroczni stypendyści zostali wybrani spośród 1250 kandydatów. Współczynnik sukcesu w konkursie wyniósł 10,9 proc., a startowali w nim zarówno kandydaci ubiegający się o stypendium po raz pierwszy, jak również stypendyści z ubiegłego roku przedłużający stypendium.

Uroczystość wręczenia dyplomów tegorocznym laureatom programu **START** odbędzie się 31 maja br. na Zamku Królewskim w Warszawie.

Adresatami Programu **START** są wybitni młodzi uczeni ze znaczącymi sukcesami w swojej dziedzinie nauki, którzy nie przekroczyli 30. roku życia w roku składania wniosku, są pracownikami (ze stopniem naukowym magistra lub doktora) lub doktorantami w szkole wyższej lub innej krajowej instytucji, do której celów statutowych należy prowadzenie badań naukowych i mają dorobek udokumentowany publikacjami (artykuły w uznanych periodykach naukowych lub pozycje książkowe).

Dr hab. **Wojciech Błogowski**, prof. **UZ** skończył studia medyczne w wieku 24 lat. Doktorat obronił trzy lata później, a jako 28-latek został doktorem habilitowanym. Od października ubiegłego roku pracuje na stanowisku profesora **UZ** na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Prof. Błogowski jest laureatem prestiżowej nagrody naukowej Polityki za 2012 rok. W konkursie Scopus-Perspektywy Young Researcher Excellence Award został, również w 2012 r., uznany za najlepszego młodego polskiego naukowca. Jury wybrało go spośród ponad stu kandydatów zgłoszonych do tej edycji konkursu.

Mimo tak młodego wieku ma na swoim koncie wiele międzynarodowych publikacji w liczących się klinicznych czasopismach naukowych. Niedawno na Uniwersytecie Zielonogórskim przedstawiciele japońskiej fundacji Tanita

wręczyli mu symboliczny czek na realizację grantu, którego celem jest poznanie wpływu metabolizmu tkanki tłuszczowej na metabolizm kości. Fundacja ta corocznie ogłasza międzynarodowy konkurs na projekty badawcze dotyczące problematyki utrzymania prawidłowej masy ciała lub badań nad tkanką tłuszczową i otyłością u ludzi. W 2013 r. wpłynęło 50 projektów z całego świata, z których wybrano zaledwie pięć.

PROFESOROWIE UZ W PENSYLVANII

FOT. Z ARCHIWUM J. PATAŁAS-MALISZEWSKIEJ I M. SMOLUKA

W styczniu 2014 roku Santander University we współpracy z The Lauder Institute Wharton Arts and Science University of Pennsylvania zaprosił pracowników uniwersytetów stowarzyszonych w Santander Universities do składania wniosków o nagrodę w postaci udziału w programie The Globalization TrendLab 2014, The Future Of The State. Dyrektor The Lauder Institute, Professor Mauro Guillen, dokonał wyboru 25 uczestników warsztatów i konferencji The Future of the State z całego świata. Z Uniwersytetu Zielonogórskiego nagrodę otrzymali dr hab. inż. Justyna Patałas-Maliszewska, prof. UZ z Wydziału Mechanicznego i dr hab. Marek Smoluk, prof. UZ z Wydziału Humanistycznego.

Profesorowie, w dniach 15-18 kwietnia 2014 roku, uczestniczyli w międzynarodowej dyskusji naukowej dotyczącej rozwoju i przyszłości państw świata, która miała miejsce w University of Pennsylvania, Philadelphia, Stany Zjednoczone. Uczestnikami warsztatów i konferencji byli profesorowie m.in. z University of Pennsylvania, Princetion University, Harvard University, Massachusetts Institute of Technology, University of California. Dyskusja była poświęcona analizie problemów państw, w tym w szczególności obejmowała zagadnienia kryzysu fiskalnego. W trakcie konferencji wypracowano nowe spojrzenia na budowanie strategii rozwoju państw użyteczne dla polityków, liderów biznesu oraz pracowników naukowych.

Katarzyna Janas-Subsar

POLSKO-WŁOSKIE BADANIA PTAKÓW

Obecność zaledwie czterech gatunków ptaków na terenach rolniczych wystarczy, by stwierdzić, że okolica ma dużą wartość ekologiczną - wynika z polsko-włoskich badań opublikowanych na łamach pisma „Ecological Indicators”. O dużym znaczeniu ekologicznym gruntów rolnych świadczy obecność czterech gatunków ptaków: kosa, wróbla apenińskiego, cierniówki i potrzuszcza - ustalili dr Federico Morelli z uniwersytetu we włoskim Urbino oraz prof. Leszek Jerzak z Uniwersytetu Zielonogórskiego i prof. Piotr Tryjanowski z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Gatunki te muszą występować jednocześnie. Jeśli tak jest, to dany teren rolny można uznać za cenny dla bioróżnorodności z prawdopodobieństwem wynoszącym 82 proc.

Gatunki wskaźnikowe wyznaczono w badaniach przeprowadzonych we włoskim regionie Marche, w północno-wschodniej części kraju. Na ziemiach zajętych pod uprawy naukowcy wyznaczili najpierw 160 stanowisk, po czym oceniali ich wartość na podstawie różnych cech środowiska, np. obecności drzew i zakrzaczeń albo miedzi i ugorów. *Ta heterogenność środowiska jest bardzo ważna - zaznacza prof. Tryjanowski. - Musi być trochę zakrzaczeń - choć nie za wiele, gdyż niektóre cenne gatunki ptaków, charakterystyczne dla krajobrazu rolniczego, wymagają otwartej przestrzeni.*

Wybrane stanowiska naukowcy odwiedzali na przełomie wiosny i lata, nasłuchując i wypatrując ptaków. Jeśli jakiś gatunek dawał o sobie znać w ciągu 10 minut, to znaczyło, że jest dla danego miejsca typowy i nie należy do rzadkości. Cztery gatunki, jakie ostatecznie wytypowano, pojawiały się systematycznie na wszystkich stanowiskach uważanych za cenne ekologicznie.

Takie ziemie, na których sposób gospodarowania sprzyja różnorodności gatunków i siedlisk albo obecności rzadkich gatunków, określa się za pomocą wskaźnika HNV (high nature value farmland). Wskaźnik ten jest jednym z elementów unijnej polityki ochrony bioróżnorodności.

Potrzebę jej ochrony widzą zwłaszcza mieszkańcy rozwiniętych krajów Europy Zachodniej, gdzie lwia część pól rolnych pochodzi z gospodarstw prowadzonych w systemie intensywnym. W uproszczeniu oznacza on duże plony i intensywne użycie maszyn, nawozów oraz środków ochrony roślin. Ponieważ wszystko ma swą cenę, takie rolnictwo ujednolica i przekształca krajobraz - do tego stopnia, że o ziemiach zajmowanych przez uprawy intensywne mówi się czasem „biologiczna pustynia”. Konsekwencje tych zmian zauważają nie tylko ekolodzy, ale i politycy. Unia Europejska proponuje rozmaite instrumenty monitoringu środowiska rolniczego i jego ochrony, a naukowcy szukają nowych metod oceny różnorodności terenów rolnych.

Praca polsko-włoskiego zespołu wzbogaca ten arsenał o kolejne narzędzie. *Obecność pewnych gatunków można wykorzystać jako system monitoringu. A jeśli jakiś gatunek, lub kilka gatunków znika z danej okolicy, może to stanowić alarmowy sygnał świadczący o ekologicznej degradacji środowiska* - czytamy na stronie Komisji Europejskiej, na której zamieszczono informację o badaniu.

PAP - Nauka w Polsce; zan/agt/
Źródło: www.naukawpolsce.pap.pl

WYJĄTKOWY GOŚĆ NA UZ

5 maja br. Uniwersytet Zielonogórski odwiedziła marszałek Sejmu RP Ewa Kopacz. Pierwszym punktem wizyty było spotkanie z rektorem UZ prof. Tadeuszem Kuczyńskim. Uczestniczyli w nim także: posłanka na Sejm RP Bożenna Bukiewicz, marszałek województwa lubuskiego Elżbieta Polak, prezes Lubuskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w Zielonej Górze Stanisław Łobacz, a także prorektorzy: ds. studenckich prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski oraz ds. jakości kształcenia prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk.

Najważniejsze jednak było spotkanie ze studentami. Aula UZ przy ul. Podgórnej już dawno nie widziała takich tłumów. Zajęte były nie tylko miejsca siedzące, wiele osób stało. Wśród młodzieży, oprócz osób, które towarzyszyły Pani Marszałek podczas spotkania z Rektorem, znaleźli się także poseł na Sejm RP dr Waldemar Śliński, senator dr Stanisław Iwan oraz wojewoda lubuski Jerzy Ostroch.

Swoje wystąpienie marszałek Ewa Kopacz zaczęła od przewrotnej tezy, że dla niej takie spotkanie jest bardzo interesujące, natomiast dla studentów spotkanie z politykiem to nic ciekawego. Tym bardziej, kiedy chce mówić o rzeczach mało popularnych. Dla młodych ludzi, którzy urodzili się po 1989 r. takie słowa jak *wolność*, *demokracja*, są czymś powszechnym i naturalnym. Tymczasem dla starszych osób wolna Polska i rodząca się demokracja były wielkim przeżyciem. Z drugiej strony należało się uczyć, jak z nich korzystać.

Marszałek Ewie Kopacz demokracja i wolność kojarzą się z odpowiedzialnością, a jednym z jej przejawów jest czynny udział w nadchodzących wyborach, zarówno w tych majowych do Parlamentu Europejskiego, jak i w jesiennych do samorządu terytorialnego. Kogo bowiem wybierzemy w tych wyborach, ci będą w naszym imieniu zarządzać naszymi lokalnymi społecznościami, a także zabiegać o środki finansowe z UE. Dlatego jeśli ktoś nie korzysta z przywileju, jakim jest udział w wyborach, niech potem nie narzeka, że coś dzieje się nie tak. E. Kopacz przypomniała zebranym, że Polska zajmuje przedostatnie miejsce w Europie pod względem frekwencji wyborczej. Za nami są tylko Słowacy, a przedstawiciele dojrzałych demokracji europejskich - Francuzi, Belgowie chlubią się 60-70 procentową frekwencją podczas każdych wyborów. W Polsce kiedy ta sama frekwencja wynosi 35 proc., wszyscy są szczęśliwi.

Podczas wyborów każdy powinien kierować się rozsądkiem, a nie chwilową modą. Odpowiedzialność być może jest staromodna, ale nikt nie powiedział, że wolność i demokrację dostaliśmy już na zawsze. Nie warto też kłócić się o to, kto jest większym patriotą. Parlament to serce demokracji. Przychodzą tam ludzie wybrani przez naród w wolnych, demokratycznych wyborach i zdają egzamin z dojrzałości

OD GÓRY:

— MARSZAŁEK SEJMU RP EWA KOPACZ WPISUJE SIĘ DO KSIĘGI GOŚCI HONOROWYCH UNIWERSYTETU (FOT. L. ANDRZEJEWSKA)

— PODCZAS SPOTKANIA ZE STUDENTAMI W AULI UZ. SIEDZĄ OD LEWEJ: PROF. W. STRYŻEWSKI, PROREKTOR DS. STUDENCKICH, POSŁANKA NA SEJM RP BOŻENNA BUKIEWICZ, MARSZAŁEK SEJMU RP EWA KOPACZ, PROF. TADEUSZ KUCZYŃSKI, REKTOR, PROF. MAGDALENA GRACZYK, PROREKTOR DS. JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

— JUŻ DAWNO AULA UZ NIE WIDZIAŁA TYLU GOŚCI

OD GÓRY:

— MARSZAŁEK EWA KOPACZ ZNALAZŁA CHWILĘ DLA ŁOWCY AUTOGRAFÓW I ZŁOŻYŁA SWÓJ PODPIS NA KILKU ULOTKACH

— EWA KOPACZ WRĘCZYŁA KWIATY DOMINICE FAJGER, STUDENTCE II ROKU KIERUNKU BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY NA WYDZIALE MECHANICZNYM, UWAŻNEJ SŁUCHACZCE SWEGO WYKŁADU

i odpowiedzialności. Ponowny wybór na kolejną kadencję jest dla nich najlepszą oceną 4 lat pracy w Parlamencie.

Marszałek Sejmu RP namawiała zgromadzone na sali studentki i kobiety, by nie bały się zaistnieć w polityce, ponieważ kobiety są konsekwentne, doskonale negocjują i świetnie wykorzystują wcześniej zdobyte doświadczenie oraz wiedzę. Wskazała na przykłady postanki na Sejm RP Bożenki Bukiewicz oraz marszałek województwa lubuskiego Elżbiety Polak, kobiet które są bardzo skuteczne w polityce, zarówno na szczeblu regionalnym jak i krajowym.

Na zakończenie spotkania E. Kopacz w ciepłych słowach podkreśliła zaangażowanie władz UZ w skuteczny i imponujący rozwój uczelni, dotyczący wykonanych inwestycji oraz otwierania nowych, atrakcyjnych kierunków nauczania. Dodała także, że sprzyja powołaniu kierunku lekarskiego na Uniwersytecie Zielonogórskim.

et

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

19 marca 2014 r. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wydał pozytywną opinię o powołaniu 11. wydziału na UZ - Wydziału Prawa i Administracji, który rozpocznie funkcjonowanie od 1 października 2014 r.

Siedziba Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego będzie się mieściła w Kampusie A, w bud. A-0 i A-6 (pomieszczenia po bibliotece) przy ul. Podgórznej 50.

W strukturze WPiA znajdzie się 8 katedr:

- 1/ Katedra Prawa Konstytucyjnego,
- 2/ Katedra Teorii Prawa,
- 3/ Katedra Prawa karnego i postępowania karnego,
- 4/ Katedra Prawa cywilnego, postępowania cywilnego oraz komparatystyki prawa prywatnego,
- 5/ Katedra Prawa administracyjnego i finansowego,
- 6/ Katedra Systemów ustrojowych i praw człowieka,
- 7/ Katedra Prawa Międzynarodowego i Europejskiego,
- 8/ Katedra Historii doktryn polityczno-prawnych i historii prawa.

Wydziałem będzie zarządzał dziekan i 2 prodziekanów. **Pierwszym dziekanem Wydziału Prawa i Administracji UZ, powołanym przez rektora, będzie dotychczasowy pełnomocnik ds. powołania wydziału - prof. Bogusław Banaszak.** Wybory dziekańskie odbędą się na Wydziale za rok.

Nowy Wydział posiada kadrę, która wypełnia warunki do utworzenia wydziału zarówno pod względem jej liczebności, jak i reprezentowanych dyscyplin naukowych. Powołanie Wydziału Prawa i Administracji ma bardzo duże znaczenie dla rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego, zarówno pod względem naukowym jak i prestiżowym. Atrakcyjne kierunki studiów proponowane na tym Wydziale niewątpliwie przyciągną nowych studentów, a to jest bardzo istotne w dobie niżu demograficznego.

Wydział będzie prowadził działalność w dwóch spośród trzech dyscyplin naukowych w zakresie nauk prawnych - prawo i nauki o administracji.

Na Wydziale będą prowadzone 2 kierunki studiów stacjonarnych i niestacjonarnych:

— **jednolite magisterskie 5-letnie studia na kierunku prawo** w trybie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych (planowana liczba studentów po 150 osób na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych),

— **studia pierwszego stopnia na kierunku administracja** (3-letnie) w trybie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych (planowana liczba studentów po 150 osób na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych),

— **studia drugiego stopnia na kierunku administracja** (2-letnie) w trybie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych (planowana liczba studentów po 150 osób na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych).

Pierwsza rekrutacja na te kierunki rozpocznie się 1 czerwca 2014 r.

Planowane jest przeprowadzenie remontu i adaptacji pomieszczeń pod potrzeby kierunku oraz przebudowa budynku położonego w Raculce pod potrzeby mieszkań dla nauczycieli akademickich. Na sfinansowanie zadania Uniwersytet będzie się ubiegał o dofinansowanie w wysokości 85 proc. wartości inwestycji ze środków Lubuskiego Regio-

i Choszczynie (woj. zachodniopomorskie).

Okręgowa Izba Radców Prawnych w Zielonej Górze swym zasięgiem obejmuje powiaty i miasta na prawach powiatu: choszczeński, gorzowski, krośnieński, międzychodzki, międzyrzecki, myśliborski, nowosolski, słubicki, strzelecko-drezdenecki, sulęciński, świebodziński, wolsztyński, wschowski i zielonogórski, miasto Zieloną Górę i Gorzów Wielkopolski.

nalnego Programu Operacyjnego. Miasto zobowiązało się do sfinansowania wkładu własnego do inwestycji związanych z tworzeniem bazy dydaktycznej dla nowych kierunków oraz modernizacji budynku w Raculce na potrzeby mieszkaniowe dla kadry profesorskiej kierunków.

Planowane nakłady inwestycyjne wyniosą 7 000 000 zł, z czego:

1. Przebudowa pomieszczeń w budynku dydaktycznym A-0 i A-6 - 3 500 000 zł,
2. Przebudowa budynku M-1 w Raculce - 3 500 000 zł

Istniejące w województwie lubuskim struktury środowiska prawniczego generują zapotrzebowanie na wykwalifikowane kadry czynnie wykonujące zawód prawnika. Dotychczas mieszkańcy województwa lubuskiego studiowali ten kierunek na innych polskich uczelniach, często pozostając w tamtych miastach po ukończeniu studiów. Kierunek *prawo* na Uniwersytecie Zielonogórskim pozwoli studentom na pozostanie w województwie lubuskim oraz kontynuowanie dalszej kariery zawodowej w obrębie swojego dotychczasowego miejsca zamieszkania.

Całe lubuskie środowisko prawnicze jest zainteresowane kształceniem przyszłych prawników na Uniwersytecie Zielonogórskim. Miasto Zielona Góra jest siedzibą Sądu Okręgowego właściwego dla Sądów Rejonowych w Zielonej Górze, Krośnie Odrzańskim, Nowej Soli, Świebodzinie, Żarach, Żaganiu, Wschowie.

Podobną strukturę organizacyjną posiada Prokuratura Okręgowa w Zielonej Górze z utworzonymi w w/w miastach ośrodkami zamiejscowymi.

Na terenie miasta swoją siedzibę ma także utworzona w 1953 roku Okręgowa Rada Adwokacka w Zielonej Górze, która terytorialnie obejmuje swym zasięgiem całe województwo lubuskie, a nadto okręg Sądów Rejonowych w Wolsztynie (woj. wielkopolskie), Myśliborzu

Województwo lubuskie to zorganizowane struktury administracji publicznej, rządowej i samorządowej, które dla sprawnego wykonywania zadań publicznych potrzebują wykwalifikowanych pracowników administracji.

Porozumienia podpisane w sprawie powołania Wydziału Prawa i Administracji na UZ

7 grudnia 2012 r. podpisano porozumienie w sprawie powołania i rozwoju Wydziału Prawa i Administracji na Uniwersytecie Zielonogórskim, sygnatariuszami którego byli: rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, marszałek województwa lubuskiego Elżbieta Polak, prezydent miasta Zielona Góra Janusz Kubicki, prezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim Jan Grzęda, prezes Sądu Okręgowego w Zielonej Górze Marek Witczak, prokurator okręgowy w Zielonej Górze Alfred Staszak, prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze Robert Makarowicz, prezes Regionalnej Izby Obrachunkowej Ryszard Zajackowski, dyrektor Najwyższej izby Kontroli Delegatury w Zielonej Górze Włodzimierz Stobrawa, wicedziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych w Zielonej Górze Jowita Pilarśka, dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej Lech Kochaniak.

Strony w/w Porozumienia uznały za konieczne i uzasadnione powołanie Wydziału Prawa i Administracji na Uniwersytecie Zielonogórskim. W ramach tej inicjatywy Strony umówiły się, że dokończą wszelkich starań by powołano Wydział Prawa i Administracji, a po jego powstaniu będą współpracować, wspierać go fachową pomocą i wiedzą, szczególnie w zakresie prowadzenia badań naukowych, za-

jęć dydaktycznych oraz organizowania praktyk, konferencji i sympozjów naukowych przez przyszłych pracowników Wydziału Prawa i Administracji.

2 grudnia 2013 roku do porozumienia w sprawie powołania i rozwoju Wydziału Prawa i Administracji na Uniwersytecie Zielonogórskim przystąpili: Wojewoda Lubuski, Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska, Izba Skarbowa w Zielonej Górze, Okręgowy Inspektorat Pracy w Zielonej Górze, Urząd Staty-

styczny w Zielonej Górze, Prokuratura Okręgowa w Gorzowie Wielkopolskim, Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim.

W celu zapewnienia środków na wynagrodzenia i kształcenie studentów na nowych kierunkach, Uniwersytet Zielonogórski podpisze porozumienie z Miastem Zielona Góra, które gwarantować będzie finansowanie kierunków w latach 2014-2017, zgodnie z budżetem kierunków na każdy rok kalendarzowy.

Prof. dr hab. Bogusław Banaszak – pierwszy dziekan WPiA

Prof. zwyczajny Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. PWSZ im. Witelona w Legnicy, członek Komitetu Nauk Prawnych PAN, członek korespondent hiszpańskiej Królewskiej Akademii Nauk Moralnych i Politycznych oraz Europejskiej Akademii Nauki, Sztuki i Literatury w Paryżu. Doktor honoris causa 4 uniwersytetów europejskich. W latach 2006-2010 przewodniczący Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, 1988-2008 profesor Europejskiego Uniwersytetu Viadrina we Frankfurcie nad Odrą.

Zainteresowania badawcze: prawo konstytucyjne, prawo parlamentarne, prawa człowieka.

Profesor Banaszak od 1992 r. stale współpracuje ze służbami legislacyjnymi parlamentu, jest autorem kilkudziesięciu ekspertyz dla Senatu i Sejmu.

W ciągu ostatnich kilkunastu lat Profesor wygłosił ponad 120 wykładów gościnnych na ponad dwudziestu uniwersytetach europejskich (Austria, Niemcy, Portugalia, Szwajcaria, Węgry, Wielka Brytania, Hiszpania, Ukraina) i amerykańskich (USA, Brazylia, Chile, Ekwador, Meksyk), a w semestrze letnim 1994 r. był profesorem gościnnym na Uniwersytecie Wiedeńskim. Jest autorem lub współautorem blisko stu referatów wygłoszonych na międzynarodowych konferencjach naukowych (Austria, Brazylia, Chile, Francja, Litwa, Łotwa, Niemcy, Rumunia, Syria, Szwajcaria, Ukraina, Węgry, Włochy, Tajwan).

Profesor B. Banaszak jest autorem ponad 300 prac naukowych, wśród których są monografie, podręczniki, komentarze i studia, artykuły. Kilkadzieści z nich opublikowano za granicą (na Węgrzech, w Austrii, Brazylii, Niemczech, Francji, Chile, Korei Południowej, Holandii, Rumunii, we Włoszech). Tłumaczył na język polski 9 książek prawniczych i kilkadziesiąt artykułów głównie z języka niemieckiego, a kilka z angielskiego.

Wypromował 18 doktorów (w tym 5 w Niemczech) i ponad 300 magistrów.

Żona – Bożena jest filologiem. Córka ukończyła studia prawnicze, zięć jest historykiem.

O SENSIE I BEZSENSIE OBRONY HUMANISTYKI

Stefan Konstańczak

Instytut Filozofii

W środkach masowego przekazu nie tylko w Polsce, ale i w wielu innych krajach, pojawiają się pytania o to, czy państwo powinno „tracić” siły i środki na edukację tak dużej jak obecnie liczby adeptów humanistyki. Argumentacja przytaczana w takich wypowiedziach nie wzbudzałaby być może żadnego zainteresowania, gdyby nie pojawiała się w ustach przedstawicieli najwyższych władz państwowych, skądinąd głównie absolwentów „niepożądanego” humanistyki. Gdyby wypowiadali je przedstawiciele profesji praktycznych, np. medycyny, to zapewne nikt nie szukałby w tym żadnych podtekstów. Jeśli natomiast wypowiadają je przedstawiciele władzy politycznej, to wówczas nasuwa się naturalne podejrzenie o ukryte motywacje, jakie ich do tego skłaniają. Nie chodzi przecież tu bynajmniej o realizację przez władze wykonawcze obowiązków ustawowych czy nawet konstytucyjnych dotyczących procesu edukacji w Polsce. Nie chodzi też o realizację zasad sprawiedliwości społecznej, bo gdyby je tak rozumieć, to powinno się także usuwać z kolejek pacjentów niemile widzianych przez

władze z racji generowania zbędnych kosztów, np. tych którzy z różnych powodów nie płacą składek za ubezpieczenie zdrowotne. Skoro jednak ich się leczy, to znaczy, że leży to w niewymiernym interesie społecznym, ale nie dlatego przecież, że jest to opłacalne. Tak jest dlatego, że ogólna kondycja zdrowotna społeczeństwa jest wartością samą w sobie i władza wykonawcza po to jest, aby ją zagwarantować w możliwie najwyższym stopniu. Czyżby jednak inaczej było z wykształceniem? Wydaje się, że zadaniem przedstawicieli władz jest zapewnienie jak najlepszego wykształcenia społeczeństwa, bo jest ono jak najbardziej taką właśnie wartością. Przecież urągałoby to poczuciu sprawiedliwości społecznej, gdyby można było się kształcić tylko w tych kierunkach, jakie władze uważają za pożądane.

W tym miejscu nasuwa się refleksja, którą przywołuje wiedza z najnowszej historii Polski. Zaraz, zaraz, przecież tak już u nas było. Taki projekt przecież już realizowano w Polsce. Całkiem nie tak dawno władze polityczne zapowiadały: „Duży nacisk położony będzie na podwyższenie sprawności uczelni, na odpowiednią organizację studiów w kierunku kształcenia inżynierów o jasno określonej specjalności, na walkę z marnotrawstwem czasu w okresie

studiów...”. Na pytanie, kiedy to było - odpowiedź może okazać się zaskakującą - tak precyzowano zadania stojące przed szkolnictwem wyższym w okresie Planu 6-letniego 1949-1955. A zatem już wówczas chodziło o wykształcone kadry, ale tylko na aprobowanych odgórnie kierunkach. Dzięki temu wkrótce uczelnie stały się głównie zawodowymi, a aby osiągnąć ten cel po prostu spacyfikowano niepokorne uniwersytety podporządkowując je na różne sposoby istniejącej wówczas władzy. Czyżbyśmy zatem mieli dziś powtórkę z historii?

Bynajmniej nie posądzam decydentów politycznych o tego typu posunięcia. Niemniej jednak nasuwa się pytanie: dlaczego dziś sięga się do niechlubnych wzorców z przeszłości? Przecież w latach 50. niezależna humanistyka przestała istnieć, studia filozoficzne dla przykładu, w największych mrokach stalinizmu realizowane były tylko w jednym miejscu w Polsce. W pozostałych ośrodkach akademickich studia takie zostały odgórnie zlikwidowane, a nieobdarzeni zaufaniem władzy profesorowie filozofii wysłani na przymusowe emerytury.

Analizując stan obecny można dostrzec z zapowiedzi dalszych etapów reformowania szkolnictwa wyższego, że dziś także nie o wszystkie uczelnie naszym decydentom chodzi, ale o uniwersytety, bo tam przecież kształcą się najwięcej humanistów. Nie słyszałem bowiem o szkole niepublicznej, która by kształciła filologów klasycznych czy też np. sinologów. Czyżby zatem jednak czekała nas powtórka z przeszłości? Ktoś może powiedzieć, że to nie jest prawda, że taka ocena sytuacji jest dziełem sfrustrowanego humanisty. Czyżby? John Connelly z Uniwersytetu Kalifornijskiego w Berkeley w swojej książce *Zniewolony Uniwersytet* tak scharakteryzował stan uczelni funkcjonujących w tamtej epoce: „Uniwersytety w coraz większym stopniu stawały się jedynie instytucjami nauczającymi”. Przy okazji zaś wskazał dlaczego właśnie humanistyka stała się celem ataku ówczesnej władzy - no bo władza bała się humanistów, gdyż nie chcieli legitymizować nowych porządków. Za kluczowe (czytaj niepokorne) kierunki uznano wówczas filozofię, prawo i historię. Były to zaś dyscypliny kluczowe „dla propagowania nowej ideologii”.

Pogląd, że to właśnie humanistyka jest specjalnie traktowana przez forum polityczne, zapewne nie ma zbyt wielu zwolenników. A przecież nie jest to specjalnie trudno udowodnić. Zasadniczym argumentem zwolenników radykalnej redukcji humanistyki na uniwersytetach jest nieprzydatność posiadanych kwalifikacji do potrzeb społecznych, a zwłaszcza gospodarki. Posługując się językiem rynku, ich zdaniem mamy do czynienia z „nadprodukcją humanistów”, bo mało który z absolwentów takich kierunków znajduje zatrudnienie zgodne ze swoim kwalifikacjami. Ten argument jest chybiony z tej prostej przyczyny, że dziś prawie żadne studia nie gwarantują zatrudnienia, a bezrobocie wśród absolwentów szkół wyższych jest tak wielkie, że decyzją polityczną nałożono na uczelnie obowiązek zabiegania o ich przyszłe zatrudnienie poprzez tworzenie różnego rodzaju biur karier itp. Jest to przecież działanie ewidentnie wbrew logice rynku. Nie czarujmy się, w żaden sposób nie służy to poprawie kondycji uniwersytetów, a jest tylko kolejnym narzędziem rozliczania i wpływu polityków na uczelnie wyższe. Po wtóre - na bliźniaczym obszarze nauki, który usytuowany jest tak blisko od humanistyki, że dla wielu jest to nierozróżnialne - funkcjonują kierunki studiów, których krytyka w ogóle nie dotyczy, a powinna,

bo wszelkie zarzuty ministerialne powinny być kierowane w pierwszym rzędzie właśnie w tę stronę. Zapewne mało kto robił taką analizę, ale wśród prawie 500 polskich uczelni wyższych miażdżąca większość prowadzi studia na kierunkach pedagogicznych. Ilość absolwentów tych kierunków nijak się ma do potrzeb rynku, ale próżno słuchać zatroskanych głosów obecnej, czy tym bardziej byłej minister, o taki stan rzeczy. Zaryzykuję tu pogląd, że dziś żaden polski polityk nie odważy się w tym przypadku zmienić istniejącego stanu rzeczy, bo najpewniej zostaną naruszone żywotne interesy zbyt wielu grup i osób mających niemałe znaczenie polityczne oraz ekonomiczne. Bez przyzwolenia władz większość tych „fabryk pedagogicznych” po prostu przestałaby istnieć. Wielce prawdopodobnym jest przecież fakt, że wielu ich właścicieli jest sponsorami kampanii politycznych zarówno grupowania rządzącego jak i partii pozycyjnych, bez tego założenia nie da się bowiem wytłumaczyć dlaczego tutaj akurat panuje milczenie.

Czyżby zatem reforma szkolnictwa wyższego nie miała na uwadze interesu polskiej nauki, czy samego szkolnictwa akademickiego, a była podyktowana zabezpieczeniem różnych interesów politycznych?

Z możliwego zgonu polskiej humanistyki nie powinni się jednak przedwcześnie cieszyć ci przedstawiciele pozostałych nauk, którzy dostrzegają w niej tylko konkurencję do grantowych konfitur. Bez humanistów nie będzie nikogo, kto potrafi wytłumaczyć zwykłym obywatelom, że zasada nieoznaczoności to nie kabała, bo z jej przejawami spotkamy się nawet w życiu codziennym. Bozon Higgsa zaś to nie zwiastun Apokalipsy, ale element świata, w którym żyjemy. Fizycy zatem to nie alchemicy, czy spiskowcy, którzy chcą wysadzić świat w powietrze, tylko zwykli ludzie, starający się pomóc wszystkim, zwłaszcza w sensownym zrozumieniu otaczającej rzeczywistości. Wiem, że przedstawiciele nauk przyrodniczych zaraz się wzburzą, że oni przecież potrafią każdemu wytłumaczyć na czym polega transmutacja czy o co chodzi w teorii strun. Śmiem jednak wątpić w powodzenie tego przedsięwzięcia, bo jeśli by tak było, to by potrafili przekonać rolników i społeczeństwo o samych korzyściach z roślin czy też zwierząt transgenicznych lub bezpieczeństwie elektrowni jądrowych. Skoro jednak im się nie udało, to widomy znak, że nie potrafili zapewnić sobie wsparcia humanistów. Właśnie przy takich okazjach można dostrzec, że nauka stanowi jedność. Tak jak humanista nie potrafi obsłużyć wirówki dyfuzyjnej, tak fizyk nie musi znać socjotechniki, ale razem stanowią realną siłę, której nie należy się bać, ale jeśli ktoś chce, to bać się może, i to nawet bardzo. A to właśnie w ramach uniwersytetu taka jedność istnieje i jak widać komuś wyraźnie to uwiera. Jeśli zaś teraz zabraknie humanistów, to być może czekać ich będzie niewesoły los, gdyż niczym w największych mrokach dziejów ludzkości, będą musieli chronić się po ciemnych lochach pod strażą, bo nie będą mieli odwagi sami wyjść na światło dzienne. Czy o taką przyszłość nam wszystkim chodzi?

Autor przy opracowaniu swego tekstu wykorzystał treści następujących publikacji:

- J. Connelly, *Zniewolony uniwersytet*. Sowietyzacja szkolnictwa wyższego w Niemczech Wschodnich, Czechach i Polsce, przeł. W. Rodkiewicz, Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR, Warszawa 2014.
- J. Litwin, *ABC Planu Sześcioletniego*, Czytelnik, Warszawa 1951.
- K. Twardowski, *O dostojeństwie Uniwersytetu*, Uniwersytet Poznański, Poznań 1933.

BIG BAND UZ 15 LAT MINĘŁO...

Koncert kończący obchody 15-lecia Big Bandu UZ z wielu względów miał charakter wyjątkowy. Kończył oczywiście znaczony wieloma sukcesami okres funkcjonowania uniwersyteckiej orkiestry, ale także program z udziałem Krzysztofa Kiljańskiego „Od Sinatry do Presleya” miał swój mały jubileusz, bowiem 10 lat wcześniej, w marcu 2004 r., został zaprezentowany po raz pierwszy w Auli UZ w cyklu „BB UZ i Przyjaciele”. Kolejna jubileuszowa okazja związana była z istniejącym od 10 lat kierunkiem

W programie koncertu nie zabrakło także studentów z klasy wokalne Pauliny Gołębiowskiej. Joanna Nowaczyk, Sandra Hohlfeld, Joachim Ryczek, Agata Seidel, Wiktoria Szydłowska z towarzyszeniem Orkiestry wykonali kilka znanych i rozpoznawalnych jazzowych piosenek: *Summertime*, *Doodlin*, *My One And Only Love*. Dla młodych artystów to świetna okazja do zaprezentowania swoich umiejętności, możliwości i preferencji repertuarowych. Do tego kontakt z publicznością, która po brzegi wypeł-

jazz i muzyka estradowa. Z tej też okazji na scenie pojawili się wychowankowie i studenci tego kierunku, z wokalistką Pauliną Gołębiowską na czele. Wykładowców, absolwentów i studentów nie zabrakło także w składzie orkiestry, ale wszak to rzecz niezmienna. Podobnie jak obecność Jerzego Szymaniuka, sprawcy wszystkiego co związane jest z obecnością jazzu na UZ, założyciela Big Bandu i gospodarza jubileuszowego koncertu.

Krzysztof Kiljański niemal od samego początku współpracuje z Big Bandem UZ i jest najczęstszym gościem na jego najważniejszych koncertach. Podobnie stało się i tym razem. Występował z orkiestrą na licznych festiwalach, na niektórych zdobywając także laury, jak miało to miejsce choćby na Festiwalu Old Jazz Meeting w Iławie w 2003 r. Jak sam wielokrotnie podkreślał, śpiewanie z dużymi zespołami jazzowymi jest dla niego idealną okazją do zaprezentowania konwencji wykonawczej i repertuaru, które ceni sobie najbardziej. Do tego zielonogórski Big Band UZ, jedna z najlepszych formacji tego typu w Polsce, daje najlepsze gwarancje wysokiego poziomu wykonawczego i artystycznego. Podczas koncertu nie zabrakło żelaznych punktów repertuarowych: *Relax* czy *Almost Like Being in Love*.

niła Aulę UZ, mógł okazać się dobrym sprawdzianem scenicznego rzemiosła. A okazja nadarzyła się stosowna: okrągły jubileusz istnienia kierunku *jazz i muzyka estradowa* obchodzony także przy okazji tego koncertu. Jazzową edukację na UZ każdego roku kończy kilka dobrze zapowiadających się muzycznych indywidualności. Często kontynuują naukę podejmując studia magisterskie, ale pozostawiają tu w Zielonej Górze część swoich działań, projektów i pierwszych znaczących dokonań. Podczas koncertu poznaliśmy kilkoro z nich, warto obserwować ich dalszy rozwój. W osobnym krótkim programie wystąpiła P. Gołębiowska, a na koniec soliści przy wsparciu Moniki Wieczorek i Patrycji Kamoli wykonali a'capella znaną z wielu wykonania piosenkę *Lollipop*. Udany finał studenckich prezentacji...

Warto wspomnieć, że podczas koncertu nie zabrakło także gości specjalnych, przedstawicieli władz UZ, instytucji wspierających Orkiestrę od lat, członków środowiska jazzowego Zielonej Góry oraz sympatyków kierunku *jazz i muzyka estradowa*. Koncert kończył, ale jednocześnie rozpoczynał nowe piętnastoletnie, w którym z pewnością nie zabraknie kolejnych sukcesów.

awi

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

_WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

73 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

23 maja 2014 r. w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym przy ul. Wiśniowej 10 odbyło się spotkanie z **Mirosławem Gugą**, artystą i pedagogiem Instytutu Sztuk Wizualnych. Autor zaprezentował prace z cyklu „TYPO ASTRALNE”. Wystawie towarzyszył wykład *Gdzie jest Arcturus?*.

Janina Wallis

Grafiki **Mirosława Guga** przyciągają uwagę. Dzieje się tak zapewne z powodu ich niezwyklej złożoności. Każdy cykl to misternie wykonany, autonomiczny byt. Cykle te łączą się jednak w jedną całość odsłaniającą rozwój, sposób myślenia i styl autora.

Niewątpliwie cechą charakterystyczną tych prac jest niezwykła precyzja wykonania. W dzisiejszym, wciąż przyspieszającym świecie mało jaki artysta ma ochotę z takim szacunkiem podchodzić do rzemiosła.

O temperamentie autora świadczy również warstwa znaczeniowa, swoboda poruszania się pomiędzy tematami z zakresu sztuki, estetyki, etyki, budowanie nowych sensów poprzez zestawianie wielu, często odległych znaczeniowo motywów jak kaligrafii i map. Mirosław Guga używa również całego szeregu technik graficznych, jak serigrafia, litografia, linoryt, monotypia, szablon, grafika cyfrowa, a także rysunek, często mieszając je w jednej realizacji.

„...z daleka jak prawdziwe” to cykl kilkunastu linorytów zainspirowanych serią znaczków pocztowych z 1974 r. upamiętniający polski drzeworyt ludowy z XVI w. Oryginalne znaczki zostały powiększone do wymiarów 120 na 200 cm. Odbitki zostały wykonane w trzech wariantach, m.in. w „wariacie unikatowym” przedstawiającym tzw. błędno-druki, czyli znaczki niepoprawnie wydrukowane, osiągające na rynku filatelistycznym znacznie wyższe ceny dzięki swojej niepowtarzalności.

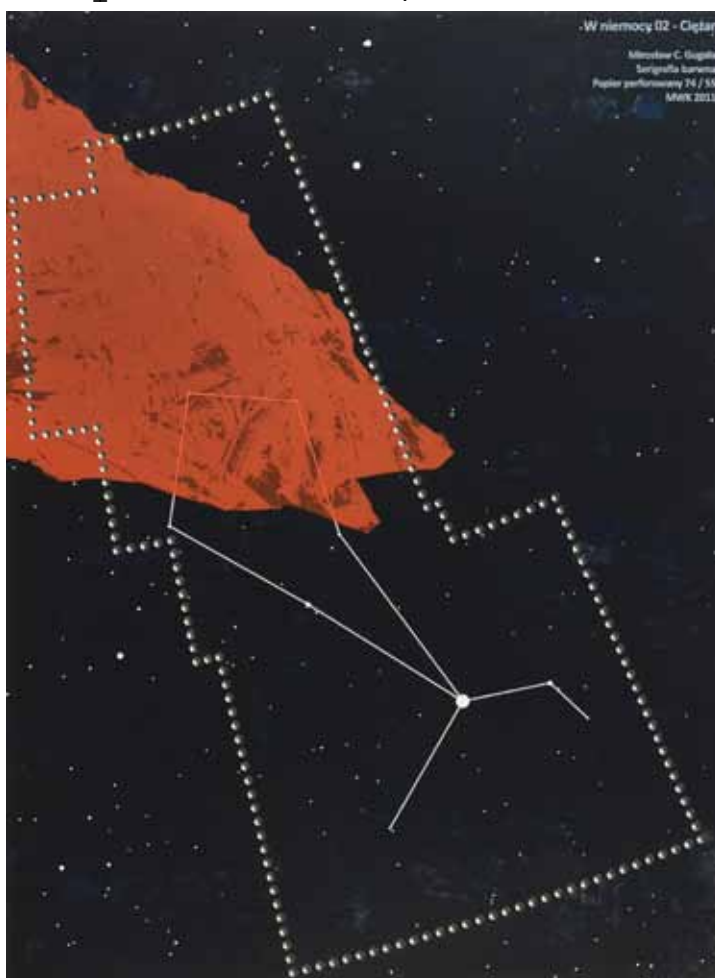
Jak mówi autor, cały cykl to przede wszystkim hołd złożony rzemieślnikom, takim jak rytownik i drukarz. W tym cyklu po raz pierwszy pojawiają się charakterystyczne dla znaczków pocztowych perforacje, które później stały się znakiem rozpoznawczym autora, zaś podczas wystawy w galerii Terminal08 w Gorzowie w 2013 r. perforacja przekroczyła grafiki i zdominowała całe pomieszczenie, w którym prezentowany był ten cykl prac. Było to nawiązanie do dawnego charakteru lokalu, w którym mieścił się urząd pocztowy.

W cyklu „W niemocy” pojawiają się cztery gwiazdozbiory.

Każdemu z nich artysta przypisuje symbolikę związaną z ludzkimi cnotami. W sąsiedztwie precyzyjnie oddanych układów gwiazd pojawiają się przypadkowe plamy, które symbolizują emocje czy stany, które tą doskonałość zaburzają. Rylcowi odpowiadają precyzja i porządek zakłócone pośpiechem. Wolarz symbolizujący pracowitość został zestawiony z ciężarem. Żagiel to wolność podążania własną drogą, a uczucie ograniczające tą wolność to uwięź. Z kolei Żuraw to symbol spokoju i medytacyjnego zrównoważenia zniekształconego przez lęk.

Jak w innych pracach Mirosława Guga, tutaj również forma wypowiedzi ściśle odpowiada przekazywanym treściom. Plamy symbolizujące ‘przeszkadzające emocje’ wyraźnie odcinają się swoją brutalnością i kolorem od misternej doskonałości ‘czystych stanów’.

_MIROSLAW GUGA W NIEMOCY 02 - CIĘŻAR, SERIGRAFIA, 74x55 cm

Tutaj również pojawia się perforacja zapożyczona ze znaczków pocztowych. Ma ona tutaj jednak dodatkowe znaczenie - za jej pomocą pokazane zostały granice gwiazdozbiorów z mapy nieba.

We wszystkich realizacjach Mirosława Guga warstwa

estetyczna jest niezwykle ważna. Grafiki wykonane są z niezwykłą precyzją. Często, jak w przypadku cyklu „W niemocy”, na finalny efekt składa się kilkanaście warstw odbitek nakładanych pieczętowanie jedna na drugą, m.in. w celu uzyskania odpowiedniego nasycenia czerni.

Prace te jednak nigdy nie przytłaczają swoim ciężarem. Wierność warsztatowi, zamiłowanie do tradycyjnych technik drukarskich łączy się ze swobodą eksperymentowania.

Ta radość tworzenia przejawia się zarówno w podejściu do rzemiosła jak i warstwie znaczeniowej. Właściwie treść i forma są nierozdzielne. Kaligrafia, typografia, historia, religia to jedne z elementów.

Całość dorobku Mirosława Gugały uклада się w opowieść, w której głównym bohaterem jest autor obserwujący drogi ludzkości. Nie jest to jednostronne spojrzenie.

Wiele z prac zdradza fascynację autora dalekim wschodem. Pojawiają się elementy japońskiej kaligrafii ale również japońskie okręty z II Wojny Światowej. Kultura oprócz swojego piękna objawia również swoją ciemną stronę. Japońskie lotniskowce nosiły nazwy ptaków wodnych - Shokaku - Żuraw, który przynosi szczęście albo Zaikaku - Szczęśliwy Żuraw.

Na rzuty okrętów zostały dowcipnie nałożone fragmenty z japońskich parawanów przedstawiających te same ptaki. Kamuflaż staje się formą dekoracji. Filozofia wojny i pokoju mieszają się.

Wielowarstwowość znaczeniowa ma często swoje pokrycie bezpośrednio w warstwach drukarskich albo planach kompozycji. Tak też jest w **Zwycięstwie szczęśliwych**, gdzie dwa okręty - Szczęśliwy Żuraw (Zuikaku) i Szczęśliwy Feniks (Zuho) pojawiają się na tle gwiazdozbiorów Żurawia i Feniksa.

Dodatkowo pionowe perforacje dzielące całość grafiki na osiem wąskich, pionowych pasów przywodzą na myśl formę parawanu.

Cechą prac Mirosława Gugały jest ich otwartość. Zarówno pod względem estetycznym jak i filozoficznym są raczej swobodną grą i eksperymentem niż monumentalnym traktatem. Dzięki temu pozostaje wiele przestrzeni dla odbiorcy i jego interpretacji. Pojawiające się tematy, hasła sugerują pewien tok myślenia, nie odstawiają jednak tematu w pełni. Zestawienia poszczególnych motywów często zaskakują, balansując na pograniczu przypadku, humoru lub tajemniczej gry z odbiorcą.

Bartosz Nowak

Mirosław C. Gugała (ur. 1976 r.)

Edukacja:

- W latach 1991 - 1996 kier. *formy użytkowe, spec. snycerstwo* w PLSP w Szczecinie,
- W roku 1996 - praca dyplomowa: *Neogotyckie drzwi z portalem w Kamienicy Łożców w Szczecinie* pod kier. mgr Ewy Sadurskiej,
- W latach 1997 - 2002 kier. *edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych* w ISW na WA UZ w Zielonej Górze,
- W roku 2002 - praca dyplomowa pt. *Priorytet z grafiki warsztatowej w Pracowni Sitodruku* pod kier. ad. Jacka Papli, praca magisterska pt. *Pochwała rękodziela* pod kier. prof. Anny Jamrozak.

Działalność uniwersytecka:

- W roku 2001 - stażysta w Pracowni Sitodruku w ISW UZ,
- Od roku 2002 - pracownik ISW UZ: asystent/laborant w Pracowni Sitodruku, prowadzący przedmiot *literaturo i typografia*,
- W latach 2004-2007 - pracownik techniczny, laborant w Pracowni Włóknodruku prof. Tadeusza Jackowskiego,
- W latach 2002-2006 - pracownik Galerii Grafiki w Bibliotece Sztuki UZ: aranżacje i realizacja ekspozycji,
- Od roku 2002 - współorganizacja wystaw wewnętrznych i reprezentacyjnych, min.: 2006 - Zielona Grafika w ISW, Zielona Góra, 2007 - Sztuka w UZ w WMiE, Zielona Góra, 2007 - Art in CP w Collegium Polonicum, Ślubice, 2009 - Zielona Grafika 2 w WMiE, Zielona Góra, 2012 - Wystawa Studentów i Pedagogów ISW UZ w gdańskiej ASP, Gdańsk, 2012 - Wystawa Studentów i Pedagogów ISW UZ w krakowskiej ASP, Kraków, 2013 - Wystawa i warsztaty graficzne towarzyszące międzynarodowej konferencji naukowej: *ZŁOTE DRZEWO ŻYCIA WCIĄŻ ZIELONE - UCZELNIA MIEJSCEM SZTUKI*, ISW, Zielona Góra,
- Organizacja i współorganizacja akcji plenerowych towarzyszących imprezie promocyjnej *FESTIWAL NAUKI: 2009 - ŚRODOWISKO A CYWILIZACJA Codziennosc mojego miasta*, druk na T-shirtach, 2012 - *EKOLOGIA!!! Nie wadze!*, ektorby z nadrukiem, 2013 - *THE BEST OF Nie wadze!*, ektorby z nadrukiem,
- Współorganizacja wystaw wewnętrznych, towarzyszących imprezie promocyjnej *FESTIWAL NAUKI*,
- Nieregularna współpraca z Wydawnictwem Uniwersyteckim: projekty plakatów, okładek,
- 2006 - Współorganizator i członek jury konkursu na plakat *Aktywni Kreatywni*,
- 2008 - Współorganizator konkursu na znak graficzny dla WMiE UZ,
- Współorganizacja cyklicznych Wystaw Końcoworocznych ISW,
- Członek corocznych komisji dyplomowych oraz członek zespołu do prac rekrutacyjnych.

Działalność pozauniwersytecka:

- 1997 - Projekty krojów pism i szablonów dla „Pierwszej Szczecińskiej Emalierni” w Szczecinie,
- 1997 - Rekonstrukcja sztukaterii na fasadzie kamienicy przy ulicy Siennej 7, w Szczecinie, dla firmy „Podzamcze”,
- 2003 - Zatrudnienie w zielonogórskim PLSP, na stanowisku nauczyciela przedmiotów kierunkowych: Podstawy Projektowania, Reklama Wizualna,
- 2005 - 2007 Projekt i realizacja makiety średniowiecznego kościoła farnego w Gubinie dla stowarzyszenia „Fara Gubińska Centrum Spotkań Polsko Niemieckich”,
- 2007 - I Nagroda w konkursie modelarskim na najlepszą makietę architektoniczną za makietę Fary Gubińskiej, MDK, Wrocław,
- 2008 - Projekt plakatu i billboardu na „10-lecie Województwa Lubuskiego” dla Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego,
- 2009 - Współorganizator i członek jury konkursu na znak graficzny dla Muzeum Twierdzy Kostrzyn,

- 2010 - Projekt budowy makiety miasta Kostrzyn z VI w. dla Muzeum Twierdzy Kostrzyn.,
- 2010 - Projekt kaligraficznej czołówki do filmu animowanego „W pętach gorsetów” dla grupy LABORATORYUM,
- 2011 - „Fara Gubińska w Brukseli” wystawa poświęcona programowi odbudowy kościoła farnego, Parlament UE, Bruksela,
- 2013 - Członek jury konkursu na znak graficzny dla Regionalnego Centrum Animacji Kultury, Zielona Góra,
- Projekty komercyjne i niekomercyjne znaków graficznych, folderów, plakatów imprez kulturalnych.

Wystawy:

- 1998 - 50 LAT PLSP W SZCZECINIE, wystawa prac absolwentów, Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin,
- 1999 - Wystawa gościnna grafiki studentów ISW w krakowskiej ASP, Kraków,
- 2001 - 2 OGÓLNOPOLSKIE BIENNALE GRAFIKI STUDENCKIEJ, wystawa pokonkursowa, nagroda, Arsenał, Poznań,
- 2001 - SMS SALON MŁODEJ SZTUKI, MCK Zawarcie, Gorzów Wielkopolski,
- 2003 - DNI FRANKOFONII, wystawa prac studentów, Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra,
- 2005 - MYŚL ZWIERZĘ, Browar Mieszczański, Wrocław,
- 2005 - UNIKATY, wystawa indywidualna, Galeria SPAMIG, Poznań,
- 2005 - SALON JESIENNY, BWA, Zielona Góra,
- 2006 - ZIELONA GRAFIKA, wystawa pracowników ISW towarzysząca MTG w Krakowie, ISW, Zielona Góra,
- 2006 - SALON JESIENNY, MOS, Gorzów Wielkopolski,
- 2007 - ART IN CP, wystawa indywidualna towarzysząca gościnnej wystawie prac studentów ISW, Collegium Polonicum, Ślubice,
- 2008 - SALON JESIENNY, MOS, Gorzów Wielkopolski,
- 2009 - ZIELONA GRAFIKA 2, WMiE, Zielona Góra,
- 2009 - SALON JESIENNY, BWA, Zielona Góra,
- 2011 - KAMIEN NA KAMIENIU 2, wystawa graficzna poplenerowa KCK. Kostrzyn nad Odrą,
- 2011 - IV KONKURS GRAFIKI im. LUDWIKA MAINDNERA, wystawa pokonkursowa, Konfraternia Kulturalna MOKiS, Oleśnica,
- 2011 - PRZYBYŚCIE ITUBYLICY, wystawa jubileuszowa na 20-lecie ISW, BWA, Zielona Góra,
- 2011 - SALON JESIENNY, BWA, Zielona Góra,
- 2012 - Wystawa Studentów i Pedagogów ISW UZ w gdańskiej ASP, Galeria ASP, Gdańsk,
- 2012 - Wystawa Studentów i Pedagogów ISW UZ w krakowskiej ASP, Galeria Humberta, Kraków,
- 2012 - Udział w projekcie ICON DATA, 12, www.icondata.triennial.cracow.pl,
- 2012 - PRACOWNIA 1998 - 2012 SITODRUK, Galeria Pro Arte, Zielona Góra,
- 2012 - KAMIEN NA KAMIENIU 3, wystawa graficzna poplenerowa KCK Kostrzyn nad Odrą,
- 2012 - SALON JESIENNY, MOS, Gorzów Wielkopolski,
- 2013 - GDZIE JEST GRAFIKA, wystawa towarzysząca MTG w Krakowie, Opole,
- 2013 - seri- ksylo- kali- astro- lito- cyfro- mono- grafie, wystawa indywidualna, KCK, Kostrzyn nad Odrą,
- 2013 - W NIEMOCY, wystawa indywidualna towarzysząca międzynarodowej konferencji naukowej: *ZŁOTE DRZEWO ŻYCIA WCIĄŻ ZIELONE - UCZELNIA MIEJSCEM SZTUKI*, ISW, Zielona Góra,
- 2013 - POST POST OFFICE, wystawa indywidualna, TERMINALL'08, Gorzów Wielkopolski,
- 2014 - SALON JESIENNY, BWA, Zielona Góra,
- 2014 - TYPO ASTRAL, Galeria Grafiki, BU, UZ, Zielona Góra.

INSTYTUT MUZYKIKoncert muzyki gospel

W Instytucie Muzyki odbyła się druga część pierwszej edycji Otwartych Warsztatów Gospel, prowadzonych przez znanego wokalistę **Briana Fentressa**. W warsztatach wzięli udział zarówno studenci kierunków *edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej i jazz i muzyka estradowa*, jak i zainteresowani uczestnicy z zewnątrz. Finałowy efekt pracy zespołu usłyszeliśmy podczas koncertu muzyki gospel, który odbył się w kościele św. Józefa Oblubieńca w Zielonej Górze.

W pierwszej części koncertu jako solistka zaprezentowała się znana wokalistka **Beata Bednarz**. Dalszą część wieczoru poprowadził już Brian Fentress, a w roli solistów wystąpili także: **Paulina Gołębiowska** oraz wybrani członkowie chóru. Towarzyszył im zespół instrumentalny stu-

FOT. Z WYDZIAŁU

dentów Instytutu Muzyki UZ. W programie znalazły się utwory reprezentujące różne odmiany gospel, opatrzone komentarzem Briana Fentressa. Słuchacze mieli okazję poznać szerokie spektrum tego gatunku, a także wysłuchać ciekawego i zróżnicowanego programu. Spokojne brzmienia balladowe przeplatały się z bardziej energetycznymi aranżacjami, a część utworów udało się nawet wykonać z udziałem publiczności. Koncert spotkał się z dużym zainteresowaniem słuchaczy w każdym wieku, a wykonawcy otrzymali od publiczności zasłużony aplauz. Miejmy nadzieję, że zachęci to Briana Fentressa do ponownych odwiedzin Zielonej Góry.

Brian Fentress pochodzi z Detroit (USA), a od 2007 r. mieszka w Poznaniu. Już od najmłodszych lat interesował się muzyką gospel, z którą związany jest do dziś. Briana Fentressa możemy nazwać ambasadorem muzyki gospel w naszym kraju. Zajmuje się prowadzeniem wielu krajowych warsztatów muzycznych, jest także dyrygentem i solistą. Założył grupę reGENERATION, składającą się z 13 wokalistów oraz 4-osobowego bandu. Zespół wykonuje mieszankę muzyki klasycznej, gospel, soulu i jazzu.

Katarzyna Kwiecień-Długosz

I Festiwal Muzyki Pasyjnej

Męka i śmierć Chrystusa oraz ból stojącej pod krzyżem Maryi od wieków stanowiły źródło inspiracji, z którego czerpali liczni twórcy. Szczególnie trwale inspiracje te zapisały się w dziejach muzyki, przynosząc dzieła o wielkim ładunku emocjonalnym i wybitnych walorach artystycznych. Pracownicy Zakładu Dyrygowania i Wokalistyki Instytutu Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego postanowili przypomnieć część tego repertuaru, organizując **Festiwal Muzyki Pasyjnej**.

Radę artystyczną Festiwalu stanowili: **dr hab. Bogumiła Tarasiewicz, prof. UZ**, **dr hab. Iwona Wiśniewska-Salamon, prof. UZ**, **dr hab. Łucja Nowak, dr hab. Bartłomiej Stankowiak, II st. kwal. art. Maciej Ogarek, prof. UZ**.

Przez cztery weekendy Wielkiego Postu (od 22 marca do 13 kwietnia) w siedmiu miejscowościach naszego regionu (Zielona Góra, Świdnica, Wilkanowo, Nowa Sól, Stawa, Międzyrzecz, Głogów) odbyło się dziesięć festiwalowych koncertów. W tym artystycznym przedsięwzięciu wzięło udział dziewięć chórów: Chór Kameralny Uniwersytetu Zielonogórskiego „Vox humana” (dyr. **Bartłomiej Stankowiak**), Chór Kameralny Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie (dyr. **Iwona Wiśniewska-Salamon**), Chór Towarzystwa Śpiewaczego „Cantemus Domino” (dyr. **Maciej Ogarek**), Chór Kleryków Wyższego Seminarium Duchownego w Paradyżu (dyr. **ks. Bogusław Grzebień**), Chór Mieszany Instytutu Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego (dyr. **Łucja Nowak**), Międzyrzecki Chór Kameralny (dyr. **Maria Sobczak-Siuta**), Chór „Beati Cantores” Parafii Najświętszej Marii Panny w Głogowie (dyr. **Barbara Walendzik**), Chór „Laudate Dominum” Parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Głogowie (dyr. **Krzysztof Purzycki**), Chór „Cantate Deo” Parafii pw. św. Michała Archanioła w Stawie (dyr. **Krystyna Ober-Szułęcka**). Wystąpiły także: Orkiestra Kameralna PSM II st. im. M. Karłowicza w Zielonej Górze oraz Niemiecko-Polska Orkiestra Młodzieżowa. Solistami koncertów byli: **Beata Dunin-Wąsowicz**

30.03.2014, GŁOGÓW, KOŚCIÓŁ PW. NMP KRÓLOWEJ POLSKI
CHÓR BEATI CANTORES (FOT. MATEUSZ ŁOPATKO)

30.03.2014, GŁOGÓW, KOŚCIÓŁ PW. NMP KRÓLOWEJ POLSKI
CHÓR KAMERALNY UZ VOX HUMANA (FOT. JERZY POPIEL)

30.03.2014, GŁOGÓW, KOŚCIÓŁ PW. NMP KRÓLOWEJ POLSKI
BOGUMIŁA TARASIEWICZ, BARTŁOMIEJ STANKOWIAK (FOT. JERZY POPIEL)

05.04.2014, ZIELONA GÓRA, KOŚCIÓŁ PW. ŚW. ALBERTA CHMIELEWSKIEGO
CHÓR CANTATE DEO (FOT. IRENA SKIBA)

(sopran), Jolanta Sipowicz (sopran), Bogumiła Tarasiewicz (mezzosopran), Anna Ulwańska (sopran), Roman Ohem (skrzypce), Agata Dobryniewska (skrzypce), Julian Tatarynowicz (organy) oraz członkowie zespołów chórальных: Violetta Janecka, Regina Chańczewska, Małgorzata Wyrwa, Eugeniusz Olejniczak. Solistom towarzyszyli pianiści: Teresa Rymaszewska-Cup, Karol Schmidt i Krzysztof Gostkowski oraz akordeonista Grzegorz Łukasiewicz. Koncerty prowadzili: Elżbieta Kusz, Barbara Literska, Krystyna Sytnik i Hubert Gajewski.

Honorowy patronat nad Festiwałem objął rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Tadeusz Kuczyński. Festiwal odbył się dzięki wsparciu partnerów: Wójta Gminy Świdnica, Akcji Katolickiej przy Parafii św. Alberta Chmielowskiego w Zielonej Górze, Rady Parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Wilkanowie, Parafii pw. Ducha Świętego w Zielonej Górze, Parafii pw. św. Michała Archanioła w Sławie, Parafii pw. św. Antoniego w Nowej Soli, Parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Międzyrzeczu, Parafii pw. NMP Królowej Polski w Głogowie, Stowarzyszeniu Chór „Beati Cantores”, Stowarzyszeniu „Międzyrzecki Chór Kameralny”, Towarzystwa Śpiewaczego „Cantemus Domino” oraz Państwowej Szkoły Muzycznej I i II st. im. M. Karłowicza w Zielonej Górze.

Uznanie publiczności oraz satysfakcja wykonawców pozwalają już dziś snuć plany dotyczący II Festiwalu Muzyki Pasyjnej podczas Wielkiego Postu 2015 roku.

Bogumiła Tarasiewicz

AKADEMIA JAZZU

8 kwietnia br. uczniowie zielonogórskich szkół uczestniczyli w niecodziennym wydarzeniu muzycznym. W Auli Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ul. Podgórnej odbył się koncert otwierający kolejną edycję Akademii Jazzu - cyklu audycji zorganizowanych przez Zielonogórskie Stowarzyszenie Jazzowe. Słuchaczami koncertów połączonych z prelekcją byli uczniowie starszych klas szkół podstawowych oraz zielonogórskich gimnazjów.

Akademia Jazzu - to forma edukacyjna z zakresu muzyki jazzowej adresowana do młodzieży szkolnej. Program obejmuje najważniejsze zagadnienia z historii, literatury, teorii muzyki jazzowej. W audycjach biorą udział znani muzycy polskiej sceny jazzowej, studenci, absolwenci i wykładowcy kierunku *jazz i muzyka estradowa* Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Tematem pierwszego spotkania, które otworzyło tegoroczną edycję były znane postaci i instrumenty jazzu. W koncercie udział wzięli: Marcin Nowak (saksofon tenorowy), Maciej Cieśla (trąbka), Łukasz Skrzypczak (trąbka), Krzysztof Gostkowski (fortepian), Michał Nienadowski (gitara basowa), Jakub Lechki (perkusja). Całość od strony muzycznej przygotował i poprowadził Bartosz Pernal (asystent w Instytucie Muzyki), który wystąpił również w roli puzonisty. Wybór repertuaru, świetne aranżacje oraz kunszt wykonawczy młodzieży nagrodziła gorącymi brawami.

Partnerami tegorocznej edycji są: Gimnazjum nr 6 w Zielonej Górze, Publiczna Szkoła Podstawowa nr 7 w Zielonej Górze, Państwowa Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza w Zielonej Górze, Instytut Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

FOT. ARTUR MAJEWSKI

Kolejne spotkanie planowane jest w maju i młodzi słuchacze będą mogli zapoznać się z tematem *Wielcy wokaliści jazzu*. Program przygotowuje **Paulina Gołębiowska**, wykładowca śpiewu jazzowego w Instytucie Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Projekt realizowany jest przy pomocy środków finansowych Miasta Zielona Góra oraz opieki organizacyjno-technicznej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Z historii Akademii...

Od 2005 r. Akademia Jazzu realizowana jest przez Zielonogórskie Stowarzyszenie Jazzowe. Przy organizacji audycji ze Stowarzyszeniem współpracowali: Zielonogórski Ośrodek Kul-

FOT. JERZY SZYMANIUK

tury, Klub U Ojca, Instytut Muzyki, Uniwersytet Zielonogórski, a także zielonogórskie szkoły. Organizatorzy starają się aby podejmowana tematyka była zróżnicowana stylistycznie oraz przedstawiana w sposób przystępny dla młodego odbiorcy. ...*Jeśli umożliwimy dzieciom percepcję wartościowej muzyki w okresie wczesnoszkolnym, będą miały takie potrzeby również jako osoby dorosłe, co pozwoli im aktywnie uczestniczyć w życiu artystycznym środowiska...* [Henryk Łacny, nauczyciel muzyki w SP nr 7 w Zielonej Górze].

Wśród zrealizowanych tematów warto wspomnieć takie jak: *Kolędy na jazzowo, Elementy jazzu, Czy znamy standardy?, Style i kierunki w muzyce jazzowej (cz. I - jazz tradycyjny; cz. II - modern jazz), Jazzowe standardy czyli melodie, które zna cały świat, Czy jazz można tańczyć?, Style w historii jazzu - czyli wszystko zaczęło się w Nowym Orleanie, Electric Jazz, Spotkanie z bluesem, Blues Mikołaja, Instrumenty jazzu - czyli co tak pięknie gra, Wielcy wokaliści jazzu - Od Sinatry do Presley'a, Malowanie Jazzu, Jazzowe Zaduszki - czyli nazwiska, które warto zapamiętać.*

Dotychczasowe audycje prowadzone były przez muzyków polskiej sceny jazzowej, studentów i wykładowców kierunku jazz i muzyka estradowa. Z Akademią Jazzu współpracowali między innymi: Krzysztof Kiljański, Old Friends Orchestra, Zielonogórski Klub Tańca Sportowego „BUGS”, Andrzej Winiszewski (Radio Zachód, ZSJ), Jarosław Wachowiak, Marek Wesołowski, Mikołaj Budniak, Robert Chyła, Jakub Osypiński, Zdzisław Babiński i wielu innych wykonawców.

Ta cenna inicjatywa spotkała się z dużym zainteresowaniem młodzieży szkolnej oraz uznaniem nauczycieli. ...*Nawet najlepiej przygotowana lekcja wzbogacona nagraniami, to zaledwie namiastka tego, czego można doświadczyć uczestnicząc bezpośrednio w koncercie...* [Zbigniew Wawrzyński, nauczyciel muzyki w Gimnazjum nr 2 w Zielonej Górze].

Jerzy Szymaniuk

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Konferencja naukowa *Bezpieczeństwo Regionu Lubuskiego - stan i perspektywy*

21 marca 2014 r. odbyła się konferencja naukowa na temat *Bezpieczeństwo Regionu Lubuskiego - stan i perspektywy*, zorganizowana przez Katedrę Zarządzania Bezpieczeństwem Wydziału Ekonomii i Zarządzania. Celem spotkania było podsumowanie 15-letniego funkcjonowania województwa lubuskiego, określenie stanu bezpieczeństwa publicznego, diagnoza zagrożeń oraz prezentacja strategii działania w zakresie zarządzania kryzysowego, a także ocena skali i wykorzystania środków unijnych dla zapewnienia stanu bezpieczeństwa regionu.

tem zarządzania kryzysowego prezydenta miasta Zielonej Góry. Na uwagę zasługują prezentacje **st. bryg. Waldemara Michałowskiego**, wieloletniego komendanta miejskiego Państwowej Straży Pożarnej, pt. *Bezpieczeństwo mieszkańców na przykładzie ewakuacji osiedli w Zielonej Górze w dniu 20 listopada 2010 roku* oraz **Arkadiusza Kaniaka**, przedstawiciela Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej nt. nowych technologii informacyjnych w zarządzaniu kryzysowym i ratownictwie, z podkreśleniem roli jaką mogą odegrać w zwiększeniu naszego bezpieczeństwa. Godna zainteresowania była również prelekcja **Krzysztofa Nicińskiego**, prezesa Sztabu Ratownictwa - prężnie działającego stowarzyszenia, które skutecznie angażuje się w ochronę bezpieczeństwa, zdrowia i życia mieszkańców Zielonej Góry przy okazji organizowanych w regionie imprez masowych oraz występujących sytuacji kryzysowych. Na koniec głos zabrał **Stanisław Domasz-Domaszewicz**, z-ca dyrektora Departamentu Przedsiębiorczości i Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta, który omówił politykę komunalną w kontekście bezpieczeństwa regionu.

FOT. Z WYDZIAŁU

W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele służb działających w zakresie bezpieczeństwa, pracownicy Wydziału Ekonomii i Zarządzania oraz studenci. Konferencję otworzyli **prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz**, dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania i **prof. dr hab. inż. Jan Jagielski**, kierownik Katedry Zarządzania Bezpieczeństwem.

Pierwsza część Konferencji poświęcona została charakterystyce systemu bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego na poziomie województwa. Druga zaś, odnosiła się do kwestii dotyczących bezpieczeństwa miasta Zielona Góra i skuteczności działania odpowiednich służb.

Jednym z prelegentów był wojewoda lubuski **Jerzy Ostroch**, który przedstawił rolę Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego w systemie zarządzania kryzysowego. Omówił stan bezpieczeństwa regionu w odniesieniu do obecnej sytuacji geopolitycznej. Przyznał, że: *Poczucie bezpieczeństwa to wyścig, którego meta się oddala. Zawsze będą pojawiały się kolejne zagrożenia, które będą wymagały zareagowania, a tym samym absolwenci kierunku bezpieczeństwo narodowe będą zawsze potrzebni.* Głos zabrał również przedstawiciel lubuskiego komendanta wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej, **bryg. Sławomir Klusek**, który poddał diagnozie stan systemu p/pożarowego, wymienił rodzaje zagrożeń pożarami i sposoby na zabezpieczenie mieszkańców i obiektów użyteczności publicznej oraz zakładów pracy. Wystąpił także **Roman Glapa**, kierownik Oddziału Higieny Komunalnej Wojewódzkiej Straży Sanitarno-Epidemiologicznej w Gorzowie Wlkp., opisując jakość bezpieczeństwa sanitarnego województwa lubuskiego oraz **płk dr inż. Jarosław Siuda**, który określił rolę Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego, jako instytucji pośredniczącej we współpracy struktur systemu zbrojnego RP z cywilnymi organami administracji publicznej. W części drugiej, kierownik Biura Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Zielona Góra **Zbigniew Sługocki** omówił sys-

tem zarządzania kryzysowego podinspektor Małgorzata Barska, rzecznik prasowy komendanta miejskiego Policji w Zielonej Górze, **Sławomir Nowak**, komendant Straży Miejskiej w Zielonej Górze, **dr Andrzej Brodowski**, w imieniu lubuskiego wojewódzkiego lekarza weterynarii **Tadeusza Woźniaka** oraz **Ireneusz Plechan**, starosta powiatu zielonogórskiego.

Anna Łoś-Tomiak

*„W momencie śmierci bliskiego
uderza człowieka świadomość
niczym nie dającej się zapęłnić pustki”*

Józef Tischner

Panu

Dr. hab. inż. Sebastianowi Saniukowi, prof. UZ

Prodziekanowi ds. Nauki

*wyrazy najgłębszego współczucia
z powodu śmierci Siostry*

składają

*Dziekan, Prodziekani oraz koleżanki i koledzy
z Wydziału Ekonomii i Zarządzania*

Sukcesy naszych Studentów!

Studenci kierunku *zarządzanie* realizowanego na Wydziale Ekonomii i Zarządzania **Justyna Słomiec** i **Maciej Gawron** są tegorocznymi laureatami stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia w nauce. Nie zabrakło również sukcesów w sporcie. Student

kierunku *ekonomia* **Piotr Kaliszuk**, który reprezentował naszą uczelnię w trakcie X Akademickich Halowych Mistrzostw Polski w Jeździectwie, osiągnął doskonały wynik startując na koniu Happy Boy i został **Akademickim Wicemistrzem Polski**. Do tytułu mistrzowskiego zabrakło mu jedynie 0,1 s.

Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Anetta Barska

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

Studenci WEIT na praktykach w IBM

W okresie od listopada 2013 do stycznia 2014 firma IBM zorganizowała program edukacyjny „mc2-500”, który miał formę *Wirtualnych Praktyk w Chmurze*. Obecna edycja została przeprowadzona z udziałem studentów z kilkunastu najlepszych uczelni w Polsce, w tym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Głównym celem wszystkich zadań, wchodzących w skład praktyk, było zapoznanie studentów z metodami pracy w międzynarodowej korporacji IT, gdzie innowacyjność, kreatywność, samodzielność

i dojrzałość są wysoko cenionymi wartościami. Opieką nad praktykantami z ramienia naszego Uniwersytetu sprawowali dr inż. Arkadiusz Bukowiec i dr inż. Tomasz Gratkowski, pracownicy Instytutu Informatyki i Elektroniki.

Z naszej Uczelni do praktyk dopuszczonych zostało 10 studentów z Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz 3 studentów z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. Pozytywnie zakończyło praktyki tylko 8 studentów z Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, co świadczy o dużych wymaganiach postawionych przez firmę IBM wobec praktykantów. Tym bardziej cieszy nas fakt, iż jeden ze studentów - Krzysztof Paszuk, student III roku *informatyki* - ukończył praktyki z wyróżnieniem.

Arkadiusz Bukowiec
Tomasz Gratkowski

INSTYTUT INŻYNIERII ELEKTRYCZNEJ

Seminaria Naukowe

W semestrze letnim przewidziano następującą problematykę:

31.03.2014 *Skutki dyskretyzacji na przykładzie wybranej charakterystyki sygnału sinusoidalnego* - dr inż. Sergiusz Sienkowski, dr inż. Mariusz Krajewski (IME),

28.04.2014 *Teoria i praktyka bezprzewodowych sieci sensorowych* - dr inż. Piotr Powroźnik (IME),

19.05.2014 *Badanie właściwości oleju napędowego metodą woltamperometrii* - mgr inż. Łukasz Macioszek (IME).

Seminaria odbywają się w sali nr 508, bud. A-2 (ul. Szafrańska 2) o godz. 9.30. Seminaria prowadzi: dr hab. inż. Ryszard Rybski, prof. UZ

Ewa Zaleska

INSTYTUT STEROWANIA I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Seminaria Naukowe - semestr letni 2013/2014

W semestrze letnim 2013/2014, w miesiącach luty, marzec oraz kwiecień zrealizowane zostały następujące wystąpienia naukowe w ramach seminarium naukowego Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych:

27.02.2014 *A Low Complexity Model Predictive Control Scheme for Spacecraft Rendezvous and Docking*, Eric Rogers, University of Southampton, United Kingdom,

06.03.2014 *Kwantowe ukryte modele Markova oparte o macierze operacji przejść* (ang. Quantum Hidden Markov Models based on Transition Operation Matrices), Piotr Gawron, Instytut Informatyki Teoretycznej i Stosowanej Polskiej Akademii Nauk, Polska Akademia Nauk, Gliwice, Polska,

13.03.2014 *Sterowanie predykcyjne z wykorzystaniem sztucznych sieci neuronowych w przestrzeni stanów dla stanowiska dwuwirnikowego układu aerodynamicznego*, Andrzej Czajkowski, Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Uniwersytet Zielonogórski,

20.03.2014 *Entropowe relacje nieoznaczoności oraz ich związki z kryptografią kwantową*, Zbigniew Puchała, Instytut Informatyki Teoretycznej i Stosowanej Polskiej Akademii Nauk, Polska Akademia Nauk, Gliwice, Polska,

- 27.03.2014** *Iterative Learning Control for Variable Pass Length Systems*, **Mickaël Guth**, Fak.IV - Elektrotechnik und Informatik, Technische Universität Berlin, Germany, a także *Iterative Learning Control in Biomedical Applications*, **Thomas Seel**, Fak.IV - Elektrotechnik und Informatik, Technische Universität Berlin, Germany,
- 10.04.2014** *Polynomial approach to stabilisation of MIMO spatially invariant systems*, **Petr Augusta**, Institute of Information Theory and Automation, Department of Control Theory, Prague, Czech Republic,

- 17.04.2014** *Analiza właściwości modeli transmittancyjnych pewnej klasy układów typu hiperbolicznego z wymuszeniami brzegowymi*, **Krzysztof Bartecki**, Instytut Automatyki i Informatyki, Politechnika Opolska.

Seminaria odbywają się w sali konferencyjnej Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (budynek A-2, sala 412, ul. prof. Z. Szafrana 2) o godzinie 10:45. Seminaria prowadził **prof. dr hab. Roman Gielera**.

Marek Sawerwain

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ

Spotkanie ze Sławomirem Iwasiewiczem, autorem książki *Reprezentacje Europy w prozie polskiej XXI wieku*

5 marca 2014 r. na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyło się spotkanie z autorem książki *Reprezentacje Europy w prozie polskiej XXI wieku*, **Sławomirem Iwasiewiczem**, doktorem nauk humanistycznych, literaturoznawcą, krytykiem literackim i dziennikarzem, a także autorem artykułów z zakresu najnowszej prozy polskiej oraz wybranych zagadnień medioznawczych i redaktorem prowadzącym Zachodniopomorski Dwumiesięcznik Oświatowy „Refleksje”. Gospodarzem spotkania było Koło Literaturoznawców Doktorantów, a rozmowę z autorem poprowadziła sekretarz kolegium redakcyjnego serii wydawniczej „Historia Literatury Pogranicza”, **mgr Kamila Gieba**.

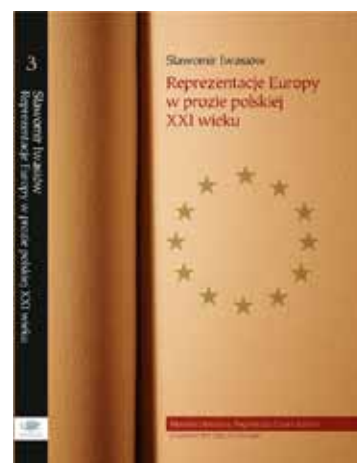
Reprezentacje Europy to opracowanie literatury najnowszej, analizujące polskie piśmarstwo w kontekście Europy i europejskości, zawierające interpretacje twórczości Andrzeja Stasiuka, Olgi Tokarczuk, Krzysztofa Niewrędy, Krzysztofa Vargi, Izabeli Filipiak, Brygidy Helbig, Janusza Rudnickiego, Manuela Gretkowskiej i Dariusza Muszera. Dlaczego właśnie ci autorzy i dlaczego właśnie wiek XXI? - pytała prowadząca spotkanie Kamila Gieba. Autor przekonywał, że pomysł książki zrodził się z zainteresowania prozą Andrzeja Stasiuka, współczesnego pisarza polskiego, którego twórczość spotyka się z uznaniem, szczególnie wśród młodych osób. Ukazuje on w swoich literackich podróżach Polskę jako część Europy oraz inne kraje Unii. Sławomir Iwasiewicz zastanowił sposób jego patrzenia na Europę, dlatego refleksję dotyczącą Stasiuka osadził w kontekście rozważań na temat prozy kolejnych twórców. Narracje te łączą doświadczenie emigracyjne, imigracyjne, a także właśnie wiek XXI, konkretnie pierwsza jego dekada.

Badacz przyznał, że wstąpienie Polski do Unii Europejskiej niewątpliwie wpłynęło na sposoby patrzenia na Europę. Z tekstów dziewięciorga pisarzy wyłania się zróżnicowany obraz. Można mówić o pewnym kontraście między

osobistym podejściem autora rozprawy do Europy a jej literackimi przedstawieniami w twórczości autorów z roczników 50. czy 60., które często mają charakter krytyczny. Z dwóch różnych, uwzględnionych w opracowaniu, modeli Europy badacz przekonuje bardziej perspektywa Georga Simmela i jego idea wspólnej Europy jako zjednoczonej struktury. Ów niemiecki badacz u podstaw nowoczesnego, wolnego i pozbawionego uprzedzeń społeczeństwa widzi umiejętność takiego łączenia i rozdzielania, które wzajemnie się dopełniają.

Zastanawiając się nad pytaniem o zadanie pisarza narodowego oraz o możliwości pogodzenia tradycji i europejskości, Iwasiewicz zwrócił uwagę, że na każdego z przedstawionych pisarzy można spojrzeć inaczej. Na przykład w przypadku Dariusza Muszera, autora piszącego po polsku i po niemiecku, tradycja narodowa jest trudna do określenia. Olę Tokarczuk nazywa się „pisarką stypendialną”, która skorzystała na wejściu Polski do Unii Europejskiej. Izabela Filipiak z kolei „oddala się” od Europy, prezentuje jej obraz z perspektywy życia za oceanem. Każdy z autorów w odmienny sposób realizuje zadanie bycia pisarzem narodowym i autorem europejskim.

Iwasiewicz, zapytany o europeistykę postromantyczną i postkolonialną, zwrócił uwagę na „Baumanowskiego włóczęgę” - Andrzeja Stasiuka, pisarza „podróżniczego”, który wychodząc w swojej twórczości od doświadczenia więziennego, staje się współczesnym kolonizatorem coraz to nowych miejsc, traktującym podróż synonimicznie z przeżywaniem. Jego opowieści są zdaniem badacza specyficzne, ponieważ prezentują zwłaszcza Europę Środkowo-Wschodnią. W kolejnych tekstach pisarza widać coraz więcej elementów postkolonializmu. Autor *Reprezentacji*... podkreślił zwłaszcza świadomość postkolonialną Stasiuka i wrażliwość na przejawy zawłaszczania narodów Europy Wschodniej. Dla opisu twórczości badanych proza-

ików, literaturoznawca wybrał kategorie najbardziej nośne w najnowszej kulturze: Podróż, Miasto i Tożsamość, aby za ich pomocą stworzyć „szkielet” rozprawy, który pozwoliłby mu uporządkować myśli i okiełznać „eseistyczne zacięcie”. Przyznał, że bez takiego pomysłu, szkieletu pracy, czuje się grafomanem. Zwrócił także uwagę na ponadgatunkowy charakter podróży i jej wszechobecność we współczesnym świecie. Badacza zainteresowały jednak te dzieła, w których z podróży wynikają konkretne przemiany kultury i Europy, a nie te, w których podróżowanie stanowi metaforę życia.

Spotkanie wywołało żywą dyskusję, zainspirowało do refleksji na temat najnowszej literatury rodzimej oraz obecnych w niej obrazów Europy, a przede wszystkim zachęciło do lektury książki, która ukazała się jako trzeci tom serii „Historia Literatury Pogranicza”.

Katarzyna Krysińska

INSTYTUT HISTORII

Zastosowanie systemów informacji geograficznej (GIS) w badaniach historycznych

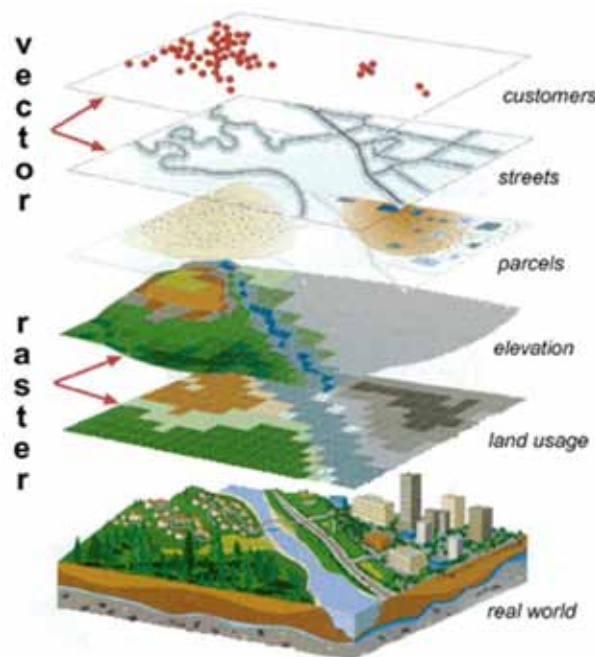
W Instytucie Historii na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się VII Seminarium Naukowe Stowarzyszenia *Lubuski Krajobraz Kulturowy* połączone z zebraniem Towarzystwa Studiów Łużyckich. Celem odbytego spotkania była prezentacja i upowszechnienie najnowszych badań naukowych w zastosowaniu systemów informacji geograficznej (GIS) w badaniach historycznych.

W pierwszym wystąpieniu **Marek Maciantowicz** i **Grzegorz Socha** z Dyrekcji Lasów Państwowych w Zielonej Górze, scharakteryzowali System Informacji Geograficznej (GIS) oraz przykłady jego zastosowania. Dr Maciantowicz zdefiniował GIS (ang. Geographic Information System) jako system informacyjny służący do wprowadzania, gromadzenia, przetwarzania oraz wizualizacji danych geograficznych. Każdy taki system składa się z bazy danych, sprzętu komputerowego oraz oprogramowania. GIS jest bazą danych geograficznych o obiektach i zjawiskach, które znajdują się pod ziemią i na jej powierzchni oraz oprogramowaniem, które umożliwia prowadzenie wszelkich złożonych analiz informacji charakteryzujących obiekty i zjawiska.

Obecnie, dzięki bardzo szybkiemu rozwojowi technologicznemu - kontynuował wykładowca - można tworzyć bazy danych, które umożliwiają nie tylko przedstawianie świata, lecz także pozwalają analizować wszelkie dostępne informacje i prezentować wyniki tych analiz w postaci map i innych form przydatnych dla rozwoju nauki. GIS to technologia informatyczna łącząca charakterystykę geometryczną i lokalizację obiektów z ich charakterystyką opisową. Z tradycyjnej mapy papierowej można wyczytać tylko ograniczone informacje, natomiast baza danych GIS-u może zawierać nieograniczoną ilość informacji.

GIS umożliwia integrację danych przestrzennych pochodzących z różnych źródeł i łączenie ich z innymi zestawami danych, co pozwala na tworzenie ich geoprzestrzennych map. Dzięki temu powstaje bogate źródło kompleksowych informacji, które można wykorzystywać w wielu dziedzinach (między innymi w planowaniu przestrzennym, ochronie środowiska, rolnictwie, zarządzaniu zasobami naturalnymi, telekomunikacji czy transporcie). Dzięki szerokim możliwościom analitycznym GIS-u można:

- _symulować przebieg zdarzeń;
- _prowadzić akcje prewencyjne i eliminujące skutki różnych zjawisk (powodzi, huraganów, epidemii, itp.);
- _prognozować efekty podejmowanych zadań.

Drugi wykład zainaugurował referat *Skaning laserowy (LIDAR) w badaniach archeologicznych* - dr Aliny Jaszewskiej z Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej w Zielonej Górze. Badaczka poruszyła problematykę odkrywania nowych stanowisk i obiektów archeologicznych, dzięki dostępnej technologii. Tradycyjne metody rozpoznawcze archeologów, głównie badania powierzchniowe, polegające na poszukiwaniu ceramiki i innych zabytków, nie sprawdzają się w gęsto porośniętym terenie. Lasy w Polsce zajmują ok. 30 proc. powierzchni kraju, przez co cenne informacje na temat naszej przeszłości są bardzo trudne do odnalezienia bez ciężkiej i żmudnej pracy. Dotychczas były to tereny praktycznie całkowicie niedostępne dla badań archeologicznych. LIDAR zmienia tę sytuację, dlatego dla badaczy najdawniejszych dziejów człowieka stanowi on cenne narzędzie poznawcze. Zasada jego działania opiera się na pomiarze odległości i skaningu pomiędzy aparaturą pomiarową znajdującą się na pokładzie samolotu bądź też helikoptera, a punktami terenowymi. W celu wykonania badania niezbędnym warunkiem jest idealna przeźroczystość powietrza i pułap chmur powyżej 1,5 km. Na skanowanym terenie należy również rozlokować stacje GPS, które umożliwiają dokładne dopasowanie koordynatów geograficznych do wygenerowanego cyfrowego modelu terenu.

Jak bardzo przydatny w badaniach archeologicznych jest LIDAR - kontynuowała dr Jaszewska - świadczy chociażby dokładna analiza obrazu uzyskanego za jego pomocą. Skaning laserowy pozwala pokazać, że pod ziemią porośniętą lasem zachowały się pozostałości ulic, kanałów, zbiorników wodnych, zapór czy fundamenty zabudowań. Technika badań LIDAR-owych umożliwia dostrzeganie detali architektonicznych przystoiętych ziemi, uprawami czy lasem z dokładnością do 20 cm. Ciekawym przykładem z naszych okolic są okolice gubińskich lasów gdzie, dzięki LIDAR-owi, odkryto wczesnośredniowieczną orkę oraz pozostałości kurhanów niewidocznych z pozycji ziemi. Zweryfikowano również wcześniej zarejestrowane stanowiska oraz udokumentowano w postaci cyfrowej obecny stan zachowania relikwów przeszłości.

Szybki rozwój technik geoinformatycznych sprawił, że coraz większą rolę zaczyna odgrywać skaning laserowy. Jest on konkurencyjny w stosunku do tradycyjnych metod geodezyjnych i fotogrametrycznych. Oprócz wykorzystywania LIDAR-u w archeologii, ma on także coraz większe zastosowanie przy budowie dróg i autostrad. Zanim przystąpi się do prac ziemnych, można zawczasu zaoszczędzić masę sił i środków finansowych. Dzięki skaningu możemy zbadać czy istnieje na danym terenie potencjalne stanowisko archeologiczne, którego późniejsze odkrycie mogłoby zakłócić lub wstrzymać prace budowlane.

Do zalet lotniczego skaningu laserowego LIDAR, które wyróżniają go pośród innych technologii pomiarowych, można między innymi zaliczyć: niezależność od warunków pogodowych, niezależność od warunków oświetleniowych (skanowanie w nocy), przenikanie przez warstwę roślinności, dużą gęstość punktów przestrzennych, wysoką dokładność wyznaczenia współrzędnych oraz relatywnie niskie koszty stosowania technologii LIDAR-u dla dużych obszarów.

Trzeci, a zarazem ostatni referat przedstawił mgr Paweł Łachowski, który przybliżył uczestnikom seminarium *Zastosowanie starych map w badaniach historycznych*.

Nowe systemy badawcze jak GIS i LIDAR są efektem rewolucji w badaniach historycznych dokonującej się w ciągu

ostatnich kilkunastu lat, jak również wynikiem gwałtownego rozwoju informatyki i metod zarządzania bazami danych. Powstanie owych systemów jest wynikiem połączenia prac prowadzonych w różnych dziedzinach: geografii, kartografii, informatyki, archeologii i historii.

Mariusz Jaśkowiak

Sprawozdanie ze spotkania w Centrum Badań Krajobrazu Rolniczego (ZALF)

W Münchebergu odbyło się spotkanie, podczas którego podjęto temat współpracy Dyrekcji Lasów Państwowych w Zielonej Górze i Uniwersytetu Zielonogórskiego z pracownikami naukowymi Centrum Badań Krajobrazu Rolniczego (ZALF).

Celem obrad było zaprezentowanie map i materiałów historycznych dotyczących problematyki leśnej, które miały uzupełnić stan wiedzy historycznej o pograniczu polsko-niemieckim. Zamysłem odbytego spotkania była prezentacja i upowszechnienie najnowszych badań naukowych ośrodka ZALF i Lasów Państwowych.

FOT. Z WYDZIAŁU

Do Münchebergu przybyło trzech przedstawicieli Dyrekcji Lasów Państwowych w Zielonej Górze (dr Marek Maciantowicz, Grzegorz Socha, Jarosław Karwański). Natomiast Uniwersytet Zielonogórski reprezentował prof. dr hab. Tomasz Jaworski oraz mgr Mariusz Jaśkowiak, którzy wzięli udział w jednodniowym spotkaniu.

Centrum Badań Krajobrazu Rolniczego (ZALF) zajmuje się badaniem ekosystemów w krajobrazach rolniczych, rozwojem ekologicznym oraz systemami użytkowania gruntów. Działalność ośrodka koncentruje się na identyfikowaniu możliwości zrównoważonego użytkowania zasobów krajobrazu, w kontekście rozwoju obszarów wiejskich. Do głównych nurtów badań ZALF zalicza się pracę nad:

- _rolą krajobrazów rolniczych,
- _użytkowaniem gruntów,
- _uprawą roślin genetycznie zmodyfikowanych,
- _produkcją alternatywnych upraw konwencjonalnych,
- _zwiększeniem uprawy surowców odnawialnych i upraw energetycznych,
- _ochroną przyrody,
- _turystyką,
- _ochroną gleby,
- _wymaganiami dotyczącymi ochrony wód i gospodarki wodnej.

W 2011 r. w Centrum Badań Krajobrazu uruchomiono projekt badawczy, pokazujący długofalowy proces zmian terenów leśnych. Zadaniem projektu jest opracowanie metodyki oraz zrekonstruowanie dynamiki, która w ostatnich 200-300 latach przyczyniła się do zmiany krajobrazu leśnego na pograniczu polsko-niemieckim. Ponadto projekt ma wyfiltrować czynniki kierujące takimi zmianami.

W swoim wystąpieniu **prof. Monika Wulf** scharakteryzowała zasób map, znajdujących się w zbiorach Instytutu, które z historycznego punktu widzenia są interesujące dla województwa lubuskiego. Badaczka przedstawiła bardzo dokładną mapę Schmettau z 1780 r., przedstawiającą zwarte obszary leśne, podmokłe oraz bagienne. Oprócz całościowych map Centrum posiada, także wycinkowe mapy różnych terenów leśnych, mapy katastralne z połowy XIX w., oraz mapę Brandenburgii z 1800 r.

Przedmiotem kolejnych rozważań stały się mapy stanu posiadania oraz mapy posiadłości szlacheckich. Pracownicy Ośrodka przedstawili rezultat swoich prac, w których na w/w mapy nanieśli dane ze starych ksiąg adresowych (wykorzystywanie terenu, informacje o podatkach, liczbie bydła itd.). Nałożenie tych danych na kontur mapy oraz dopasowanie ich do danego obszaru pozwoliło zrekonstruować obszar historyczny.

W dalszej części spotkania **dr Marek Maciantowicz**, przedstawił prezentację Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Zielonej Górze i proponowany zakres współpracy. Została szeroko omówiona administracja leśna na terenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych, ilość nadleśnictw, łączna powierzchnia gruntów zarządzanych przez Dyrekcję Lasów oraz jej zasobność.

Ciekawym tematem przedstawionym przez wykładawcę, było również szczegółowe zestawienie zabytków kultury materialnej w lasach zielonogórskich (obiekty architektury oraz kultury militarnej, leśnej i łowieckiej, zabytki średniowieczne). Podjęto również problem dawnego nazewnictwa leśniczówek, dróg i traktów leśnych, wzgórz, potoków, wąwozów czy kompleksów leśnych, które obecnie Dyrekcja próbuje zrekonstruować. Pozyskanie starych map, niedostępnych w Polsce - podkreślił prelegent - pozwoli powiększyć i usystematyzować nam wiedzę w obrazie przestrzeni leśnej. Dzięki współpracy moglibyśmy na nowo przenieść stare nazwy na mapy topograficzne, które na nowe mogłyby zacząć żyć.

Przyszła współpraca, zdaniem polskiego badacza, powinna koncentrować się zatem, na takich zagadnieniach, jak:
 _historia gospodarki leśnej,
 _zmiany krajobrazu leśnego,
 _historia łowiectwa,
 _historia ochrony przyrody,
 _repozytorium materiałów kartograficznych i serwer mapowy,
 _inventaryzacja zabytków kultury leśnej i łowieckiej,
 _zachowanie i utrwalanie w terenie historycznego nazewnictwa.

Przedstawiciele RDLP, Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Centrum Badań Krajobrazu Rolniczego byli zgodni co do współpracy naukowej, deklarując chęć prowadzenia wspólnych badań. Można zatem przypuszczać, iż przedmiotem wzmożonych rozważań stanie się wkrótce zmiana przestrzeni leśnej i jej skutki, zmiany zagospodarowania terenu, transfer wiedzy i technologii, a także sposób upowszechnienia najnowszych ustaleń badaczy na pograniczu polsko-niemieckim.

Mariusz Jaśkowiak

_INSTYTUT POLITOLOGII

_Forum Polityczne - Waldy Dzikowski

Jednym z gości **Forum Politycznego** organizowanego przez **Instytut Politologii** i posła dr. **Waldemara Śługockiego** był poseł na Sejm RP **Waldy Dzikowski** (Platforma Obywatelska) - wieloletni wójt gminy Tarnowo Podgórne, współautor jej gospodarczego sukcesu (w rankingach od wielu lat w pierwszej piątce najbogatszych i najlepiej zarządzanych gmin w Polsce). Obecnie członek Komisji Administracji i Cyfryzacji oraz wiceprzewodniczący Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Tematem jego wystąpienia były *Praktyczne aspekty kampanii wyborczej do samorządu terytorialnego*.

Na początku wystąpienia gość przedstawił swoje doświadczenia z transformacji gminy Tarnowo Podgórne i wyraził dumę z faktu, że położył fundament pod jej sukces: „Ludzie oczekiwali szybkich zmian, ale najpierw trzeba było zaplanować następne 10-20 lat”. Mówił też o tym, że dużą wagę przywiązywano do rozwoju nauki i rekreacji oraz tworzenia miejsc pracy dla młodych ludzi i rozwijania budownictwa mieszkaniowego. Celem tych działań było zachęcenie do pozostania w gminie oraz stworzenie dogodnych warunków życia dla tych, którzy przyjadą do Tarnowa Podgórne w poszukiwaniu pracy. Według posła Dzikowskiego najważniejsze jest przewidywanie potrzeb.

Prelegent przedstawił się jako zwolennik bezpośrednich wyborów w samorządach oraz wprowadzenia we wszystkich gminach w Polsce jednomandatowych okręgów wyborczych, których zaletą jest zmniejszenie obszaru działalności politycznej, co tym samym pozwala na ograniczenie kosztów kampanii dla kandydata i przede wszystkim wy-

chodzi naprzeciw oczekiwaniom społecznym. Zmiana prowadzi do rywalizacji „jeden na jednego”, co pozwala się sprawdzić, zebrać cenne doświadczenia. Waldy Dzikowski wskazał słuchaczom różnice między okręgami jednomandatowymi a wyborami proporcjonalnymi. W jego ocenie panaceum na zwycięstwo w wyborach nie jest sama kampania, która tylko lekko poprawia wizerunek. Jego budowanie jest długą drogą, zmusza do prowadzenia polityki „door to door”, bezpośredniego spotykania się z ludźmi. Wykład zakończyła dyskusja z zebranymi.

Piotr Pochyły

_Forum Polityczne - Janusz Kubicki

Kolejnym gościem Forum Politycznego był prezydent Zielonej Góry Janusz Kubicki - władarz naszego miasta od dwóch kadencji, samorządowiec, były dyrektor zielonogórskiej Polikliniki. Temat wystąpienia: *Zarządzanie miastem na prawach powiatu*. Na początku prelegent przedstawił problematykę miasta na prawach powiatu na przykładzie Zielonej Góry. Dokonał charakterystyki zadań miasta, złożoności budżetu ze szczegółowym podziałem wydatków i dochodów. Przedstawił zawitości prawa samorządowego odwołując się do przypadku remontu jednego z rond wokół miasta, które leży na terenie aż czterech gmin, co spowodowało spór między samorządami.

Najważniejszym elementem wystąpienia okazała się dyskusja z publicznością na temat pomysłu połączenia miasta i gminy Zielona Góra. Prezydent długo i wnikliwie tłumaczył zebranych przyczyny konieczności fuzji oświadczając, że „Zielona Góra w obecnych granicach straciła możliwości rozwoju”. Jest to projekt przyszło-

ściowy, którego celem jest silniejszy samorząd. Jesteśmy w ostatniej tak korzystnej perspektywie budżetowej Unii Europejskiej i należy to wykorzystać, ponieważ wspólnota sprzyja tworzeniu aglomeracji. Dodatkowym, ale istotnym celem połączenia jest spowodować, by Zielona Góra była traktowana poważnie w Warszawie przy podziale środków centralnych dla samorządów, a nie jak „małe miasteczko na zachodzie Polski”. Wpłynie to również na zmianę postrzegania Uniwersytetu Zielonogórskiego. W tym miejscu gość odwołał się do wydarzeń z przed kilku lat, kiedy 8 największych uczelni rozdzieliło między siebie gros środków i tylko uporowi pośta Przemysława Gosiewskiego w sprawie Kielc zawdzięczamy zmianę rozdziału funduszy i częściowe uwzględnienie potrzeb mniejszych ośrodków. Przy centralnym podziale środków duże miasta dostają po kilkaset milionów złotych z budżetu, a Zielona Góra tylko 5 mln. Podsumowując dłuższy wywód o nie braniu pod uwagę naszych interesów w Warszawie, odwołał się do decyzji o prowadzeniu autostrady A2 przez środek województwa lubuskiego, co nie uwzględnia potrzeb żadnej ze stolic i jest niewytłumaczalne.

W ocenie prezydenta Kubickiego brak jest argumentów o stratach wywołanych przez połączenie. Jest to operacja, na której wszyscy zyskają. Argumentacja prezydenta spotkała się z żywą reakcją zebranych przyczyniając się do merytorycznej dyskusji.

Piotr Pochyły

_Forum Polityczne - Arkady Fiedler

28 kwietnia 2014 r. gościem Forum Politycznego organizowanego przez Instytut Politologii i dr. Waldemara

Sługockiego był **Arkady Fiedler** - poseł PO trzech kadencji, podróżnik. Pochodzący z rodziny podróżników, syn autora słynnej książki *Dywizjon 303* zaprezentował wykład pt. *Wyprawa do świata Majów*. Opowiadał o swoich doświadczeniach z podróży. Sam siebie określił przede wszystkim jako podróżnika i muzealnika, a nie posta. Opowiadał o zderzeniu kulturowym, którego doświadczył spotykając się ze starszą plemienną debatującą nad losem jego przygotowywanej przez wiele miesięcy wyprawy z powodu złamania zakazu fotografowania miejscowych. Szanując wolę mieszkańców stworzył tzw. „zdjęcia opisowe”. Podróżnik sam przygotowywał sobie jedzenie, co było dla mężczyzny-tubylców nie do pomyślenia. Czynność zarezerwowana dla kobiet nie może być wykonywana przez mężczyznę, gdyż straci on honor i cześć. Arkady Fiedler wiele nauczył się od Majów o sztuce kulinarnej, tradycji, medycynie. Dużo uwagi poświęcił specyfice pozycji szamana w środowisku Majów, ich zdolnościom widzenia aury człowieka. Według

opowieści znajomy szaman miał w przeszłości w kilka tygodni wyleczyć z nowotworu George’a Busha seniora, byłego prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki.

W drugiej części wystąpienia bohater przytaczał fragmenty swojej książki *Majowie. Reaktywacja*. W cytowanej części dopiero po śmierci człowiek „pięknieł, mądrzał”. Wcześniej był „niewidoczny”. Wśród Majów osoba, która ukończyła 50 lat może robić to, co jej się podoba, jest autorytetem. Inni nie mają prawa zareagować. Zasiadanie wśród starszyny plemiennej jest przywilejem, splendorem. Poza kultuwującymi tradycjami są wśród Majów ludzie nowocześni, pracujący jako nauczyciele, rozumiejący problematykę współczesności, którzy próbują zmienić mentalność młodych Majów, zachęcić ich do edukowania się.

Po wystąpieniu można było porozmawiać z gościem oraz zakupić napisaną przez niego książkę.

Piotr Pochyły

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Posiedzenie Rady Pracodawców przy Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska

Na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska odbyło się posiedzenie Rady Pracodawców funkcjonującej przy WLiŚ. W spotkaniu wzięło udział 8 członków Rady Pracodawców, w tym **Dariusz Bocheński** z Przedsiębiorstwa Oczyszczania Ścieków Gubin-Guben Sp. z o.o., **Zygmunt Demski** z Fabryki Armatury Hawel Sp. z o.o., **Jerzy Gołębiowski** - Autorska Pracownia Architektoniczna PROJEKT Sp. z o.o., **Przemysław Hamera** reprezentujący Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad, **Wojciech Janka** z Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Zielonej Górze, a także **Beata Jilek**, **Jolanta Mońko** i **Roman Stanisławiak** reprezentujący przedsiębiorstwo Zielonogórskie Wodociągi i Kanalizacja Sp. z o.o.

Ze strony Wydziału w posiedzeniu uczestniczyli: **dr hab. inż. Jakub Marcinowski**, prof. UZ - dziekan WLiŚ, **dr hab. inż. Andrzej Greinert**, prof. UZ - prodziekan ds. nauki, **dr hab. inż. Wojciech Eckert**, prof. UZ - dyrektor Instytutu Budownictwa, **prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrzak** - dyrektor Instytutu Inżynierii Środowiska i **prof. dr hab. inż. Tadeusz Biliński**.

Spotkaniu przewodniczył **prof. Jakub Marcinowski** - dziekan WLiŚ, który na początku przedstawił program posiedzenia Rady Pracodawców. Pierwszym punktem obrad było przedstawienie przez dziekana WLiŚ szerokiej informacji o Parku Naukowo-Technologicznym w Nowym Kisielinie. Profesor omówił układ, wyposażenie docelowe i możliwości badawcze laboratoriów znajdujących się w budynku Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii, ilustrując przekaz zdjęciami przedstawianych obiektów, mimo, że oficjalne otwarcie Parku Naukowo-Technologicznego planowane jest dopiero na czerwiec tego roku.

Podczas dyskusji zwrócono uwagę na zagadnienia możliwe do wspólnego opracowania badawczo-wdrożeniowe-

FOT. Z WYDZIAŁU

go. I tak na przykład **Beata Jilek** poruszyła problematykę wykorzystania osadów ściekowych, a w tym ich przeróbkę w celu odzysku np. składników nawozowych, czy też traktowania ich jako źródło energii odnawialnej, czy wreszcie utylizacji w wyniku spalania. **Przemysław Hamera** wskazał na zasadność powołania laboratorium drogowego współpracującego z GDDKiA i analizującego między innymi podstawowe parametry dróg. Profesor **Andrzej Jędrzak** omówił problem likwidacji starych składowisk odpadów z jednoczesnym odzyskiem surowców wtórnych i kwestię selektywnej zbiórki tworzyw sztucznych i metali, a profesor **Andrzej Greinert** poinformował o nowych możliwościach wnioskowania o granty badawcze do potencjalnego wdrożenia, które mogą być obecnie finansowane w całości z budżetu państwa.

Dziekan WILiŚ przedstawił informację o nowym kierunku kształcenia na Wydziale o nazwie *architektura krajobrazu* oraz o nowej specjalności na kierunku *budownictwo* pod nazwą *efektywność energetyczna w budownictwie*, a także o powstającym kierunku międzywydziałowym *inżynieria kosmiczna*. Natomiast przedstawiciele Zielonogórskich Wodociągów i Kanalizacji oraz Oczyszczalni Ścieków Gubin-Guben Sp. z o.o. wskazali na celowość uruchomienia specjalności kształcenia w zakresie *automatyka i maszynoznawstwo w inżynierii środowiska*.

W trakcie posiedzenia przedyskutowano również kwestię praktyk studenckich odbywanych w zakładach pracy, zwracając uwagę na konieczność intensyfikacji kształcenia praktycznego studentów w trakcie zajęć laboratoryjnych. Podczas dyskusji poruszono również sprawę nadawania uprawnień budowlanych, których zdobycie będzie możliwe także na naszej Uczelni po zdaniu egzaminu. Zauważono też zbyt małą współpracę Wydziału z reprezentowanymi podczas posiedzenia podmiotami zewnętrznymi w kwestii realizacji prac dyplomowych ukierunkowanych na rozwiązywanie konkretnych problemów inżynierskich.

Na zakończenie podkreślono duże znaczenie takich spotkań dla ożywienia współpracy między uczelnią a podmiotami gospodarczymi i zaplanowano kolejne posiedzenie Rady Pracodawców na jesień 2014 r.

Marek Dankowski

Seminaria i wykłady

11.03. 2014 prof. dr hab. inż. Antoni Matysiak przedstawił zagadnienie na temat: *Krytyczna analiza opracowania „Konstrukcje wsporcze dźwignic”, cz. I;*

25.03.2014 prof. dr hab. inż. Antoni Matysiak zaprezentował kontynuację problemu pod tytułem *Krytyczna analiza opracowania „Konstrukcje wsporcze dźwignic”, cz. II.*

Marek Dankowski

Warsztaty Naturalne tynkowanie i wzornictwo na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ

Gлина - skała ilasta spotykana na prawie całym obszarze naszego kraju, to jeden z najstarszych i najpopularniejszych materiałów budowlanych świata. Współcześnie służy przede wszystkim, jako surowiec do produkcji wypalanych wyrobów ceramicznych, jednak również jej surowa postać

stanowić może trwałe budulec. Świadczą o tym istniejące do dziś kilkusetletnie budynki w konstrukcji szkieletowej z wypełnieniem ścian gliną zmieszaną z sieczką. Przykładami z województwa lubuskiego są zabytkowe kościoły w Żelechowie i Santocznie. W latach powojennych w naszym kraju istniał silny ruch budownictwa z gliny, jednak budownictwo naturalne wciąż kojarzy się z prymitywnymi i nietrwałymi lepiankami. We współczesnym budownictwie obserwujemy powrót do korzystania z naturalnych materiałów budowlanych. Za granicą, przede wszystkim na terenie Niemiec, glina jest materiałem budowlanym traktowanym poważnie na równi z cegłą i cementem. Przykłady nowoczesnych budynków zrealizowanych w tej technologii nie pozwalają traktować budownictwa z gliny w kategoriach kolejnej „eko-mody”. Współcześnie docenia się fakt, że stosowanie tego naturalnego i zdrowego budulca nie wiąże się z zużyciem energii i emisją zanieczyszczeń. Renesans tradycyjnych technik budownictwa tworzy „zielone miejsca pracy” oraz sprzyja aktywizacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych oraz bezrobotnych. Ściany wykonane glinianymi tynkami tworzą we wnętrzach

FOT. Z WYDZIAŁU

FOT. K. ADAMCZEWSKI

zdrowy mikroklimat i zapewniają optymalną wilgotność powietrza. Gлина redukuje powstawanie kurzu, eliminuje przykre zapachy, ma także właściwości antyalergiczne i antybakteryjne. Jest materiałem plastycznym i rzeźbiarskim, a praca z nią nie wymaga profesjonalnego przygotowania.

Na przestrzeni lat rośnie w naszym kraju zainteresowanie budownictwem ekologicznym z gliny, organizowane są także warsztaty praktycznej nauki rzemiosła na budowach. Ze szczególnymi zaletami gliny miała możliwość zapoznać się 14-osobowa grupa studentów kierunku *architektura i urbanistyka* Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz 6-osobowa grupa młodzieży z Zespołu Szkół Budowlanych im. T. Kościuszki. Celem zorganizowanych w hali laboratoryjnej Instytutu Budownictwa na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ warsztatów, było upowszechnienie nurtu architektury ekologicznej i budownictwa naturalnego wśród studentów oraz promocja kierunku wśród młodzieży licealnej. Organizatorem wydarzenia była Katedra Architektury i Urbanistyki (mgr inż. arch. Justyna Juchimiuk, mgr inż. arch. Michał Golański z pomocą mgr inż. Haliny Jasik, kierownik Laboratorium Instytutu Budownictwa oraz Bartłomieja Wieczorka, laboranta) we współpracy ze Stowarzyszeniem Wędrowni Architekci i firmą Vernum - liderem projektu „Naturalne tynkowanie i wzornictwo - Natural Plastering and Finishing”. W ramach w/w projektu realizowanego na przestrzeni minionego roku w Wielkopolsce przeprowadzono szereg bezpłatnych szkoleń z zakresu projektowania wnętrza i naturalnego tynkowania skierowanych

do pozostających bez zatrudnienia osób w wieku 50+ oraz niepełnosprawnych. Szkolenia odbyły się m.in. w Poznaniu, Szamotułach, Długiej Goślinie oraz Łoskoniu Starym. Więcej o projekcie przeczytać można na stronie internetowej www.naturalnetynkowanie.pl.

Warsztaty, które odbyły się w lutym br., poprowadzone zostały przez instruktorów - Piotra Maćkiewicza (Stowarzyszenie Wędrowni Architekci) i Przemysława Waligórskiego (Wyższa Szkoła Techniczno-Przyrodnicza w Poznaniu). Zaproszonych gości i uczestników powitał dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska dr hab. inż. Jakub Marciniowski, prof. UZ. Teoretyczne wprowadzenie objęło genezę geologiczną, właściwości fizyczne i zastosowanie gliny jako materiału budowlanego oraz prezentację wzornictwa: technikę sgraffito i kolorowe tynki. W trakcie części praktycznej uczestnicy zajęli się badaniem konsystencji gliny, przygotowaniem mieszanek tynkarskich, nakładaniem tynków. Do prac użyto glinę pochodzącą z lokalnego wyrobiska wykorzystywaną również przez studentów kierunku *architektura i urbanistyka* na zajęciach z rzeźby. Dwie sesje warsztatowe zakończyła prezentacja efektów prac w obecności pracowników Katedry Architektury i Urbanistyki oraz Instytutu Budownictwa. Podsumowaniem warsztatów było spotkanie poprowadzone przez dr hab. inż. arch. Radosława Barka, adiunkta w Instytucie Architektury Urbanistyki i Ochrony Dziedzictwa Politechniki Poznańskiej. Poruszane tematy dotyczyły problemów budownictwa naturalnego, błędów projektowych i wykonawczych, uwarunkowań prawnych oraz możliwości wdrożenia kursu «Naturalne tynkowanie i wzornictwo - Natural Plastering and Finishing» w województwie lubuskim.

Praktyczna forma zajęć spotkała się dużym zainteresowaniem uczestników. Dla wielu z nich była to pierwsza okazja do zetknięcia się z czysto wykonawczym podejściem do budownictwa. Studenci podkreślali wartość bezpośredniego kontaktu z materiałem i techniką nakładania tynków glinianych. Udział w warsztatach przekonał ich, że glina może stać się inspirującym tworzywem w kształtowaniu ciekawej architektury odpowiadającej na współczesne potrzeby, problemy ochrony środowiska i zgodnej ze współczesnymi kanonami estetycznymi. Wszystko bowiem wskazuje na to, że tradycyjna glina to materiał przyszłości.

Justyna Juchimiuk, Michał Golański
Katedra Architektury i Urbanistyki

Pani Jolancie Mazgajczyk

*wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci OJCA*

składają

*współpracownicy z Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska
Uniwersytetu Zielonogórskiego*

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

250. Seminarium z Równań Funkcyjnych

10 kwietnia br. na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii odbyło się 250. posiedzenie Seminarium z Równań Funkcyjnych. Jego działalność rozpoczęła się 7 października 2004 roku, a więc przed blisko 10 laty.

W minionej dekadzie, oprócz członków Zakładu Równań Funkcyjnych oraz doktorantów i studentów WMliE, jego stałymi uczestnikami byli Peter Volkmann (Karlsruhe i Landau, Niemcy; semestr zimowy roku akademickiego 2007/08), Wenmeng Zhang (Chengu i Chongqing, Chiny; rok akademicki 2010/11) i Hideaki Izumi (Chiba, Japonia; rok akademicki 2012/13).

Wśród zaproszonych gości, którzy wygłosili referaty, znaleźli się zarówno koledzy z WMliE: Marta Borowiecka-Olszewska, Andrzej Cegielski, Grażyna Mazurkiewicz, Jolanta Misiewicz, Tadeusz Nadzieja, Andrzej Nowak, Krzysztof Przesławski, ale także naukowcy

z innych polskich ośrodków: Karol Baron, Roman Ger, Zygfryd Kominek, Agnieszka Kulawik, Grażyna Ładzińska, Janusz Morawiec, Andrzej Olbryś, Barbara Przebieracz, Maciej Sablik (Katowice), Vladimir Mityushew, Paweł Solarz, Marek Cezary Zdun (Kraków), Kazimierz Nikodem, Jolanta Okrzesik (Bielsko-Biała), Joachim Domsta (Gdańsk), Tadeusz Antczak, Mariusz Doliński, Jacek Jachymski, Cezary Obczyński, Robert Plebaniak (Łódź), Henryk Hudzik, Ryszard Płuciennik (Poznań), Paweł Pasteczka, Jacek Wesołowski (Warszawa), Alfred Witkowski (Bydgoszcz), Małgorzata Wróbel (Częstochowa).

Współpraca naukowa członków seminarium nie ograniczała się tylko do matematyków polskich, czego wyrazem były wizyty składane na WMIiE przez kolegów z zaprzyjaźnionych ośrodków zagranicznych.

Odwiedzili nas w szczególności: Pál Burai, Zoltan Daróczy, Gyula Maksa, Zsolt Páles (Debreczyn, Węgry), Antal Járai (Budapeszt, Węgry), Lin Li, Winian Zhang (Chengu, Chiny), Liu Liu (Jiaying i Chengu, Chiny), Youn-Guo Shi (Neijiang, Chiny), Judita Dascal (Luksemburg), Walter Benz (Hamburg, Niemcy), Hans-Heinrich Kairies (Clausthal-Zellerfeld, Niemcy), Hugo Leiva (Mérida, Wenezuela), José Luis Sánchez (Caracas, Wenezuela).

Seminarium z Równań Funkcyjnych odbywa się co tydzień, we czwartki o godz. 9.15 w sali 214, bud. A-29.

Witold Jarczyk

Prace naszych pracowników w *Journal of Economic Theory*

W renomowanym czasopiśmie *Journal of Economic Theory*, znajdującym się na trzecim miejscu w rankingu najlepszych czasopism ekonomicznych stosujących matematyczne metody ilościowe (ranking dostępny na stronie MS Academic Search: <http://academic.research.microsoft.com/RankList?entitytype=4&topDomainID=7&subDomainID=3&last=0&start=1&end=100>), ukazały się dwa artykuły pracowników Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonomii:

prof. dr hab. Andrzej Nowak (wspólnie z A. Jaśkiewicz) „Stationary Markov perfect equilibria in risk sensitive stochastic overlapping generations models” (link do pracy: http://ac.els-cdn.com/S0022053114000180/1-s2.0-S0022053114000180-main.pdf?_tid=5c4f9780-ba5b-11e3-8ce6-00000aab0f6c&acdnat=1396438910_089539c0100a85c04087ea20375f1c2f, wersja PDF pracy dostępna na: http://www.wmie.uz.zgora.pl/badania/raporty/JET_JN.pdf),

dr inż. Łukasz Balbus (wspólnie z K. Reffett, Ł. Woźny) „A constructive study of Markov equilibria in stochastic games with strategic complementarities” (link do pracy: http://ac.els-cdn.com/S0022053113001506/1-s2.0-S0022053113001506-main.pdf?_tid=1eb62042-ba5b-11e3-a9af-00000aab0f01&acdnat=1396438807_d78316e5c4fb0105818924c077d1cd85, wersja PDF pracy dostępna na: http://www.wmie.uz.zgora.pl/badania/raporty/JET_BRW.pdf).

Joachim Syga

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Seminarium naukowe - FluidFM

6 marca 2014 r. odbyło się seminarium naukowe pt. *FluidFM: nowe horyzonty badań i manipulacji na poziomie pojedynczej komórki*, dotyczące możliwości badawczych w skali nano z wykorzystaniem mikroskopu AFM. Prelegent,

dr Łukasz Rok, przedstawiciel firmy Schaefer Technologie GmbH wygłosił bardzo ciekawy referat dotyczący zastosowania mikroskopii sił atomowych w badaniach komórkowych. W ciągu ostatnich dwóch dekad mikroskopia sił atomowych (AFM) wpisała się znacząco w rozwój nauki przez obrazowanie z dużą rozdzielczością powierzchni materiałów, a także jako narzędzie do badania zjawisk adsorpcji i oddziaływań molekularnych oraz lokalnej modyfikacji własności warstwy. Wystąpienie miało na celu przybliżenie pracownikom i studentom rozwiązań technologicznych zastosowanych w mikroskopie FluidFM oraz przedstawienie wyników najnowszych badań wykonanych tym urządze-

FOT. Z WYDZIAŁU

niem. W spotkaniu wzięli udział studenci oraz pracownicy Zakładu Inżynierii Biomedycznej.

Agnieszka Mackiewicz

Inżynieria Biomedyczna - obrona prac inżynierskich

FOT. Z WYDZIAŁU

Dyplom inżyniera otrzymało 15 absolwentów kierunku *inżynieria biomedyczna*. Wszystkim serdecznie gratulujemy i życzymy wielu sukcesów w życiu osobistym i zawodowym.

Agnieszka Mackiewicz

Zajęcia praktyczne na kierunku inżynieria biomedyczna

Wiedza teoretyczna jest równie ważna jak umiejętności praktyczne, dlatego w toku kształcenia na kierunku *inżynieria biomedyczna* dużą wagę przykładamy do umiejętności praktycznych. 3 kwietnia 2014 r. w ramach zajęć z anatomii i fizjologii człowieka prowadzonych przez **lek. med. Adama Halińskiego**, studenci pierwszego roku mieli możliwość zapoznania się z systemem pracy na bloku operacyjnym. W trakcie wizyty edukacyjnej w szpitalu poznali zaawansowaną aparaturę medyczną oraz instrumentarium ratujące ludzkie życie.

Agnieszka Mackiewicz

FOT. Z WYDZIAŁU

Współpraca z przedsiębiorstwem Aesculap Chifa

Zakład Inżynierii Biomedycznej Wydziału Mechanicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego kontynuuje serię spotkań w ramach współpracy z przemysłem i Szpitalem Wojewódzkim w Zielonej Górze. Tym razem 3 kwietnia 2014 r. ponownie odwiedziliśmy firmę Aesculap Chifa w Nowym

FOT. Z WYDZIAŁU

Tomyślu, znaną na całym świecie z produkcji znakomitych narzędzi i implantów chirurgicznych oraz sprzętu medycznego. List intencyjny podpisany przez prezesów Mariusza Bożka i Tomasza Wróbla przy udziale dyrektora Waldemara Taborskiego otwiera drogę do warsztatów i praktyk studenckich, a także wspólnych projektów badawczych i rozwojowych. Już w najbliższych dniach pierwsza grupa studentów II roku pozna nowoczesną linię produkcyjną i Akademię Aesculap'a.

Elżbieta Krasicka-Cydzik

Nowy doktorat na Wydziale

19 marca 2014 r. odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr. inż. Krzysztofa Adamczuka, pod tytułem *Ocena właściwości tribologicznych węzłów tarcia z wybra-*

FOT. Z WYDZIAŁU

nymi gatunkami brzoźów w obecności środków smarowych modyfikowanych preparatem eksploatacyjnym o działaniu chemicznym. Promotorem pracy doktorskiej był dr hab. inż. Stanisław Laber, prof. UZ, natomiast recenzentami: prof. dr hab. inż. Wiesław Zwierzycki z Politechniki Poznańskiej oraz dr hab. inż. Witold Piekoszewski, prof. Instytutu Technologii Eksploatacji - Państwowego Instytutu Badawczego w Radomiu.

Na posiedzeniu niejawnym Rada Wydziału postanowiła nadać mgr. inż. Krzysztofowi Adamczukowi stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie *budowa i eksploatacja maszyn*. Nowemu Doktorowi życzymy dalszych osiągnięć w pracy zawodowej oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Mariusz Jenek

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

Olimpiada Wiedzy Ekologicznej na Wydziale Nauk Biologicznych

Olimpiada Wiedzy Ekologicznej (OWE) jest ogólnopolskim konkursem o wieloletniej tradycji, skierowanym do uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Cieszy się ona dużym zainteresowaniem wśród młodzieży, czego dowodzi udział, w edycji 2013/2014, 805 uczniów z 46 szkół z terenu naszego województwa.

12 kwietnia 2014 r. na Wydziale Nauk Biologicznych odbyły się eliminacje wojewódzkie XXIX Olimpiady Wiedzy Ekologicznej, w których wzięło udział 36 uczniów reprezentujących 17 szkół.

Eliminacje składały się z dwóch części - pisemnej i ustnej. Nad poprawnością ich przebiegu oraz oceną prac pisemnych i odpowiedzi ustnych czuwało jury w składzie: przewodniczący - dr Katarzyna Dancewicz (Wydział Nauk Biologicznych UZ), członkowie - dr Agnieszka Ważna (Wydział Nauk Biologicznych UZ), dr Ewa Nowacka-Chiari (Wydział Nauk Biologicznych UZ), dr Jerzy Tonder (Urząd Marszałkowski, Departament Rolnictwa, Środowiska i Rozwoju Wsi), mgr Arleta Filipiak (Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska), mgr Grażyna Jodko-Turkowska (Technikum Ochrony Środowiska).

Pomiędzy kolejnymi częściami uczestnicy Olimpiady mieli możliwość wysłuchania informacji o Wydziale zaprezen-

towanych przez dziekana prof. dr. hab. Leszka Jerzaka oraz wykładu dr. Jarosława Gniazdowskiego pod tytułem *Skąd się bierze cała, dostępna dla człowieka energia na Ziemi*.

Ostatecznie, po zsumowaniu wyników części pisemnej i ustnej, reprezentantami województwa lubuskiego w finale Olimpiady Wiedzy Ekologicznej zostali:

1. **Wdowiński Karol** - I Liceum Ogólnokształcące im. E. Dembowskiego w Zielonej Górze, nauczyciel Anna Komarnicka;
2. **Pisarski Michał** - Społeczne Liceum Ogólnokształcące w Żarach, nauczyciel Barbara Mroczek;
3. **Lis Aleksandra** - I Liceum Ogólnokształcące im. Sienkiewicza w Świebodzinie, nauczyciel Krystyna Sokołowska;
4. **Sibiak Rafał** - II Liceum Ogólnokształcące im. M. Skłodowskiej-Curie w Gorzowie Wlkp., nauczyciel Grażyna Szczepańska;
5. **Mazur Gabriela** - I Liceum Ogólnokształcące w Żarach, nauczyciel Elżbieta Malendowicz;
6. **Rutkowski Piotr** - Katolickie Liceum Ogólnokształcące w Żarach, nauczyciel Elżbieta Malendowicz.

FINAŁSI ETAPU WOJEWÓDZKIEGO XXIX OWE, TCH NAUCZYCIELE, JURY (FOT. Z WYDZIAŁU)

Na zakończenie przewodnicząca jury pogratulowała najlepszym uczniom i wręczyła im oraz ich opiekunom okolicznościowe nagrody ufundowane przez Regionalną Dyрекję Lasów Państwowych w Zielonej Górze, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Zielonej Górze oraz Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska

w Zielonej Górze, Regionalną Dyрекję Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp., Uniwersytet Zielonogórski.

Finalistom i ich opiekunom składamy gratulacje, życząc dalszych sukcesów.

Elżbieta Roland
sekretarz Wojewódzkiego
Komitetu Olimpiady Ekologicznej.

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

INSTYTUT SOCJOLOGII

Perspektywy wielokulturowości w Polsce

W Zielonej Górze odbył się 89. Walny Zjazd Delegatów Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, któremu - jak co roku - towarzyszyła konferencja naukowa, zatytułowana tym razem *Wielokulturowość - Edukacja - Tolerancja. Nowe wyzwania dla antropologii kulturowej i etnologii w Polsce*. Czterodniowy zjazd obejmował także Walne Zgromadzenie Delegatów PTL, dyskusję w sekcjach tematycznych, wieczorek towarzyski w karczmie skansenu w Ochli oraz wycieczkę dydaktyczną pod hasłem „Szlakiem lubuskich winnic”. Organizatorami konferencji byli: Zarząd Główny PTL, Zielonogórski Oddział PTL, Instytut Socjologii UZ oraz Muzeum Etnograficzne w Zielonej Górze z siedzibą w Ochli. Honorowy patronat nad całością przedsięwzięcia objęli rektor UZ **prof. Tadeusz Kuczyński** oraz marszałek województwa lubuskiego **Elżbieta Polak**. Merytorycznym kierownikiem dwudniowej konferencji był **prof. dr hab. Jacek Schmidt** z Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej w Poznaniu, zaś sekretarzem naukowym konferencji była **dr Dorota Angutek**.

Ważną inicjatywę określenia problematyki konferencji, jej zorganizowania i przebiegu miał Instytut Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Ze względu na szczególne wartości kulturowe i społeczne regionu lubuskiego i wyspecjalizowany profil Instytutu Socjologii UZ, którym jest transgraniczność, a tym samym transkulturowość, tematem konferencji uczyniliśmy właśnie wielokulturowość i edukację ukierunkowaną na rozwijanie etycznych relatywistycznie zorientowanych postaw. Temat konferencji był też odpowiedzią na potrzeby dydaktyczne Instytutu Socjologii, zajęć z Antropologii Stosowanej, Socjologii Pogranicza i Socjologii Społeczności Lokalnych. Organizatorzy konferencji kierowali się także ogólnym zainteresowaniem w ostatnich latach wielokulturowością, antropologią stosowaną i zaangażowaną oraz potrzebą propagowania postawy otwartości na innych.

Sesję plenarną otworzyła swoim referatem profesor naszej uczelni **Małgorzata Mikołajczak**, pracownik Instytutu Filologii Polskiej, która rozwija zainteresowania w zakresie regionalizmu i kulturowej tożsamości Lubuszan. Następnie referat na temat *n i e t o l e r a n c j i* społeczeństwa polskiego wygłosił prezes PTL, **prof. dr hab. Michał Buchowski**. Sesję zamknęła dr Dorota Angutek referatem na te-

— SESJA PLENARNA W SIEDZIBIE WYDZIAŁU MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII UZ

— ORGANIZATORZY KONFERENCJI: OD LEWEJ IRENA SOPPA (PREZES ODDZIAŁU ZIELONOGÓRSKIEGO PTL), PROF. JACEK SCHMIDT (UAM), DR DOROTA ANGUTEK (UZ) I PREZES PTL PROF. MICHAŁ BUCHOWSKI

mat zadań i osiągnięć dydaktycznych na polu Antropologii Stosowanej wykładanej i praktykowanej na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Konferencji towarzyszyła promocja corocznie wydawanej *Transgraniczności*, której głównym pomysłodawcą i wykonawcą jest Instytut Socjologii UZ. W późniejszym czasie od uczestników konferencji otrzymaliśmy wyrazy uznania za wysoki poziom tej serii wydawniczej.

Sesje tematyczne odbyły się w dwóch panelach:

- 1) empirycznym - gdzie prezentowano aktualne badania etnograficzne nad mniejszościami etnicznymi w Polsce i towarzyszącymi im współcześnie procesami zmiany kulturowej;
- 2) teoretycznym - który dotyczył kwestii edukacji uniwersyteckiej i szkolnej ukierunkowanej na relatywistycznie rozumianą tolerancję.

Po konferencji odbył się panel dyskusyjny z udziałem profesorów: **Anny Kwaśniewskiej** (Uniwersytet Gdański),

Teresy Smolińskiej (Uniwersytet Śląski) i **Mirosławy Drozd-Piaseckiej** (Warszawa PAN) **prof. Katii Michajłownej** (Uniwersytet Lwowski) i **dr Ludmiły Bułhakovej** (Muzeum Etnograficzne we Lwowie). Wątek przewodnim była popularność i wielowątkowość zjawiska wielokulturowości – na ile jest ona wywołana realnymi zmianami w Polsce, czy może jest to kolejna moda, poprzez którą chcemy dogonić Zachód. Dyskutowano także kwestie tolerancji i dojrzałości światopoglądowej społeczeństwa polskiego, które na pewno będzie musiało w niedalekiej przyszłości otworzyć się na imigrantów głównie zza wschodniej granicy.

Szczególnie interesująca wydała mi się wypowiedź **Hany Červinkovej** z Wrocławia, która przedstawiając perspektywę antropologii zaangażowanej przekonywała, że zdystansowany relatywizm jest bezużyteczny w okolicznościach wymiany perspektyw, która dokonuje się w edukacji szkolnej i aktywnej animacji zmiany kulturowej inicjowanej przez samych antropologów kulturowych.

Dorota Angutek

PANEL DYSKUSYJNY (OD LEWEJ): IRENA SOPPA, PROF. TERESA SMOLIŃSKA (UŚ), DR LUDMIŁA BUŁHAKOVA (MUZEUM ETNOGRAFICZNE WE LWOWIE), PROF. ANNA KWAŚNIEWSKA (UG), PROF. MIROSŁAWA DROZD-PIASECKA (WARSZAWA PAN)

Przygoda z fotografią zielonogórskich socjologów

Członkowie Koła Naukowego Socjologów uczestniczyli w studencko-doktoranckiej konferencji naukowej pt. *Historia w fotografii, fotografia w historii*, zorganizowanej przez Studenckie Koło Naukowe Historyków im. Joachima Lelewela Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Wyjazd zielonogórskiej delegacji do dawnej stolicy kraju miał na celu zarówno merytoryczne przygotowanie do planowanej na przyszły rok akademicki konferencji, poświęconej socjologii wizualnej jak również rozwój zainteresowań członków koła.

Uroczystemu otwarciu konferencji towarzyszyło otwarcie wystawy fotograficznej *Dawny Kraków*. Zysaliśmy niepowtarzalną okazję porównania dzisiejszego Krakowa z dawnym oraz wysłuchania relacji historyków, którzy podzielili się z nami swoją bogatą wiedzą o historii miasta.

W CZASIE PRZERWY...

Wnioski, które można wyprowadzić z konferencji i panelu dyskusyjnego można streścić w postaci trzech konstatacji. Po pierwsze wielokulturowość poza obszarami przygranicznymi nie jest zjawiskiem powszechnym w Polsce, ale obecna polityka imigracyjna oraz jej perspektywa w najbliższym czasie będzie sprzyjała zróżnicowaniu etniczemu polskiego społeczeństwa. Po drugie, wskazane tematyczne zagadnienia tolerancji i edukacji wymagają dalszej kontynuacji dydaktycznej na poziomie uniwersyteckim, muzealnym i szkolnym, ponieważ przybywa nie tylko dorosłych obokrajowców, co ich dzieci, dla których należy stworzyć warunki wdrażania w nową rzeczywistość adekwatne do ich kompetencji kulturowych i naszej pomysłowości. I po trzecie, nasze społeczeństwo nie jest ani tolerancyjne, ani otwarte na Innych, dlatego edukacja na wszystkich poziomach powinna wdrażać i uruchamiać postawy relatywistyczne, antropologia ma tu wiele do zaoferowania.

Wystąpienia prelegentów z całej Polski uświadomiły nam jaką jest wartość fotografii jako narzędzia badawczego dla wielu dziedzin nauki. Referaty o tematyce sięgającej od historii fotografii, przez jej funkcję polityczno-propagandową, po zastosowania jako medium reklamowego pokazały, że nawet zdjęcia rentgenowskie mogą stanowić osobliwe świadectwo zdarzeń i zjawisk historycznych. Udział w konferencji uatrakcyjniły ponadto zorganizowane dla jej słuchaczy warsztaty: *Fotografia otworkowa* oraz *Fotografia w edukacji historycznej*. Zdobyliśmy wiele cennych informacji oraz sprawdziliśmy swoje siły w niekonwencjonalnych metodach fotografowania.

Niezwykle interesującą częścią programu konferencji była wizyta w Muzeum Historii Fotografii im. Walerego Rzewuskiego. Mieliśmy okazję zapoznać się z niezwykle bogatymi i interesującymi dziejami fotografii, zgłębić taj-

niki wykonywania zdjęć i filmów, przyjrzeć się każdemu eksponatowi z bliska, m.in. wielkoformatowym aparatom

FOT. Z WYDZIAŁU

reprodukcyjnym oraz unikalnej kolekcji polskiego sprzętu fotograficznego. Mogliśmy również własnoręcznie przetestować działanie kinematografu, czyli aparatu do ekranowej projekcji ruchomych obrazów. Do Zielonej Góry wróciliśmy bogatsi o nowe doświadczenia oraz zainspirowani do przyszłych działań.

*Aneta Kliszczak
Koło Naukowe Socjologów*

Spółeczna Odpowiedzialność Biznesu w praktyce

Z inicjatywy Ambasadorów CSR Ligi Odpowiedzialnego Biznesu i Koła Naukowego Socjologów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz przy wsparciu Biura Karier UZ odbyły się warsztaty dla studentów i pracowników uczelni, poświęcone tematyce **Spółecznej Odpowiedzialności Biznesu**. Zajęcia podzielone zostały na wprowadzający etap teoretyczny oraz ćwiczeniowy etap praktyczny.

Na początku teoretycznej części warsztatów, ponad dwudziestu uczestników zgromadzonych w auli Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego wspólnie z prowadzącymi **Darią Lisiecką** i **Piotrem Nieporowskim**, sformułowało własną definicję CSR, korzystając z posiadanej już wiedzy i trafnych skojarzeń. Następnie skonfrontowali oni swoje określenia z rzeczywistością, poznając tym samym najpopularniejsze obowiązujące definicje i międzynarodowe normy. Dowiedzieli się dzięki temu, czym jest Społeczna

Odpowiedzialność Biznesu i Zrównoważony Rozwój oraz jakie wartości promują.

Uczestnicy spotkania poznali ponadto filary oraz etapy wdrażania korporacyjnej strategii CSR, a także niezbędne do tego narzędzia. Zaprezentowano im liczne przykłady działań lokalnych przedsiębiorców uwzględniających ogólny interes społeczny. Udowodnione zostały także płynące z tego korzyści. Prowadzący przedstawili także dane statystyczne, ilustrujące między innymi stan wdrażania standardów Społecznej Odpowiedzialności Biznesu w Polsce, stopień znajomości koncepcji CSR wśród studentów zielonogórskiej uczelni oraz ich preferencje zawodowe. Ambasadorzy zaangażowali uczestników w dyskusję, prezentując najczęściej występujące głosy krytyki ze strony przeciwników CSR, a następnie poszukując wraz ze słuchaczami kontrargumentów.

Druga część wydarzenia przeprowadzona w sali warsztatowej uniwersyteckiej biblioteki, miała na celu praktyczne przetestowanie zdobytej wcześniej przez uczestników wiedzy. Otrzymali więc oni zadanie polegające na skonstruowaniu map interesariuszy dla przedsiębiorców z różnych sektorów gospodarki. Pięć grup poprawnie określiło kluczowych interesariuszy dla firm z branży: piwowarskiej, transportowo-logistycznej, odzieżowej, gazowniczej oraz energetycznej.

Prowadzący to wydarzenie Ambasadorzy po jego zakończeniu nie kryli zadowolenia z zainteresowania słuchaczy poruszonymi zagadnieniami oraz ich chęci uczestnictwa w przyszłych inicjatywach, nakierowanych na promocję idei Społecznej Odpowiedzialności Biznesu.

FOT. Z WYDZIAŁU

Honorowy patronat nad wydarzeniem objęli: Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Organizacja Pracodawców Ziemi Lubuskiej, Fundacja Sendzimira, Fundacja Aeris Futuro, Fundacja Kupuj Odpowiedzialnie oraz Fundacja CSR Profit.

Piotr Nieporowski
Koło Naukowe Socjologów

Od redakcji:

Spółeczna odpowiedzialność biznesu (z ang. CSR - Corporate Social Responsibility) - to dobrowolne, wykraczające poza minimalne wymogi prawne, uwzględnianie przez przedsiębiorstwa problematyki społecznej i środowiskowej w swojej działalności komercyjnej i stosunkach z zainteresowanymi stronami. Podstawowym założeniem CSR jest odpowiedzialne i etyczne postępowanie biznesu względem grup społecznych, na które oddziałuje z możliwie największym poszanowaniem środowiska przyrodniczego (źródło: <http://www.mg.gov.pl/node/10892>).

_Debata o Ukrainie

25 marca odbyła się debata poświęcona bieżącym wydarzeniom na Ukrainie w kontekście ich konsekwencji znaczenia dla Polski. Spotkanie zatytułowane *Ukraińska wolność. Polskie wyzwania i obawy* zorganizowano przy współpracy zielonogórskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Socjologicznego oraz Instytutu Socjologii UZ. Jako prelegenci wystąpili: **prof. Stefan Dudra**, **prof. Hans-Peter Muller** oraz **prof. Manfred Wilke**. Wystąpieniom niemieckojęzycznym towarzyszył tłumacz. Wydarzenie przyciągnęło sporą liczbę zainteresowanych. Przybyli zarówno studenci jak i pracow-

nicy naukowcy z kilku instytutów naszej uczelni. Obecni byli także przedstawiciele lokalnych mediów. Po wystąpieniach prelegentów rozgorzała dyskusja, do której żywo włączyła się publiczność. Kontrowersyjność i aktualność poruszanej problematyki sprawiła, że nie brakowało emocjonalnych wystąpień. Osoby obecne na spotkaniu mogły wzbogacić ogląd wydarzeń ukraińskich o perspektywę niemiecką, ujęcie kulturowo-historyczne czy o relacje naocznych świadków wydarzeń na Majdanie.

Artur Kinal

3 marca 2014 roku
zginął tragicznie,
przejechany na
pasach przez pijanego
kierowcę - **Michał
Mordowski** -
absolwent socjologii
Uniwersytetu
Zielonogórskiego.

Michał był Człowiekiem pogodnym, uśmiechniętym, niezwykle wrażliwym, zawsze chętny do pomagania innym. Tak bardzo kochał życie.

Działając w Fundacji Warto jest Pomagać walczył o prawa osób niepełnosprawnych.

Zawsze będziemy o Nim pamiętać.

Dyrekcja, pracownicy i studenci
Instytutu Socjologii

LIDL BRAND FACTORY NA UNIWERSYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

FOT. BIURO KARIER

_Monika Rutkowska
Biuro Karier

27 marca 2014 r. Biuro Karier zaprosiło ponad 50 studentów na warsztat wizerunkowo-rekrutacyjny w ra-

mach programu Lidl Brand Factory, który poprowadzili specjaliści z obszaru HR oraz przedstawiciele firmy Lidl Polska.

Pierwszą częścią warsztatu była szansa na zapoznanie się z cyklem tworzenia produktów w firmie Lidl Polska. Uczestnicy poznali specyfikę pracy na wybranym stanowisku, poznali tajniki kreowania produktu i przećwiczyli wybrane

etapy tworzenia nowej marki, a także doświadczyli w praktyce jakości tworzonych produktów. Do ich dyspozycji był jeden z najlepszych menedżerów Działu Strategii i Zarządzania Produktami.

W drugiej części uczestnicy otrzymali zadanie rekrutacyjne, stanowiące próbkę prawdziwego procesu rekrutacji, w ramach programu Lidl Brand Factory. Udział w realizacji zadania był szansą na otrzymanie zaproszenia do głównego procesu rekrutacji i selekcji na atrakcyjne, wybrane

stanowiska pracy w ramach programu Lidl Brand Factory w Centrali Lidl Polska.

Studenci mieli realny kontakt z kluczowymi osobami z firmy, dzięki czemu mogli uzyskać odpowiedzi na interesujące ich pytania. Wszyscy byli bardzo zadowoleni z tych oryginalnych warsztatów, zarówno studenci jak i przedstawiciele firmy Lidl Polska, którzy już zapowiedzieli, że w kolejnej edycji programu również zawitają do Zielonej Góry.

XII TARGI PRACY ETAT 2014

Lilia Smoła

Biuro Karier

Na XII Targach Pracy Etat 2014 organizowanych przez Biuro Karier UZ, w jednym czasie i miejscu, spotkali się pracodawcy, studenci i absolwenci.

Jak co roku ideą przewodnią imprezy było stworzenie płaszczyzny, na której pracodawcy i osoby zainteresowane podjęciem pracy, stażu lub praktyk mogli porównać swoje wzajemne oczekiwania i wymagania. Wszyscy mieli z tego

wymierną korzyść: odwiedzający możliwość bezpośredniej konfrontacji ze współczesnym rynkiem pracy oraz kontaktu z rekruterami przebywając nadal w swoim bezpiecznym, uniwersyteckim środowisku, a wystawcy szansę spotkania bardzo dużej liczby potencjalnych kandydatów na pracowników, przeprowadzenia z nimi rozmowy, poznania ich oczekiwań i potrzeb. Mogli też porównać swoją ofertę z propozycjami innych wystawców.

Co bardzo ważne, do udziału w Targach zostały zakwalifikowane zgłoszenia tylko tych wystawców, którzy dysponowali ofertami pracy, praktyk czy staży. W pierwszych

targach w 2003 r., uczestniczyło niewiele ponad 10 firm. W tegorocznej edycji wzięło udział 70 wystawców (w tym 6 ekspertów) z najróżniejszych branż, od szeroko reprezentowanej branży mechanicznej poprzez IT, samochodową, farmaceutyczną, budowlaną. Były obecne: służba celna, wojsko oraz agencje pośrednictwa pracy.

Przekrój terytorialny wystawców był równie szeroki. Gościliśmy 21 firm zielonogórskich, 5 warszawskich, 4 gorzowskie, 3 przedstawicieli Świebodzina, 2 z Wrocławia, poza tym ze Szczecina, Poznania, Nowej Soli, Żar a nawet z Pruszcza Gdańskiego. Wyjątkowo licznie w tym roku pojawiły się także firmy niemieckie, zarówno stali bywalcy jak i przedstawiciele nowych przedsiębiorstw w celu rozeznania rynku pracy. W przyszłym roku, jak zapewniali, zaprezentują się już z własnym stoiskiem.

BK przedstawiało także oferty pracy firm, które nie mogły wziąć udziału w imprezie, ale przysłały swoje ulotki i plakaty wraz z ofertami pracy. Nie zapomniano również o osobach planujących założenie własnej firmy. Swoją ofertę dla nich przygotowały instytucje na co dzień zajmujące się promowaniem przedsiębiorczości oraz problematyką zatrudnienia.

Jak co roku studenci i absolwenci uczestniczyli w warsztatach, wykładach i prezentacjach firm, przygotowanych

przez praktyków - pracowników przedsiębiorstw biorących udział w targach. Wiedza nabyta podczas tych zajęć na pewno zapoczątkuje w czasie procesu kwalifikacyjnego. Nie straszny im będzie assessment center ani żaden inny sposób rekrutacji.

Miłym rezultatem Targów są częste, jak w żadnym roku, pochwały od pracodawców dotyczące przygotowania studentów do targów. Zainteresowani przybyli wyjątkowo licznie, mniej niż zwykle było przypadkowych osób, czyli przysłowiowych targowych „Apaczy” (*a pacze jakie gadżety mogą wziąć*). Dominowały osoby świadome, przygotowane do właściwego wykorzystania imprezy.

Do cieszącego wzrostu świadomości naszych studentów na pewno przyczyniła się działalność i obecność Ambasadek BK, przedstawicielek wydziałów - którym z tego miejsca jeszcze raz pięknie dziękujemy - a także przygotowane przez nasze biuro „Alfabet targowy” zawierający porady dla odwiedzających czy też codzienna nasza praca. Tegoroczne targi możemy zdecydowanie uznać za udane i miejmy nadzieję, że przyszłoroczne, XIII Targi Pracy będą podobne.

WIZYTA STUDYJNA NA UZ

Lilia Smoła

Biuro Karier

4 kwietnia 2014 r. w Kampusie B odbyło się spotkanie kadry zarządzającej oświatą ze Słowenii, Holandii, Macedonii, Austrii, Niemiec i Norwegii z pracownikami Biura Karier oraz naukowcami UZ. Wizyta studyjna odbywała się w ramach Programu Comenius pod hasłem: *Uczenie się przez całe życie*, a poświęcona była głównie zagadnieniom europejskich standardów w kształceniu zawodowym i doradztwie zawodowym oraz realizacji praktyk zawodowych. Spotkanie otworzył prorektor ds. studenckich prof. Wojciech Strzyżewski, a zaraz po nim prezentację naszej uczelni świetnie przedstawiła specjalistka ds. promocji - mgr Małgorzata Ratajczak-Gulba. Po niej mgr Kamil Miłkowski, tak ciekawie opisał codzienną pracę Biura Karier, że goście dopytywali się jak liczny jest personel biura, skoro dysponuje tak bogatą ofertą. Byli zaskoczeni, że to tylko 4 osoby. Kolejnym punktem programu był kierunek zamawiany - matematyka, który przedstawił mgr Andrzej Majczak z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii.

Na zakończenie, nawiązując do hasła *Uczenie się przez całe życie*, dr Edward

Jakubowski zaprezentował kierunek *politologia 40 +*. Pomysł politologów wzbudził tak duże zainteresowanie gości, że pytaniom nie było końca, a dyskusja na ten temat trwała, podobno, do późnych godzin wieczornych.

Goście odwiedzili też Wydział Pedagogiki Socjologii i Nauk o Zdrowiu oraz Bibliotekę Uniwersytecką. Wizyta była okazją do prezentacji i wymiany doświadczeń w zakresie kształcenia zawodowego i otworzyła szansę do nawiązania kontaktów zagranicznych w ramach nowych programów Erasmus +.

TELEWIZJA UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

Telewizja Uniwersytetu Zielonogórskiego TV@UZ prezentuje www.tv.uz.zgora.pl:

_Wywiad z Maestro Krzysztofem Pendereckim

- Byłem pilnym, ale niesfornym studentem - tak w wywiadzie dla TV@UZ powiedział o sobie Maestro Krzysztof Penderecki.

Skanuj i oglądaj:

_Prof. Krzysztof Penderecki Doktorem Honoris Causa UZ - relacja

Wybitny kompozytor, dyrygent, pedagog, Krzysztof Penderecki, którego twórczość jest znana i szanowana na całym świecie, przyjął tytuł Doktora Honoris Causa Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Relacja z 2-dniowej wizyty Państwa Pendereckich w Zielonej Górze tylko w TV@UZ.

Skanuj i oglądaj:

_Kierunek: Uniwersytet Zielonogórski!

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom kandydatów, UZ uruchamia od nowego roku akademickiego 11 nowych kierunków studiów. W tej ofercie znalazło się m.in. długo oczekiwane prawo oraz psychologia.

Skanuj i oglądaj filmy o nowych kierunkach studiów:

MEDIA AKADEMICKIE NA POSTERUNKU

_Kaja Rostkowska Redaktor naczelna „UZetki”

Po szesnastu latach działalności Akademickie Radio Index opuściło mury Domu Studenta „Rzepicha”. Redakcja mieści się teraz przy al. Niepodległości 13, razem z Gazetą Studencką „UZetka”, portalem wZielonej.pl, RTV Lubuską i „Łącznikiem Zielonogórskim”. Czy duch

dawnego „trzynastego posterunku” wpływa na dyscyplinę i mobilizację młodych dziennikarzy?

Po Komisariacie Policji, który wcześniej znajdował się przy Niepodległości 13, nie ma już śladu, ale media akademickie działają z niemal policyjną mobilizacją, informują, interweniują, ostrzegają, pilnują spraw studentów. Nowa lokalizacja oznacza same plusy. - Przeprowadzka przysłużyła się naszemu wizerunkowi i teraz jesteśmy lepiej postrzegani przez naszych słuchaczy, ale też naszych gości

- uważa **Martyna Nadstoga**, uczennica zielonogórskiego liceum, która w Radiu Index jest DJ'ką.

Uczniowie i studenci pełnią rozmaite funkcje w mediach akademickich i cieszą się, że są teraz bliżej swoich odbiorców. - Obecna lokalizacja pomaga w szybszym dostępie do redakcji, jest wszędzie blisko, dzięki czemu reporterzy mają lepszy dostęp do znanych osób, goście także nas częściej odwiedzają - mówi **Mateusz Kasperczyk**, szef muzyczny Indexu. - Dzięki przeprowadzce radio jest jeszcze lepiej postrzegane. Jako medium opiniotwórcze - dodaje.

gowych - uważa **Mateusz Kasperczyk**. Na szczęście goście Akademickiego Radia Index nie przyjeżdżają wszyscy naraz. „Przesłuchujemy” ich o różnych porach w ciągu dnia. Wywiadów na żywo udzielają nam organizatorzy imprez kulturalnych, pracownicy uczelni - naukowcy i administracyjni, eksperci z rozmaitych dziedzin.

W „pokoju przesłuchań”, czyli nowoczesnym, w pełni profesjonalnie wyposażonym studiu, codziennie są także politycy. Od poniedziałku do piątku o godz. 9:30 usłyszycie *Rozmowę na 96 fm* - dynamiczny, merytoryczny program o tym, co dzieje się w lokalnej polityce.

FOT. MAŁGORZATA RATAJCZAK-GUIBA

Wizja lokalna

Lepsza lokalizacja ułatwia pracę newsroomu. Większość instytucji, organizacji, urzędów jest teraz zawsze w zasięgu mikrofonu. Wcześniej redakcje mediów akademickich mieściły się w DS. „Rzepicha” przy ul. Podgórnej, w Kampusie A. Miały zatem blisko do wydziałów „ścisłych” i „technicznych”, ale już na nagranie materiału w Kampusie B czy w Rektoracie potrzeba było wiele czasu. A z deptaka można sprawnie i szybko dostać się zarówno na Wojska Polskiego, jak i na Podgórną. Nie wspominając już o tym, że od Rektoratu dzieli dziennikarzy zaledwie 8 minut spaceru.

Reporterzy Radia Index przygotowują codziennie serwisy informacyjne. Wiadomości są emitowane o godz. 7:00, 8:00, 9:00 i 10:00 od poniedziałku do piątku. Zaraz po nich można usłyszeć prognozę pogody. Newsy dotyczą przede wszystkim środowiska akademickiego i lokalnego. Dziennikarze wiedzą, co na UZ i w mieście piszczy. Codziennie przygotowują też informator kulturalny i przegląd prasy.

Pokój przesłuchań

- Minusem przeprowadzki jest niedobór miejsc parkin-

Również codziennie, poza weekendami, o godz. 12:00 rozpoczyna się w Radiu Index *Godzina rektorska*. Jest to pasmo w pełni poświęcone tematyce studenckiej. Zapraszani do niego goście to aktywni studenci z pasjami, młodzi przedsiębiorcy, działacze. Nie brakuje również ekspertów wypowiedzi, sond ulicznych, znakomitej muzyki.

Syreny na cały regulator

Muzyka w Akademickim Radiu Index to najciekawsze przeboje minionych lat i dokładnie wyselekcjonowane kaski muzyki najnowszej. W Indexie gra głównie muzyka pop i rock, ale jest tutaj także miejsce na audycje poświęcone innym gatunkom muzycznym. Z pasją i ze smakiem muzykę wybiera dla Was na przykład **Marcin Olechnowski** w audycji *Z ukrycia* (czwartek, godz. 18:00) czy **Gustaff** w programie *Muzyka niepotrzebna* (poniedziałek, godz. 19:00 - to już cięższe klimaty...). Warto również polecić miłośnikom muzyki klasycznej program prof. **Ludmiły Pawłowskiej** z Instytutu Muzyki UZ pt. *Muzyczna Akademia Indexu* (środa, godz. 19:00).

Syrena Akademickiego Radia Index gra na częstotliwości 96 fm i w Internecie na stronie www.index.zgora.pl. A co ta „syrena” ogłasza? Że na Uniwersytecie Zielonogóskim są świetne media akademickie!

ZŁOTY MEDAL TENISISTÓW STOŁOWYCH NA AKADEMICKICH MISTRZOSTWACH POLSKI

Henryk Michalak

Zmagania o mistrzowski tytuł w Akademickich Mistrzostwach Polski w tenisie stołowym kobiet i mężczyzn na rok akademicki 2013/2014 zorganizowane przez Zarząd Główny Akademickiego Związku Sportowego w Warszawie rozpoczęły się na przełomie marca i kwietnia 2014 r.

W czterech turniejach półfinałowych rozegranych w Poznaniu, Warszawie, Lublinie i Wałbrzychu do współzawodnictwa w Mistrzostwach przystąpiły aż 52 uczelnie, w tym m.in. z publicznych uczelni akademickich: 12 uniwersytetów, 12 uczelni technicznych, 4 uczelnie ekonomiczne, 4 uczelnie rolniczo-przyrodnicze, 3 akademie wychowania fizycznego.

Reprezentacja Uniwersytetu Zielonogórskiego w składzie: **Łukasz Dzikowski** student I roku studiów stacjonarnych drugiego stopnia na Wydziale Ekonomii i Zarządzania, **Dawid Kozłowski** student I roku, studiów stacjonarnych pierwszego stopnia na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska, **Tomasz Rakowski** student I roku, pierwszego stopnia studiów stacjonarnych Wydziału Mechanicznego i To-

masz **Sidelnik** student pierwszego roku studiów stacjonarnych pierwszego stopnia na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu zajęła drugie miejsce w półfinale „D”, który rozegrano w dniach 26-28 marca 2014 r. w Wałbrzychu. Z-ca Kanclerza - **Henryk Michalak**, pod nieobecność mgr. inż. **Daniela Bobka** pełnił funkcję trenera i opiekuna naszej reprezentacji. Organizatorem półfinału w Wałbrzychu był Klub Uczelniany AZS Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej.

Drużyna naszej Uczelni w fazie eliminacyjnej pokonała **Politechnikę Śląską w Gliwicach 3:0** i **Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu 3:0**, zajmując pierwsze miejsce w grupie. W ćwierćfinale drużyna Uniwersytetu Zielonogórskiego wygrała z **Politechniką Wrocławską 3:2** natomiast

NA PODIUM OD LEWEJ STOJĄ DRUŻYNY:
UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO, UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
I UNIWERSYTETU WARSZAWSKIEGO

w półfinale pokonała Państwową Wyższą Szkołę Zawodową w Nysie 3:0. Mecz finałowy z Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Wałbrzychu nasz zespół przegrał w stosunku 1:3.

Zajmując miejsce w przedziale 1-4 w turnieju półfinałowym, Uniwersytet Zielonogórski uzyskał prawo udziału w Finale Akademickich Mistrzostw Polski w Tenisie Stołowym.

W dniach 25-27 kwietnia 2014 r. 15 najlepszych drużyn z półfinałów oraz gospodarz finałów, spotkali się w Gdańsku, aby wyłonić mistrza. Organizatorem turnieju finałowego był Klub Uczelniany AZS Uniwersytetu Gdańskiego. Mistrzostwa rozgrywane w hali sportowej Centrum Szkolenia Polskiego Związku Tenisa Stołowego im. Andrzeja Grubby.

Drużyna Uniwersytetu Zielonogórskiego została rozlosowana do grupy „A” z numerem startowym 2. W skład tej grupy weszły również drużyny Wyższej Szkoły Gospodarki w Bydgoszczy, Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Zamościu i Uniwersytetu Warszawskiego. Reprezentacja PWSZ w Zamościu nie została dopuszczona do turnieju finałowego ponieważ nie zgłosiła swojego uczestnictwa w wyznaczonym przez regulamin terminie.

W fazie grupowej zielonogórzanie pokonali Uniwersytet Warszawski 3:2, natomiast w rywalizacji z Wyższą Szkołą Gospodarki w Bydgoszczy ulegli 0:3.

W meczu ćwierćfinałowym nasz zespół spotkał się z drużyną Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Wałbrzychu. Mecz był bardzo zacięty. Pierwszy pojedynek i prowadzenie 1:0, po drugim spotkaniu 1:1, trzecia odsłona ponownie prowadzenie 2:1. Czwarty mecz to bardzo wyrównane i zacięte spotkanie, zabrakło odrobiny szczęścia, aby wygrać cały mecz 3:1. Stan meczu 2:2. Ostatni pojedynek niestety przegrany i całe spotkanie 2:3.

Pozostała rywalizacja o 5 miejsce w klasyfikacji generalnej wszystkich uczelni w Polsce. Nasza drużyna zostaje

poddana bardzo poważnej próbie, a jest to mecz z Politechniką Rzeszowską, która przegrała również swój mecz ćwierćfinałowy. Ta przegrana to największa sensacja mistrzostw. Drużyna Politechniki Rzeszowskiej miała w swoich szeregach trzech aktualnych zawodników superligi tenisa stołowego. Zawodnicy Uniwersytetu Zielonogórskiego nie wystraszyli się renomowanego przeciwnika. Po bardzo ładnym meczu przegrali niestety spotkanie 1:3.

W ostatnim meczu o 7 miejsce w klasyfikacji generalnej nasza drużyna uległa Szkole Głównej Handlowej w Warszawie 1:3.

Klasyfikacja generalna wszystkich uczelni w Polsce:

1. Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy,
2. Politechnika Gdańska,
3. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Wałbrzychu,
4. Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania w Białymstoku.

Klasyfikacja Uniwersytetów:

1. Uniwersytet Zielonogórski,
2. Uniwersytet Gdański,
3. Uniwersytet Warszawski,
4. Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu

Zajęte przez nasz zespół pierwsze miejsce wśród uniwersytetów i ósme miejsce w klasyfikacji generalnej należy uznać za sukces. Poziom mistrzostw był bardzo wysoki. Drużyna Uniwersytetu Zielonogórskiego znalazła się w doborowym towarzystwie kadrowiczów, medalistów Akademickich Mistrzostw Europy, reprezentantów klubów superligi i pierwszej ligi.

Wyraźnie najlepszy zespół w Mistrzostwach zaprezentowała Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy, która wszystkie mecze w finale gdańskim wygrała w stosunku 3:0.

ZŁOTY MEDAL AKADEMICKICH MISTRZOSTW
POLSKI 2013/2014 W TENISIE STOŁOWYM MĘŻCZYZN

OD LEWEJ STOJĄ: TOMASZ RAKOWSKI, ŁUKASZ DZIKOWSKI, TOMASZ SIDELNIK,
DAWID KOZŁOWSKI I HENRYK MICHALAK

TYDZIEŃ BIBLIOTEK 2014 _____ 8-15 MAJA

Bibliotekarze w podróży

Donata Wolska z Biblioteki Uniwersyteckiej podczas pobytu w Bibliotece Uniwersytetu im. Arystotelesa w Salonikach (w ramach programu „Erasmus”) zetknęła się z twórczością greckiego poety Dimitrisa Kraniotisa*. Efektem jej fascynacji jest tłumaczenie wierszy, które publikujemy poniżej.

DIMITRIS P. KRANIOTIS

jest współczesnym greckim poetą i prozaikiem. Ukończył studia medyczne na Uniwersytecie im. Arystotelesa w Salonikach. Mieszka i pracuje jako lekarz w Larissie. Wydał siedem tomików poezji. Wielokrotnie nagradzany i tłumaczony na wiele języków.

Koniec

*Smak owoców
staje się cierpki w ustach*

*chmury posiwały
od goryczy słów*

*odmierzam płatki
śniegu*

myślę, że mnie okłamałaś

*tylko łzy
łagodzą smutek
dlaczego – więc - przywołują
koniec*

Nie i zero

*Bezkresna noc
pożera
chwilę za chwilą*

*zanim odeszła
wskazała
abym podążył dalej
nie zdołałem zapalić świecy*

*którą bym oświetlił
i to nie
i to zero*

Orszak słów

*Dym z papierosów
filiżanki pełne kawy
obok
orszak słów
przepędza
udrękę
mojego milczenia*

Ideał

*Śnieg w górach
pomniki starożytności*

*północny wiatr
towarzyszy
wędrowce moich myśli*

*barwne obrazy przywołują
hymny ku czci historii*

*kreślę
idealne figury
geometryczne
słów*

Złudzenia

*Zmarszczki stygną
na naszych czołach
wyznaczają granice życia*

*Zamknięte oczy
podążają
za poematami Homera*

*Poczucie winy
i przebłyki iluzji
gasną w szeptach
oświetlonych grot*

Oczekiwanie

*Przędę modlitwę
nagle nic drgnęła
przestraszona*

*cóż
lękam się
gdy ciebie nie ma
bo tylko ty rozumiesz
o co tak
naprawdę proszę*

Sprzeciw

*Hałas samochodów
zwiastuje świt*

*bezustannie
wychodzi naprzeciw
pytaniom i odpowiedziom*

*rytmicznie zmierza
ku zierzchu*

Z jednego słowa

*Na wyspie wierszy
przyływ akcentów
przysłówki
wiatraki czasowników
muszle elips*

*dusza
myśl
pamięć*

*a tak naprawdę
ubierasz się tylko
w jedno słowo*

Słowa, które ranią

*Noc mnie okłamuje
trwoga ogarnia gwiazdy
szukam nadziei
zbroję się w uczucia
żeby dotrzymać obietnicy
zwycięstwa*

*nie poddaję się
w snach
ścigam wrogów
polując na słowa
radości*

*aż do południa
nie chciałem wierzyć
że to już koniec
gdzieś zgubiłem uśmiech
który mi towarzyszył
na początku
a rany
w co nie wątpię
dotkną ciebie, mnie*

*prawdy ruchu i bezruchu
słowa hymnu
rozmowy, cisza
melodia
nagle stają się ciężkie
przyciskają mnie do dna
jeziora z piasku
i przesuwają do tyłu o jedno słowo
niczym wskazówkę zegara
wierzę w sytuacje bez wyjścia
dlatego tak mnie przytłacza pamięć
czuję swój oddech
który najpierw płonie,
a potem zmienia się w lód*

*noc ciężka
od łez
mimo że byłem na szczycie
nie zestarzałem się jeszcze*

*i choć nie szukałem
przeznaczenia
czasem odnajduję swój uśmiech
powiedziano mi
że nie zdążę
odeszło napięcie
i tyle zmartwień, poświęceń
znenawidziłem przesadę, błędy,
słowa, które mnie ranią*

Poezja

*Jest jak miłość
która wznieca ogień
jak wiara
która trzyma przy życiu
niczym władca
zawsze zwycięski
jak szczypta goryczy
w pokarmach ze słów
poezja*

Z języka greckiego przełożyła Donata Wolska

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Ewa Kowalska, Paweł Prüfer, Mirosław Kowalski (red.), *Szczęście w wymiarze pedagogiczno-socjologicznym (Educational and sociological dimensions of happiness)*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Wydanie I, Kraków 2014, ss. 248; ISBN 978-83-7850-533-4.

Czy szczęście jest w nas czy jednak poza nami? Czy je wytwarzamy, czy jednak jest ono zdeponowane w jakichś miejscach, do których dostęp jest bardziej lub mniej utrudniony? Czy jest możliwe dotarcie i wejście do tych miejsc, aby pojąć choćby fragmenty szczęścia, które jednak nie będą jego sybystytutami? Czy o istnieniu szczęścia jako pewnej własności, którą można nabyć, czy lepiej - zdobyć, decydują czynniki zewnętrzne, czy jednak jest to efekt endogennie kształtujących się i wyłaniających na zewnątrz determinant, wynikających w naszej kreatywności i wciąż uświadamianego sprawstwa? Czy faktycznie musimy mieć najpierw coś, co sprawi, że staniemy się ostatecznie depozytariuszami szczęścia? Czy nie należałoby się zgodzić z autorem traktatu o szczęściu, Władysławem Tatarkiewiczem, że szczęście ma jednak podwójną naturę, i że w związku z tym jest stanem wewnętrznym, ale wymaga pomocy z zewnątrz, co miałyby oznaczać, iż „mamy je w nas, ale nie tylko przez nas”?

fragment Wprowadzenia

Mirosław Kowalski, Agnieszka Olczak (red.), *Edukacja w przebiegu życia. Od dzieciństwa do starości*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Wydanie II, Kraków 2014, ss. 381; ISBN 978-83-7850-540-2

Niniejsza, wielowątkowa publikacja nie ukazuje pełnego obrazu całościowej edukacji człowieka. Stanowi jednak, w naszym

zamyśle, mapę wybranych problemów dotyczących edukacji w różnych fazach życia człowieka w zgodzie z potrzebami jednostek i społeczeństwa. Mamy nadzieję, że zostanie przyjęta jako głos w dyskusji nad potrzebą całościowej edukacji i potraktowana jako otwarcie listy związanych z nią problemów. Nie dajemy sobie prawa do czynienia jakichkolwiek rozstrzygnięć. Jeśli publikacja ta zainspiruje kogoś do refleksji lub dyskusji, będziemy mieli poczucie satysfakcji i potwierdzenie zasadności naszych teoretyczno-empirycznych poszukiwań.

(fragment Wstępu)

wybrał Mirosław Kowalski

Zielonogórskie seminaria językoznawcze 2012. Komunikacyjne aspekty badania języka, red. Magdalena Hawrysz, Marzanna Uździcka, s. 194, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-118-4, ISSN 2299-4572

Zgodnie z tradycją zaprezentowano różnorodne prace, które naukową refleksją objęły: zagadnienia przeszłości języka (Magdalena Jurewicz-Nowak, Iwona Pałucka-Czeriak, Andrzej Sieradzki); problematykę kształtowania językowych środków komunikacyjnych w przestrzeni różnych kultur (Tomasz Lisowski); społeczną praktykę dyskursywną (Magdalena Steciąg) oraz współczesne przekazy medialne (Monika Kaczor); zjawiska z zakresu interferencji języków, głównie tak zwany ponglish (Urszula Majdańska-Wachowicz); wreszcie kreacyjny aspekt języka (Julia Sahata, Maria Maczel), a także potrzeby polskiej dydaktyki akademickiej w zakresie nauczania historii języka polskiego (Marzanna Uździcka i Rafał Zarębski). Przedmiotem rozważań uczyniono także zadania i rolę językoznawstwa normatywnego (Ewa Kołodziejek). Do zagadnień dotyczących lingwistyki obcych nawiązuje artykuł traktujący o procesie kodyfikacji języka czeskiego na przestrzeni wieków (Jaroslav Lipowski). Szczególne miejsce w niniejszym tomie zajmuje prezentacja dorobku badań polonistycznych Katedry Filologii Polskiej Narodowego Uniwersytetu Lwowskiego oraz realizowanego w jej obrębie procesu dydaktycznego, którego celem jest łączenie kształcenia w zakresie komunikacji językowej z kształceniem językoznawczym (Ałta Krawczuk). Na niniejszy tom składają się więc prace odzwierciedlające autorski punkt widzenia minionej i współczesnej rzeczywistości językowej, a zaprezentowana odmienność badań uwarunkowana jest zarówno podejmowaną problematyką, indywidualnym sposobem myślenia o języku w ogóle, jak i przyjmowaną metodologią. Natomiast płaszczyzną integrującą wszystkie artykuły jest realizowana przez ich autorów potrzeba mówienia o przeszłości i teraźniejszości języka z uwzględnieniem różnych dyscyplin w taki sposób, aby rzetelnie i wszechstronnie objaśnić język oraz językową komunikację.

Ryszard Michalak, Polityka wyznaniowa państwa polskiego wobec mniejszości religijnych w latach 1945-1989, s. 450, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-124-5

Polityka wyznaniowa państwa to zespół działań o charakterze koncepcyjnym, programowym i wykonawczym, podejmowanych przez jednorodny podmiot władzy administracyjnej lub złożony podmiot władzy (np. partyjno-państwowej) względem podmiotów reprezentujących i kreujących życie religijne (związki wyznaniowe i ludzie). Polityka wyznaniowa państwa, w każdym ze wskazanych warunków, stanowi sektor wewnętrzny polityki publicznej rozumianej jako „proces, przez który rząd/władza publiczna przekłada swoje wizje polityczne na strategie, plany i programy, aby osiągnąć zakładane efekty” [...]. Polityka wyznaniowa jest również elementem działań państwa postrzeganego jako „wielka przestrzeń decyzyjna”, w ramach której „symultanicznie rozstrzygane są kwestie o fundamentalnym znaczeniu dla jednostek, grup pośrednich oraz funkcjonowania samego państwa” [...].

Celem niniejszej pracy jest określenie istoty (w tym modelu i charakteru) polityki wyznaniowej państwa, realizowanej w Polsce wobec mniejszości religijnych w latach 1945-1989. Problemy i pytania badawcze dotyczą:

- strategicznych założeń decydentów (jakie były priorytety polityki wyznaniowej?),
- mechanizmów (jak kształtowały się: procesy formułowania celów, kwestie decyzyjności i kompetencji ośrodków władzy, systemowa pozycja podmiotów władzy w relacjach wzajemnych i do przedmiotów polityki oraz systemowa pozycja przedmiotów w relacji wzajemnej i do podmiotów władzy?),
- metod (jakie środki - bodźce negatywne i pozytywne, system „nagród i kar” - stosowane były w procesie konstruowania i realizacji polityki wyznaniowej?),
- uwarunkowań (jakie było znaczenie innych czynników w konstruowaniu i realizacji polityki wyznaniowej, tj.: determinantów ideologicznych, struktury wyznaniowej ogółu ludności państwa, sprzężeń polityki wyznaniowej i polityki narodowościowej, rozmieszczenia terytorialnego związków wyznaniowych i wiernych, zależność od polityki zagranicznej i geopolitycznego umiejscowienia państwa polskiego, historycznych tradycji religijnych oraz cech doktrynalnych i teologicznych poszczególnych związków wyznaniowych?),
- cech polityki wyznaniowej w odniesieniu do kryterium akceptacji/kontestacji przedmiotu (w jakich przypadkach stosowane były i czym uzasadniane: polityka reglamentacyjna, polityka likwidacyjna, kompromis pragmatyczny, kompromis oportunistyczny?),

- konkretnych rozwiązań (jakie szczegółowe koncepcje, plany i przedsięwzięcia złożyły się na politykę wyznaniową wobec mniejszości religijnych?).

[Fragment Wstępu]

Piotr Sobierajewicz, Kształtowanie zabudowy miejskiej o zwiększonej efektywności ekologicznej i energetycznej. Architektura, rozwój, społeczeństwo, ekologia, s. 274, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-082-8

Publikacja zawiera ogólny zarys wiedzy na temat kształtowa-

nia miejskiego środowiska zbudowanego, a jednocześnie wprowadza nowe elementy przydatne w środowiskowym projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym ze szczególnym uwzględnieniem poprawy jakości ekologicznej i energetycznej zabudowy. Ekologiczne uwarunkowania w strukturze zabudowy miejskiej dla różnych typów funkcjonalnych budynków były i są przedmiotem badań autora pracy od 15 lat w wielu ośrodkach naukowych: na Politechnice Poznańskiej, w poznańskim oddziale Polskiej Akademii Nauk, Narodowym Centrum Badań i Rozwoju oraz na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Potrzebujemy odnowienia tego, co dobre, piękne i prawdziwe. Człowiek czerpie z natury i wykorzystuje ją dla swoich potrzeb w nieustannym cyklu życia przekazywanym od pokoleń. Czy rywalizacja bycia lepszym, mądrzejszym, bogatszym, szybszym czy wydajniejszym jest wyrazem dążenia do ideału, czy być może powolnym odchodzeniem od zasad świata rządzonego przez matkę naturę? Architektura skupia przekaz chwili i emocji wynikających z potrzeb człowieka, jego zachowań i odpowiedzialności społecznej, a w chwili zagrożeń przywołuje relacje sprawdzone od pokoleń. Konieczność dostosowania architektury do zmieniającego się świata natury, do którego należy człowiek, jest nakazem i konsekwencją rozwoju zrównoważonego dla kolejnych pokoleń. Każde pokolenie, ucząc się na błędach swoich przodków, zostawia ślad ekologiczny

*Adamowi Ziemiemu
oraz jego najbliższym
wyrazy szczerego współczucia z powodu śmierci Mamy*

*Trzymaj się, jesteśmy z Tobą!
koleżanki i koledzy z Uniwersytetu Zielonogórskiego*

mówiący o szacunku do środowiska i samego siebie. Czas zatem naśladować to, co dobre i odrzucać to, co degraduje środowisko człowieka, zostawiając więcej przestrzeni do życia kolejnym generacjom. Nie zawsze i nie wszędzie ten oczywisty fakt jest realizowany w rozwijającym się świecie *homo economicus*. Konkludując, ważne abyśmy nie stracili człowieczeństwa i więzi społecznych przez ślepą wiarę w techno-maszynerię, która coraz bardziej wypełnia naszą przestrzeń miejską.

[Słowo wstępne]

Wolfgang Brylla, Berlin als Raum. Hans Falladas erzählte Großstadt, B5, s. 426, Südwestdeutscher Verlag für Hochschulschriften Saarbrücken, Saarbrücken 2013, ISBN 978-3-8381-3484-0

Pod koniec 2013 roku w niemieckim wydawnictwie Südwestdeutscher Verlag für Hochschulschriften z Saarbrücken

ukazała się drukiem nagrodzona wyróżnieniem rozprawa doktorska dr Wolfganga Brylli pracownika Instytutu

Filologii Germańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Autor podjął się w swojej pracy pt. Berlin als Raum. Hans Falladas erzählte Großstadt tematyki związanej z narratologią oraz teorią przestrzeni (spatial turn) w twórczości bardzo popularnego w latach 30. i 40. ubiegłego wieku w Niemczech pisarza Hansa Fallady zaliczanego do nurtu nazywanego Nową Rzeczowością (Neue Sachlichkeit). W wyniku tłumaczeń na język polski kilku powieści Fallada stał się on w ostatnim czasie znany również polskiemu czytelnikowi.

Brylla analizuje z perspektywy narratologicznej kilka wariantów przestrzeni miejskich, na jakie można natrafić w tzw. Berliner-Romane, czyli powieściach berlińskich Fallady. W centrum uwagi znajduje się sposób ukazania oraz znaczenie następujących narracyjnych przestrzeni: 1) przestrzeni mieszkalnej, 2) przestrzeni pracy, 3) przestrzeni wojennej, 4) przestrzeni przestępstwa oraz 5) przestrzeni urbanistycznego undergroundu, jak półświatka prostytucji czy hazardu. Ponieważ wielkie miejskie metropolie stały się jednym z głównych zainteresowań pisarzy Nowej Rzeczowości, Brylla przygląda się (typowej) noworzeckowej narracji, która mniej lub bardziej wiąże się z warsztatem świętującego za czasów Fallady wielkie sukcesy filmu. Dzięki temu zostaje uchwycona heterogeniczność i fragmentaryczność (literackiego) Berlina Fallady.

zebrała Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza

OFICYNĄ UZ NA TARGACH KSIĄŻKI

Oficyna Wydawnicza UZ 19-21 marca br. uczestniczyła w jubileuszowych XX Wrocławskich Targach Książki Naukowej. W tej cyklicznej imprezie bierzemy nieprzerwanie udział od 2002 r. Targi były organizowane przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Wrocławskiej przy współpracy Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych oraz „Forum Akademickiego”. Tegoroczna edycja targów gościła na Politechnice Wrocławskiej około 60 wydawców akademickich i naukowych z całej Polski, mających w swojej ofercie najróżniejsze publikacje, głównie naukowe, ale także historyczne i regionalne. Wrocławskim targom towarzyszą spotkania z pisarzami, naukowcami i wydawcami oraz wykłady zaproszonych gości. W tym roku wykład na temat „elastycznej stabilności” języka wy-

głosił prof. Jan Miodek, a o swojej książce *Dookoła świata* opowiedział czytelnikom ks. Adam Boniecki. Nasza Oficyna została wyróżniona w konkursie o Puchar Radia Wrocław za najlepiej zorganizowane stoisko.

Ewa Popitka i Anna Cejmer-Kamińska

W niemocy 03 - Uwagi

Mironów C. Gogola
Serigrafia barwna
Papier perforowany 55 / 74
MWK 2011

MWK 2011
Papier perforowany 55 / 74
Serigrafia barwna
Mironów C. Gogola

W niemocy 04 - Lęk

JAROSŁAW ŁUKASIK
WENUS ZIELONOGÓRSKA
olej na płótnie, 97 x 115 cm
2011

NORMAN SMUŻNIAK
METROPOLIS ADIEU
140 x 150 cm
2009

